

LECȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Administratori în Zilele din Urmă (II)

octombrie - decembrie 2022

Cuprins

1. **Creator și proprietar**
2. **Donatorul suprem**
3. **Totul pe altar**
4. **Ca pentru Domnul**
5. **Timp și veșnicie**
6. **Iubirea de bani**
7. **Comoară în cer**
8. **Zecimea și pârga (primele roade)**
9. **Daruri de recunoștință și grijă pentru săraci**
10. **Vistieria lui Dumnezeu: biserica Sa**
11. **Finanțând lucrarea lui Dumnezeu**
12. **Principii financiare biblice**
13. **Încheind lucrarea**
14. **Ultima noastră oportunitate!**

Ilustrații: Adobe Stocks pe copertă și la paginile 44, coperta 4; Map Resources la paginile 4, 75, coperta 4.

Lețiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Leții biblice pentru Sabat (USPS 005-118), Vol. 98, Nr. 3, iulie – septembrie, 2022. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2022, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, SUA.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la texte din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice din limba română sunt diferite de cele din limba engleză, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.



Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulspantei.ro
www.farulspantei.ro

ISSN
1222-8532

Cuvânt înainte

Ni se termină timpul! De 160 ani, această planetă a fost coaptă pentru re-venirea lui Hristos în norii de slavă. Care ar trebui să fie punctul nostru focal în această oră târzie? Cu siguranță, Canaanul ceresc—și cum să ne pregătim pe noi înșine și pe alții pentru a fi acolo.

Subiectul nostru de studiu pentru acest trimestru este o continuare a [te-meii] *Administratori în ultimele zile*. În timp ce era pe pământ, Isus a întâlnit un om care pretindea că a ținut din tinerețe toate cele Zece Porunci. „Isus, privin-du-l, l-a iubit, și i-a zis: Un lucru îți lipsește: du-te, vinde orice ai și dă la săraci, și vei avea comoară în cer: și vino, ia-ți crucea și urmează-Mă” (Marcu 10:21 engl. KJV).

Ne strângem noi comoară în cer? Sau, asemenea tânărului bogat, s-ar putea ca noi în exterior să ținem cele Zece Porunci, în timp ce ne lipsește adevăratul serviciu din inimă pentru Stăpân? Tot ceea ce ne-a dat Dumnezeu Îi aparține Lui, și noi trebuie să luăm măsuri pentru aceasta înainte de încheierea timpului nostru de probă. Totuși, „fără ascultare și dragoste neegoistă, cele mai bogate daruri sunt prea sărace pentru a fi prezentate Posesorului tuturor lucrurilor” (*Mărturie pentru comunitate*, vol. 3, p. 57 engl. (cap. 5, *Cauza în New York*)). Este scopul lui Dumnezeu acela, ca cei ce sunt copiii Săi să biruie egoismul și să împlinească planul Său pentru evanghelizarea pământului. El pregătește acum un popor pentru a îndeplini această lucrare—și aceasta va fi îndeplinită, fie că pri-villegiul de a fi implicat este folosit sau nu de toți.

„Dumnezeu îi cheamă pe oameni să dea lumii care este adormită, moartă în fărădelegi și păcate, avertizarea. El cere daruri de bună voie de la acei ale căror inimi sunt în lucrare, care au o povară pentru suflete, ca acestea să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Satan joacă jocul vieții pentru sufletele oamenilor. El caută să își asigure mijloace, ca să le poată bloca, așa încât ele să nu fie folosite pentru înaintarea întreprinderilor misionare. Vom fi noi ignoranți față de sche-mele sale? Îi vom permite noi să ne amortească simțurile?”—Ibid., vol.6, p.446 (secțiunea 6, cap., *Chemări la slujire*, subcap. *Ajutor pentru câmpurile de misiune*).

„Pentru ce vom strânge noi comori? Ca să fie măturate de flăcările ultimei zile? Vom strânge noi aur și argint, ca să fie martori contra noastră la Judeca-tă—ca să ne mănânce carnea ca și când ar fi foc? Ne vom agăța noi de posesiuni-le noastre până când ele vor cădea în mâinile vrăjmașilor noștri? Va veni timpul când păzitorii poruncilor nu vor putea nici cumpăra, nici vinde. La ce folos ne vor fi casele și terenurile, conturile bancare și afacerile atunci?... Ceea ce dăm astăzi cauzei lui Dumnezeu devine al nostru pentru totdeauna. Hristos a spus: „Strângeți pentru voi înșivă comori în cer” [Matei 6:20 engl. KJV]. Doar acestea, din tot ceea ce posedăm, sunt cu adevărat ale noastre. Tot ceea ce acumulăm pe pământ, va trebui să părăsim în cele din urmă. Doar ceea ce dăm pentru Hristos vom putea lua cu noi în lumea veșnică.”—*The Review and Herald*, 6 decembrie 1887. [Sublinierile italice aparțin autoarei].

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 1 octombrie 2022

Darul Sabatului Întâi pentru Sediul Uniunii Boliviene

Bolivia este o țară fără acces la mare, situată în regiunea central-vestică a Americii de Sud, învecinându-se în nord și est cu Brazilia, în sud cu Paraguay și Argentina, și în vest cu Chile și Peru. În timp ce se află într-o regiune tropicală, Bolivia are un spectru larg de temperaturi, datorită altitudinilor variate care se găsesc aici—temperaturile variind între cele tipice pentru depresiunile ecuatoriale și toate celelalte până la frig arctic.

Sunt peste 11,5 milioane de locuitori care populează o suprafață de 5.479 mile pătrate (n.tr. 14.190 km²).

Populația Boliviei este multiculturală; limba vorbită în principal este spaniola (88,4%) ca limbă maternă, urmată pe locul doi de unele limbi ale unora dintre indigeni: Quechua (25%), Aymara (11%), Guaraní (1%) și altele (4%)—incluzând 34 alte limbi indigene.

Bolivia este în prezent un stat secular, care garantează poporului său libertatea de închinare. Mesajul AZSMR a sosit aici în anii 1940. Lucrarea s-a dezvoltat cu rapiditate de-a lungul anilor, ca parte a Uniunii Sudice a Americii de Sud, împreună cu Argentina, Chile, Paraguay și Uruguay.

În anul 1994, lucrarea din Bolivia se dezvoltase suficient pentru a forma o Uniune distinctă—Uniunea Boliviană—care a început lucrările în orașul Santa Cruz de la Sierra. Pe măsură ce lucrarea a continuat să înainteze, vedem acum nevoia de a clădi un sediu nou în orașul Cochabamba. Având acest scop în minte, frații, împreună cu Consiliul Uniunii Boliviene, au dobândit o bucată mare de teren, pe care unul dintre frații noștri a donat-o cu generozitate, anume pentru acest scop.

Pentru a putea clădi, vom avea nevoie de ajutorul fraților noștri din întreaga lume. Vă mulțumim în avans pentru contribuția voastră generoasă spre dezvoltarea cauzei lui Dumnezeu aici în Bolivia. [Cei de aici] sunt între cei despre care este scris: „în țările catolice ale Europei și Americii de Sud, în China, în India, în insulele mărilor și în toate colțurile întunecate ale pământului, Dumnezeu are rezervat un firmament de aleși, care vor străluci în viitor în mijlocul întunericului, revelând în mod clar unei lumi apostate puterea transformatoare a ascultării de legea Sa.”—*Profeți și regi*, p. 188, 189 engl. (cap. 14, *În spiritul și puterea lui Ilie*).

Vă rugăm întindeți-vă mâna în ajutor astăzi. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze!

Frații și surorile voastre din Uniunea Boliviană



Creator și Proprietar

Text de memorizat: „Vrednic ești, Doamne și Dumnezeu nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apocalipsa 4:11)

„Iehova, cel veșnic, existent prin Sine însuși, Cel necreat, El Însuși Sur-sa și Susținătorul a toate, este singurul îndreptățit la reverență și închinare supreme.” — *Patriarhi și profeți*, p. 305 engl. (cap. 27, *Legea dată lui Israel*).

Studiu recomandat: *Solii alese*, vol. 1, p. 290-295 engl.

(cap. 42, *Revelația lui Dumnezeu*).

Duminică

25 septembrie

1. CREATOR ȘI ÎNTREȚINĂTOR

a. Ce ar trebui să realizăm noi, privind la splendoarea magnifică a creației? Psalmi 19:1-3; Isaia 40:18, 21, 22, 26.

Psalmi 19:1-3: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alteia acest lucru, o noapte dă de știre alteia despre el. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit.”

(Engl. KJV: Psalmi 19:3: „Nu este nicio vorbă, nici limbă, unde vocea lor nu se aude.”)

Isaia 40:18, 21, 22, 26: „Cu cine voiți să asemănați pe Dumnezeu? Și cu ce asemănare Îl veți asemăna?...²¹⁻²² Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului? El șade deasupra cercului pământului și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o maramă subțire și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el...²⁶ Ridicați-vă ochii în sus și priviți! Cine a făcut aceste lucruri? Cine a făcut să meargă după număr, în șir, oștirea lor? El le cheamă pe toate pe nume; așa de mare e puterea și tăria Lui, că una nu lipsește.”

„[Psalm 19:1-3 citat]. Unii pot presupune că aceste lucruri mărețe din lumea naturală sunt Dumnezeu. Ele nu sunt Dumnezeu. Toate aceste minuni din ceruri îndeplinesc doar lucrarea desemnată lor. Ele sunt agenții Domnului. Dumnezeu este supraveghetorul, precum și Creatorul tuturor lucrurilor.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 293, 294 engl. (cap.42, *Revelația lui Dumnezeu*).

b. Ce aspect al Atotputerniciei lui Dumnezeu ne atinge zilnic? Fapte 17:24-29.

Fapte 17:24-29: „Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului și nu locuiește în temple făcute de mâini. El nu este slujit de mâini omenesti, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor, ca ei să caute pe Dumnezeu și să se silească să-L găsească bătând, măcar că nu este departe de fiecare din noi. Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poezii voștri: ‘Suntem din neamul Lui...’ Astfel dar, fiindcă suntem de neam din Dumnezeu, nu trebuie să credem că Dumnezeirea este asemenea aurului sau argintului sau pietrei cioplite cu meșteșugirea și iscusința omului.”

„Organismul fizic al omului este sub supravegherea lui Dumnezeu; însă nu este ca un ceas care este pus în operare și trebuie să meargă singur. Inima bate, puls se succedă după puls, o respirație urmează după o alta, însă întreaga ființă este sub supravegherea lui Dumnezeu... Fiecare bătaie a inimii, fiecare respirație, este inspirată de Cel care a suflat în nările lui Adam suflarea de viață—inspirată de Dumnezeu atot-prezent, marele EU SUNT.” — Ibid., p. 294, 295 engl. (cap. 42, *Revelația lui Dumnezeu*).

Luni

26 septembrie

2. VREDNIC DE REVERENȚĂ

a. Ce realități arată că Dumnezeu este unic în a merita închinarea noastră continuă? Psalmi 33:6-9; Ieremia 10:9-13.

Psalmi 33:6-9: „Cerurile au fost făcute prin Cuvântul Domnului și toată oștirea lor, prin suflarea gurii Lui. El îngrămădește apele mării într-un morman și pune adâncurile în cămări. Tot pământul să se teamă de Domnul! Toți locuitorii lumii să tremure înaintea Lui! Căci El zice și se face; poruncește și ce poruncește ia ființă.”

Ieremia 10:9-13: „Ei aduc din Tarsis foițe de argint și aur din Ufaz; meșterul și mâna argintarului le pun în lucru; hainele acestor dumnezei sunt de materii vopșite în albastru și în purpură, toate sunt lucrate de meșteri iscușiți. Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un Împărat veșnic. Pământul tremură de mânia Lui și neamurile nu pot să sufere urgia lui. Așa să le vorbiți: „Dumnezeii care n-au făcut nici cerurile, nici pământul vor pieri de pe pământ și de sub ceruri.” Dar El a făcut pământul prin puterea Lui, a întemeiat lumea prin înțelepciunea Lui, a întins cerurile prin priceperea Lui. La tunetul Lui, urlă apele în ceruri; El ridică norii de la marginile pământului, dă naștere fulgerelor și ploii și scoate vântul din cămările Lui.”

„Pretenția lui Dumnezeu la reverență și închinare, mai presus de zeei păgânilor; se bazează pe faptul că El este Creator, și că Lui îi datorează existența toate celelalte ființe.”—*Patriahi și profeți*, p. 336 engl. (cap. 29, *Vrăjmășia lui Satan contra legii*).

„Ființa Divină este angajată în susținerea lucrurilor pe care El le-a creat. Aceeași mână care ține munții și le echilibrează poziția, conduce lumile în marșul lor împrejurul soarelui...”

Dumnezeu furnizează materia și proprietățile cu care să se îndeplinească planurile Sale. El angajează agenții Săi pentru ca vegetația să crească. El trimite roua și ploaia și razele de soare, pentru ca verdeța să poată încolți, și să își întindă covorul pe pământ; ca arbuștii și pomii fructiferi să poată îmboboci și înflori, și să aducă rod.”—*Solii alese*, vol. 1, p. 294 engl. (cap. 42, *Revelația lui Dumnezeu*).

b. Ce întrebări ar trebui să ne inspire reverență pentru Dumnezeu? Iov 11:7; 38:1-7. În ce mod poate să aibă reverența față de Dumnezeu un impact asupra mântuirii noastre?

Iov 11:7: „Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?”

Iov 38:1-7: „Domnul a răspuns lui Iov din mijlocul furtunii și a zis: „Cine este cel ce Îmi întunecă planurile prin cuvântări fără pricepere? Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți. Unde erai tu când am întemeiat pământul? Spune, dacă ai pricepere. Cine i-a hotărât măsurile, știi? Sau cine a întins frânghia de măsurat peste el? Pe ce sunt sprijinite temeliele lui? Sau cine i-a pus piatra din capul unghiului atunci când stelele dimineții izburneau în cântări de bucurie și când toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de veselie?”

„Inspirația divină pune multe întrebări la care cel mai profund erudit nu poate răspunde. Aceste întrebări nu au fost ridicate, presupunând că noi am putea să răspundem la ele, ci ca să atragă atenția noastră spre misterele profunde ale lui Dumnezeu, și pentru a-i face pe oameni să știe că înțelepciunea lor este limitată; că în lucrurile comune ale vieții există mistere dincolo de capacitatea de a înțelege a minților finite; că judecata și scopurile lui Dumnezeu sunt peste putință de găsit, înțelepciunea Sa [este] de nepătruns. Dacă El se revelează omului, [aceasta se întâmplă] prin învăluirea Sa în norul gros al misterului.

Scopul lui Dumnezeu este de a ascunde mai mult din Sine, decât revelează omului. Dacă oamenii ar putea înțelege în mod complet căile și faptele lui Dumnezeu, ei nu ar crede atunci în El ca fiind Cel Infinit. El nu este înțeles de om în înțelepciunea, raționamentele și scopurile Sale. „Căile Sale

sunt peste puțință de găsit' (Romani 11:33 engl. KJV). Dragostea Sa nu poate fi explicată niciodată pe baza principiilor naturale. Dacă s-ar putea face aceasta, noi nu am simți că am putea să Îi încredințăm interesele sufletelor noastre. Scepticii refuză să creadă, deoarece cu mințile lor finite nu pot înțelege puterea infinită prin care Dumnezeu se revelează oamenilor. Chiar mecanismul corpului uman nu poate fi complet înțeles; el prezintă mistere care nedumeresc și pe cei mai inteligenți." — *Comentarii biblice ale Vechiului Testament*, [EGW Comments] vol. 3, p. 1141 engl. (rom. cap. referitor la Iov 38).

Marti

27 septembrie

3. ADEVĂRATUL PROPRIETAR

a. Ce a dorit Dumnezeu întotdeauna să înțelegem cu privire la cine este proprietarul real al bunurilor? Psalmi 50:7, 10-12.

Psalmi 50:7, 10-12: „Ascultă, poporul Meu, și voi vorbi; ascultă, Israele, și te voi înștiința! Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeul tău...¹⁰⁻¹² Căci ale Mele sunt toate dobitoacele pădurilor, toate fiarele munților cu miile lor. Eu cunosc toate păsările de pe munți și tot ce se mișcă pe câmp este al Meu. Dacă Mi-ar fi foame, nu ți-aș spune ție, căci a mea este lumea și tot ce cuprinde ea.”

„Domnul a căutat să Îl învețe pe Israel că în toate El trebuie să fie primul. Astfel li se amintea că Dumnezeu era proprietarul câmpurilor lor, al turmelor și cirezilor lor; că El era cel care le trimitea razele de soare și ploaia care dezvolta și care cocea recolta. Orice posedau ei, era al Lui.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 337 engl. (cap. 32, *O biserică generoasă*).

„Trupurile noastre aparțin lui Dumnezeu. El a plătit prețul mântuirii pentru corp în aceeași măsură ca pentru suflet. ‚Voi nu sunteți ai voștri; pentru că sunteți cumpărați cu un preț: de aceea slăviți-L pe Dumnezeu în trupul vostru, și în spiritul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.’ (1 Corinteni 6:19, 20). ‚Trupul nu este pentru curvie, ci pentru Domnul și Domnul pentru trup.’ (Versetul 13). Creatorul veghează asupra mașinăriei umane, menținând-o în mișcare. Dacă nu ar fi grija Lui constantă, pulsul nu ar bate, acțiunea inimii ar înceta, creierul nu și-ar mai îndeplini partea.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 586 engl. (secțiunea XIII, cap. *Sfaturi pentru medici și asistente medicale*, subcap. *Încrezându-ne în Isus*).

b. Cât de extinsă este proprietatea lui Dumnezeu? Psalmi 24:1, 2; Deuteronomul 10:14. Ce înseamnă aceasta pentru noi? Apocalipsa 4:11.

Psalmi 24:1, 2: „Al Domnului este pământul cu tot ce este pe el, lumea și cei ce o locuiesc! Căci El l-a întemeiat pe mări și l-a întărit pe râuri.”

Deuteronomul 10:14: „Iată, ale Domnului Dumnezeuului tău sunt cerurile și cerurile cerurilor, pământul și tot ce cuprinde el.”

Apocalipsa 4:11: „,Vrednic ești, Doamne și Dumnezeuul nostru, să primești slava, cinstea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!”

„Țineți cont că există doar un singur Proprietar al universului, și că fiecare om cu timpul său, intelectul și resursele sale, aparține Celui care a plătit răscumpărarea pentru sufletul său. Dumnezeu are o pretenție justificată la slujire constantă și afecțiune supremă. Voia lui Dumnezeu, nu plăcerea ta, trebuie să fie criteriul tău.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 137 engl. (cap. 13, *Ar trebui creștinii să fie membri ai societăților secrete?*).

„Nu ar trebui să uităm că suntem în serviciul lui Dumnezeu, și că El ne deține, și El deține lumea. Chiar dacă suntem toți săraci și nu putem să facem lucruri mari, Domnul cheamă fiecare suflet să practice tăgăduirea de sine în acest timp de lipsuri, și să fie capabili să dea, nu cu părere de rău sau de necesitate, ci cu recunoștință plină de bucurie pentru darul inexprimabil al lui Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 21 august 1894.

„Cei care realizează constant faptul că ei stau în această relație cu Dumnezeu, nu vor pune în stomac hrană care place apetitului, dar care vatămă organele digestive. Ei nu vor distruge proprietatea lui Dumnezeu, îngăduindu-și obiceiuri nepotrivite de mâncare, băutură sau îmbrăcăminte. Ei vor avea o mare grijă de mașinaria umană, realizând că trebuie să facă aceasta pentru a lucra în parteneriat cu Dumnezeu. El dorește ca ei să fie sănătoși, fericiți și utili. Dar pentru ca ei să fie așa, ei trebuie să își pună voința de partea Sa.” — *Îndrumarea copilului*, p. 399 engl. (cap. 63, *Temperanța în toate lucrurile*).

Miercuri

28 septembrie

4. CINE ARE STĂPÂNIREA?

a. Cui i-a încredințat Dumnezeu stăpânirea peste bunurile Sale pământești? Geneza 1:26-28. De ce este aceasta o onoare pentru omenire? Psalmi 8:1-9.

Geneza 1:26-28: „Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.” Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Psalmi 8:1-9: „Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul! Slava Ta se înalță mai presus de ceruri. Din gura copiilor și a celor ce sug la tâță, Ți-ai scos o întăritură de apărare împotriva potrivnicilor tăi, ca să astupi gura vrăjmașului și omului cu dor de răzbunare. Când privesc cerurile – lucrarea mâinilor Tale –, luna și stelele pe care le-ai făcut, îmi zic: Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu (în engl: mai prejos decât îngerii) și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui: oile și boii laolaltă, fiarele câmpului, păsările cerului și peștii mării, tot ce străbate cărările mărilor. Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este Numele Tău pe tot pământul!”

„Cel care a pus în înalt lumile înstelate și a pictat cu îndemânare delicată florile câmpului, care a umplut pământul și cerurile cu minunile puterii Sale, nu a eșuat — când a venit să încununeze glorioasa Lui lucrare, pentru a pune în mijloc pe cineva să stea ca domnitor al întregului pământ — să creeze o ființă demnă de mâna care i-a dat viață. Genealogia rasei noastre, așa cum este prezentată de inspirație, își are originea nu într-o linie de germeni, moluște și patrupeze în proces de evoluție, ci în marele Creator. Deși format din pulberea pământului, Adam era ‚fiul lui Dumnezeu’ [Luca 3:38].” — *Patriarhi și profeți*, p. 45 engl. (cap. 2, *Creațiunea*).

b. Din cauza căderii lui Adam, cu ce s-a lăudat înșelătorul în fața lui Hristos? Luca 4:5, 6.

Luca 4:5, 6: „Diavolul L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului, și I-a zis: „Ție Ți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc.”

c. Când va fi recuperată complet stăpânirea lui Hristos asupra acestor planete? Daniel 7:13, 14, 26, 27; Mica 4:8; Apocalipsa 11:15.

Daniel 7:13, 14, 26, 27: „M-am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte și iată că pe norii cerurilor a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel Îmbătrânit de zile și a fost adus înaintea Lui. I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată...²⁶⁻²⁷ Apoi va veni judecata și i se va lua stăpânirea, care va fi prăbușită și nimicită pentru totdeauna. Dar domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt. Împărăția Lui este o împărăție veșnică și toate puterile Îi vor sluji și-L vor asculta!”

Mica 4:8: „Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului”

(engl. KJV Mica 4:8: „Și tu, o turn al turmei, locul întărit al fiicei Sionului, la tine va veni, chiar cea dintâi domnie; împărăția va veni la fiica Ierusalimului.”)

Apocalipsa 11:15: „Îngerul al șaptelea a sunat din trâmbiță. Și în cer s-au auzit glasuri puternice, care ziceau: „Împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și ale Hristosului Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.”

„Când Satan i-a declarat lui Hristos, ‘Împărăția și slava lumii îmi sunt date mie, și le dau oricui doresc,’ el a afirmat adevărul doar în parte, și el l-a declarat pentru a servi scopului său de înșelăciune. Stăpânirea lui Satan era cea smulsă de la Adam, însă Adam era viceregentul Creatorului. [Stăpânirea] sa nu era una independentă. Pământul este al lui Dumnezeu, și El a încredințat Fiului Său toate lucrurile. Adam trebuia să domnească supus lui Hristos. Când Adam a predat prin trădare suveranitatea Sa în mâinile lui Satan, Hristos a rămas în continuare Regele de drept. Așa îi spusese Domnul Regelui Nebucadnețar: ‘Cel Prea Înalt stăpânește în împărăția oamenilor, și o dă oricui dorește.’ (Daniel 4:17 engl.). Satan poate exercita autoritatea sa uzurpată, doar cât permite Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 129, 130 engl. (cap. 13, *Biruința*).

„Hristos, după cum afirma profetul Daniel, va primi de la Cel Îmbătrânit de Zile [care e] în cer, ‘stăpânire și slavă, și o împărăție;’ El va primi Noul Ierusalim, capitala împărăției Sale, ‘pregătită ca o mireasă împodobită pentru soțul ei’ (Daniel 7:14; Apocalipsa 21:2). După ce a primit împărăția, El vine în slava Sa, ca Împărat al împărățiilor și Domn al domnilor, pentru răscumpărarea poporului Său, care va ‘sta jos cu Avraam, și Isaac și Iacov,’ la masa Sa în împărăția Sa (Matei 8:11; Luca 22:30), pentru a lua parte la Cina de nuntă a Mielului.” — *Marea luptă*, p. 427 engl. (cap. 24, *În Sfânta Sfintelor*).

Joi

29 septembrie

5. ISPRĂVNICIE ÎNCREDINȚATĂ

a. Ori de câte ori ne este încredințată [vreo măsură de] stăpânire - mare sau mică, de ce avertizare sau sfat trebuie să ținem seama? Deuteronom 8:11-18.

Deuteronomul 8:11-18: „Vezi să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, până acolo încât să nu păzești poruncile, rânduielile și legile Lui, pe care ți le dau azi. Când vei mânca și te vei sătura, când vei zidi și vei locui în case frumoase, când vei vedea înmulțindu-ți-se cirezile de boi și turmele de oi, mărindu-ți-se argintul și aurul și crescându-ți tot ce ai, ia seama să nu ți se umfle inima de mândrie și să nu uiți pe Domnul Dumnezeuul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei, care te-a dus în acea pustie mare și grozavă, unde erau șerpi înfocați și scorpioni, în locuri uscate și fără apă, care a făcut să-ți tășnească apă din stânca cea mai tare și care ți-a dat să mănânci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce și să-ți facă bine apoi.

Vezi să nu zici în inima ta: "Tăria mea și puterea mâinii mele mi-au câștigat aceste bogății." Ci adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău, căci El îți va da putere să le câștigi, ca să întărească legământul încheiat cu părinții voștri prin jurământ, cum face astăzi!"

„Ar trebui să ne considerăm pe noi ispravnici ai proprietății Domnului și pe Dumnezeu ca proprietarul suprem, căruia trebuie să îi dăm înapoi ceea ce e al Lui, când El ne va cere aceasta.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 480, 481 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

b. Ce mesaj are o forță specială în aceste zile finale, chiar înainte de întoarcerea Domnului nostru? Luca 19:11-13.

Luca 19:11-13: „Pe când ascultau ei aceste lucruri, Isus a mai spus o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim, și ei credeau că Împărăția lui Dumnezeu are să se arate îndată. Deci a zis: „Un om de neam mare s-a dus într-o țară depărtată ca să-și ia o împărăție și apoi să se întoarcă. A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli și le-a zis: 'Puneți-i în negoț până mă voi întoarce.'”

„Dumnezeu ne numește servi, ceea ce implică faptul că noi suntem angajați de El pentru a îndeplini o anumită lucrare și a purta anumite responsabilități. El ne-a împrumutat capital de investit. Acesta nu este proprietatea noastră, și noi îi displăcem lui Dumnezeu dacă acumulăm bunurile Domnului nostru sau le cheltuim după cum ne place...

Fiecare talant care se întoarce la Stăpânul va fi examinat cu atenție. Afacerile și încrederea [acordate] servilor lui Dumnezeu nu vor fi considerate o chestiune neimportantă. Se va trata în mod individual cazul fiecărei persoane și fiecareia i se va cere să dea socoteală de talanții încredințați, fie că i-a folosit bine, fie că a abuzat de ei. Răsplata acordată va fi proporțională cu întrebuințarea talanților. Pedepsa acordată va fi corespunzătoare cu talanții de care s-a abuzat...

Talanții sunt în mâinile noastre. Îi vom folosi noi spre slava lui Dumnezeu, sau vom abuza de ei? Putem face comerț cu ei astăzi, însă mâine timpul nostru de probă se poate încheia, și contul nostru [poate fi] pentru totdeauna neschimbat (fixat).” — *Ibid.*, vol. 2, p. 668 engl. (cap. 78, *Cauza în Vermont*). [Sublinierea autorului].

Vineri

30 septembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce fapte revelează că Cel ce ne-a creat este și Cel care ne susține?**
- 2. De ce este doar Dumnezeu vrednic să fie adorat?**
- 3. Cum ar trebui să răspundem când ne gândim la faptul că Dumnezeu deține totul, și că El a încredințat oamenilor stăpânirea pământului?**
- 4. Ce ar trebui să înțelegem despre autoritatea prin uzurpare a lui Satan?**
- 5. Ce ispită vine atunci când ni se încredințează bunuri?**

Donatorul Suprem

Text de memorat: „Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.” (Iacov 1:17).

„Dumnezeu este iubire. Asemenea razelor de lumină de la soare, dragostea și lumina și bucuria curg de la El spre toate creaturile Sale. Este natura Sa de a da. Chiar viața Sa este revărsarea dragostei neegoiste.” — *Cugetări de pe muntele Fericirilor*, p. 77 engl. (cap. 3, *Spiritualitatea legii*).

Studiu recomandat: *Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 72 engl. (cap. 13, *Întemeiat pe principii veșnice*), *Harul uimitor al lui Dumnezeu*, p. 62 engl. (cap. 54, *Administratori ai harului lui Dumnezeu*).

Duminică

2 octombrie

1. DISTINCȚII ALE CARACTERULUI LUI DUMNEZEU

a. După ce a dat omenirii viață, ce altceva a mai pus Dumnezeu la dispoziție? Geneza 2:7, 15. De ce este aceasta o binecuvântare pentru noi? Eclesiastul 5:12, 18.

Geneza 2:7, 15: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu...¹⁵ Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească.”

Eclesiastul 5:12, 18: „Dulce este somnul lucrătorului, fie că a mâncat mult, fie că a mâncat puțin; dar pe cel bogat nu-l lasă îmbuibarea să doarmă...¹⁸ Iată ce am văzut: este bine și frumos ca omul să mănânce și să bea și să trăiască bine în mijlocul muncii lui, cu care se trudește sub soare, în toate zilele vieții lui, pe care i le-a dat Dumnezeu; căci aceasta este partea lui.”

„Adam nu trebuia să fie fără ocupație. Imediat ce a fost creat, i s-a dat lucrul său. El trebuia să își găsească activitate și fericire îngrijind lucrurile pe care Dumnezeu le crease, iar ca răspuns la munca sa, nevoile sale urmau să fie din abundență asigurate din roadele Grădinii Eden.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 273, 274 engl. (cap. 37, *Studiul și munca*).

b. Ce dovezi zilnice revelează dragostea abundentă a lui Dumnezeu pentru noi? Psalmi 36:5-9; Plângerile lui Ieremia 3:22, 23; Fapte 14:17.

Psalmi 36:5-9: „Bunătatea Ta, Doamne, ajunge până la ceruri și credințioșia Ta, până la nori. Dreptatea Ta este ca munții lui Dumnezeu și judecățile Tale sunt ca adâncul cel mare. Doamne, Tu sprijini pe oameni și pe dobitoace! Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost. Se satură de belșugul Casei Tale și-i adăpi din șuvoiul desfătărilor Tale. Căci la Tine este izvorul vieții; prin lumina Ta vedem lumina.”

Plângerile lui Ieremia 3:22, 23: „Bunătățile Domnului nu s-au sfârșit, îndurările Lui nu sunt la capăt, ci se înnoiesc în fiecare dimineață. Și credințioșia Ta este atât de mare!”

(Engl. KJV Plângerile lui Ieremia 3:22, 23: „Datorită bunătăților lui Dumnezeu nu suntem noi consumați, pentru că îndurările Sale nu se sfârșesc...)

Fapte 14:17: „Totuși, nu s-a lăsat pe sine însuși fără mărturie, în aceea că a făcut bine și ne-a dat ploaie din cer și timpuri roditoare, umplându-ne inimile cu mâncare și veselie.”

„Suntem îndatorați [față de Dumnezeu] pentru fiecare moment al existenței, și pentru toate comoditățile și mângâierile vieții.” — *Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 17 engl. (cap. 2, *Binefăcătorul nostru generos*).

„Domnul a dat viața Sa copacilor și vițelor din creația Sa. Cuvântul Său poate să înmulțească sau să reducă roadele țării. Dacă oamenii și-ar deschide înțelegerea pentru a discerne relația dintre natură și Dumnezeuul naturii, s-ar auzi recunoașteri credincioase ale puterii Creatorului. Fără viața lui Dumnezeu, natura ar muri. Lucrările Sale de creație depind de El. El oferă proprietăți dătătoare de viață tuturor lucrurilor pe care le produce natura. Trebuie să considerăm pomii încărcăți cu fructe ca daruri ale lui Dumnezeu, exact ca și când El ar fi pus fructele în mâinile noastre.” — *Lift Him Up*, p. 62.

Luni

3 octombrie

2. CEL MAI MARE DAR

a. Care este cel mai mare dintre darurile lui Dumnezeu? Ioan 3:16; Efeseni 2:4-7.

Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul său Fiu născut, ca oricine crede în el, să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

Efeseni 2:4-7: „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți). El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.”

„Comoara evangheliei, Calea, Adevărul și Viața, era printre ei [poporul evreu], însă ei au respins cel mai mare dar pe care putea să îl ofere Cerul.” — *Parabolele Domnului*, p. 105 (cap. 8, *Comoara ascunsă*).

„Inima lui Dumnezeu tânjește după copiii Săi pământești cu o dragoste mai puternică decât moartea. Dându-L pe Fiul Său, El a revărsat asupra noastră tot cerul într-un dar. Viața și moartea și mijlocirea Salvatorului, slujirea îngerilor, mijlocirea Duhului, Tatăl care lucrează deasupra tuturor și prin toate, interesul neconținut al ființelor cerești—toate [acestea] sunt angajate în favoarea mântuirii omului.” — *Calea către Hristos*, p. 21 engl. (cap. 2, *Nevoia păcătosului de Hristos*).

„Hristos ne-a răscumpărat prin prețul propriului Său sânge. El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră, iar dacă vrem să punem mâna pe comoară, ea este a noastră prin darul gratuit al lui Dumnezeu.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 9, p. 245 engl. (secțiunea 4, *Fiți în gardă*, cap. *Membrii să meargă*).

b. Când Îl urmăm pe Hristos, ce dar promite Tatăl Fiului Său? Ioan 6:37-39; 17:24. De ce ar trebui ca acest fapt să ne încurajeze pe toți? Iacov 1:17, 18.

Ioan 6:37-39: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară, căci M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. Și voia Celui ce M-a trimis este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.*”

Ioan 17:24: „*Tată, vreau ca, acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.*”

Iacov 1:17, 18: „*Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. El, de bunăvoia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim un fel de pârgă a făpturilor Lui.*”

„Cât de mult iubește Dumnezeu ființele umane, nu putem calcula nicio dată. Universul este plin de dovezi ale dărniciiei sale fără măsură.

Hristos are o pretenție asupra a tot din această lume. ‚Toate lucrurile Îmi sunt date de Tatăl Meu,’ spune El [Luca 10:22 engl. KJV]. ‚Toate lucrurile pe care le are Tatăl sunt ale Mele.’ ‚Toată puterea Îmi este dată în cer și pe pământ.’ [Ioan 16:15; Matei 28:18]. Totul din cer și de pe pământ este în serviciul Său. Marele dar al dragostei cerești nu trebuia să fie închis în pieptul Tatălui. Trebuia ca Hristos să îl dea ființelor umane nevoiașe.

Hristos este plin de har și de adevăr. El este totul și în tot. Atunci, nicio ființă umană să nu ia slavă pentru sine însuși. Slava trebuie să fie dată Fiului

lui Dumnezeu. Acum și întotdeauna, El trebuie să primească toată lauda.” — *Battle Creek Letters*, p. 65.

„Pentru că noi suntem darul Tatălui Său și răsplata lucrării Sale, Isus ne iubește. El ne iubește ca pe copiii Săi. Cititorule, El te iubește. Cerul însuși nu poate să ofere nimic mai mare, nimic mai bun.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 483 engl. (cap. 52, Păstorul divin).

„Este privilegiul nostru de a ne încrede în dragostea lui Isus pentru mântuire, în modul cel mai deplin, mai sigur, mai nobil; de a spune ‚El mă iubește, El mă primește; eu mă voi încrede în El, pentru că El a dat viața Sa pentru mine.’ Nimic nu alungă așa întinericul, ca a veni în contact cu caracterul lui Hristos.” — *Mărturiilor pentru predicatori*, p. 517 engl. (cap. 18, *Principii vitale ale relației*).

Marti

4 octombrie

3. CINE ESTE HRISTOS?

a. Când Îl adorăm pe Tatăl nostru ceresc ca și Creator, ce ar trebui să înțelegem, de asemenea, despre Isus Hristos? *Evrei 1:1-3; Ioan 1:1-3.*

Evrei 1:1-3: După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte.”

Ioan 1:1-3: „După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul, pe care L-a pus moștenitor al tuturor lucrurilor și prin care a făcut și veacurile. El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui, a făcut curățirea păcatelor și a șezut la dreapta Măririi, în locurile preaînalte.”

(v. 3 engl.: „și fără El nu a fost făcut niciun lucru din cele care au fost făcute.”)

„Dacă Hristos a făcut toate lucrurile, El a existat înainte de toate lucrurile. Cuvintele rostite cu privire la aceasta sunt atât de hotărâte, încât nimeni nu e nevoie să rămână în îndoială. Hristos era Dumnezeu în esență, și în cel mai înalt sens. El a fost cu Dumnezeu din toată veșnicia, Dumnezeu peste toate, binecuvântat pentru totdeauna.” — *Lift Him Up*, p. 16.

„Hristos, Cuvântul, Singurul Născut din Dumnezeu, era una cu Tatăl cel veșnic—una în natură, în caracter, și în scop—singura ființă din întregul univers care putea intra în toate sfaturile și scopurile lui Dumnezeu. Prin

Hristos Tatăl a lucrat în crearea tuturor ființelor cerești. ‚Prin El au fost create toate lucrurile, care sunt în ceruri, ... fie că sunt tronuri, domnii, stăpâniri, sau puteri’ (Coloseni 1:16 engl. KJV); și lui Hristos, egal cu Tatăl, întregul cer îi oferea loialitatea.” — *Marea luptă*, p. 493 engl. (cap. 29, *Originea răului*).

b. Pe baza cărui fapt are Hristos dreptul la închinarea și ucenicia noastră? Efeseni 3:9; Filipeni 2:5-10.

Efeseni 3:9: „și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile.”

Filipeni 2:5-10: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ.”

(v. 7 engl. KJV: „ci s-a făcut fără nicio reputație, și a luat asupra Sa chipul unui serv, și a fost făcut după asemănarea oamenilor...”)

„Cel mai mare dar pe care Dumnezeu îl putea oferi oamenilor a fost dat în darul iubitului Său Fiu. Apostolul spune: ‚El, care nu a cruțat pe propriul Său fiu, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va dărui, de asemenea, împreună cu El, fără plată, toate lucrurile?’ (Romani 8:32 engl. KJV). Nu a fost nimic ținut de rezervă. Nu se va oferi vreodată nici o a doua probă. Dacă darul inexprimabil al lui Dumnezeu nu îl conduce pe om spre pocăință, nu există nimic ce va mișca vreodată inima sa. Nu există nicio putere ținută de rezervă, care să acționeze asupra minții sale, și să îi trezească sensibilitățile. Întregul caracter al lui Dumnezeu a fost revelat în Fiul Său, întreaga arie de posibilități ale cerului este expusă în Fiul Celui Infinit, spre acceptare din partea omului. Calea pentru întoarcerea omului spre Dumnezeu și Cer nu are bariere. Adâncimile fără egal ale dragostei Salvatorului au fost demonstrate; și dacă această manifestare a iubirii lui Dumnezeu pentru copiii oamenilor nu izbutește să îi atragă pe oameni la El, nu există nimic să îi atragă vreodată.” — *The Signs of the Times*, 30 decembrie 1889.

„Apostolul Pavel, scriind prin Duhul Sfânt, declară despre Hristos că ‚toate lucrurile au fost create prin El, și pentru El; și El este înaintea tuturor lucrurilor, și în El se țin laolaltă toate lucrurile’ (Coloseni 1:16, 17 engl. RV margine). Mâna care susține lumile în spațiu, mâna care menține în aranjamentul lor ordonat și în activitatea lor neobosită toate lucrurile din întregul

univers al lui Dumnezeu, este mâna care a fost ținută pe cruce pentru noi.”
— *Educație*, p. 132 (cap. 14, *Știința și Biblia*).

Miercuri

5 octombrie

4. UN PRINCIPIU CERESC

a. Ce concept fundamental ar trebui să învățăm din exemplul vieții timpurii a lui Hristos? Luca 22:27 u.p.; Evrei 5:8; 12:2, 3.

Luca 22:27 u.p.: „... Și Eu totuși sunt în mijlocul vostru ca cel ce slujește la masă.”

Evrei 5:8: „Măcar că era Fiul, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit.”

Evrei 12:2, 3: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înainte, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.”

„Temelia planului de mântuire a fost pusă în sacrificiu. Isus a părăsit curțile cerești și a devenit sărac, pentru ca prin sărăcia Sa noi să putem fi făcuți bogați. Toți cei care au parte de mântuirea aceasta, cumpărată pentru ei de Fiul lui Dumnezeu cu o astfel de jertfă infinită, vor urma exemplul adevăratului Model. Hristos era Piatra Unghiulară, și noi trebuie să clădim pe această temelie. Fiecare trebuie să aibă un spirit de tăgăduire de sine și de sacrificiu de sine. Viața lui Hristos pe acest pământ a fost neegoistă; ea a fost marcată de umilință și sacrificiu. Vor refuza, oare, oamenii, [care sunt] părtași ai mării mântuiri pe care Isus a venit din ceruri să le-o aducă, să-L urmeze pe Domnul lor și să se împărtășească din tăgăduirea Sa de sine și din sacrificiu Său?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 387 [Sublinierea autorului].

b. În ce sens trebuie să urmăm noi cu bucurie exemplul de sacrificiu al lui Hristos? 1 Petru 2:21; Romani 12:1, 2.

1 Petru 2:21: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”

Romani 12:1, 2: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească. Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți (engl. transformați) prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

„Hristos a sacrificat totul pentru om, pentru a face posibil ca acesta să câștige cerul. Acum depinde de om să arate ce va sacrifica el în dreptul său de

dragul lui Hristos, pentru ca să poată câștiga slava nemuritoare. Cei care au un oarecare sentiment drept al mărimii salvării și al costurilor ei, nu vor murmura niciodată că semănatul lor trebuie să fie cu lacrimi și că tăgăduirea de sine și conflictul sunt partea creștinului în această viață.” — Ibid. p. 481.

„[Hristos] a lăsat deoparte slava Sa, stăpânirea Sa, bogățiile Sale, și i-a căutat pe cei care piereau în păcat. El S-a umilit până la nivelul nevoilor noastre, ca să ne poată înălța la cer. Sacrificiul, tăgăduirea de sine, și bunăvoința dezinteresată au caracterizat viața Sa. El este modelul nostru. Ai... imitat tu Modelul?” — Ibid., vol. 2, p. 549.

„Cuvintele ‚Voi nu sunteți ai voștri’, ‚voi sunteți cumpărați cu un preț’ [1 Corinteni 6:19, 20], ar trebui atârinate în sala memoriei, ca să recunoaștem întotdeauna dreptul lui Dumnezeu asupra talentelor noastre, a proprietății noastre, a influenței noastre, asupra noastră înșine. Noi trebuie să învățăm cum să tratăm acest dar al lui Dumnezeu, în minte, în suflet, în corp, pentru ca în calitate de posesiune răscumpărată a lui Hristos să putem să îi aducem un serviciu de o mireasmă sănătoasă.” — *Slujirea medicală*, p. 276 engl. (secțiunea 15, subcap. *Drepturi individuale*).

Joi

6 octombrie

5. HAR ACORDAT

a. Ce este harul—și de ce este el esențial pentru salvarea noastră? **Romani 5:6-9; Efeseni 2:8, 9.**

Romani 5:6-9: „Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cvenită, a murit pentru cei nelegiuți. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva, dar pentru binefăcătorul lui poate că s-ar găsi cineva să moară. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.”

Efeseni 2:8, 9: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”

„Harul este favoare nemeritată, și credinciosul este îndreptățit fără vreun merit propriu, fără vreo pretenție pe care să i-o prezinte lui Dumnezeu. El este îndreptățit prin salvarea care este în Isus Hristos, care stă în curțile cerului ca înlocuitor și garant al păcătosului.” — *Solii alese*, vol. 1, p. 398 engl. (cap. 62, *Îndreptățit prin credință*).

„Harul [Salvatorului] este suficient pentru a supune păcatul.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 87 (cap. *Condiția noastră neajutorată în păcat*).

b. Cum ar trebui să răspundem la harul abundent al lui Dumnezeu? Efeseni 2:10; Tit 2:11-14.

Efeseni 2:10: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”

Tit 2:11-14: „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos. El S-a dat pe Sine Însuși pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege și să-și curățească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune.”

„Nu au faptele bune nicio valoare reală? Este privit de Dumnezeu păcătosul care comite zilnic păcatul fără să fie pedepsit cu aceeași favoare ca cel care, prin credință în Hristos, încearcă să lucreze în integritatea sa? Scriptura răspunde: „Noi suntem lucrarea lui, creați în Isus Hristos spre fapte bune, pe care Dumnezeu le-a rânduit mai înainte, ca să umblăm în ele.”

În rânduiala Sa divină, prin favoarea Sa nemeritată, Domnul a rânduit ca faptele bune să fie răsplătite. Noi suntem acceptați doar prin meritele lui Hristos; și faptele de îndurare, faptele de caritate, pe care le îndeplinim, sunt roadele credinței; și ele devin o binecuvântare pentru noi; pentru că oamenii sunt răsplățiți conform faptelor lor.

Parfumul meritelor lui Hristos este cel care face acceptabile înaintea lui Dumnezeu faptele noastre bune, și harul este cel care ne face în stare să îndeplinim faptele pentru care El ne răsplătește.” — *Solii alese*, vol. 3, p. 199, 200 engl. (cap. 22, *Accentul pe tema salvării-1890-1908*).

„Toate faptele tale bune nu te pot salva; însă este, cu toate acestea, imposibil ca tu să fii salvat fără fapte bune. Fiecare sacrificiu făcut pentru Hristos va fi pentru câștigul tău veșnic.” — *Ibid.*, p. 147.

Vineri

7 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Numiți câteva daruri simple oferite de Dumnezeu din zilele Edenului.**
- 2. Cum implică cel mai mare dar al lui Dumnezeu o relație reciprocă?**
- 3. De ce este important pentru noi să înțelegem cine este, cu adevărat, Hristos?**
- 4. Ce principiu fundamental stă la baza întregului plan de salvare?**
- 5. Ce impact are harul de la Dumnezeu asupra pregătirii noastre pentru Cer?**

Apel pentru Sanatoriul „Eden”, Breaza

După un lung proces de autorizare a lucrărilor de construcție/modificare a clădirii sanatoriului cu scopul de a obține autorizația ISU, am ajuns la ultima etapă, în care așteptăm eliberarea documentului fizic din partea Primăriei Breaza, care să ne permită începerea lucrărilor. Acestea presupun (ca cele mai importante aspecte) demontarea lambriurilor de la etajul 2 și înlocuirea lor cu pereți de material ignifug, și înlocuirea ușilor actuale ale instituției cu unele mai late. Alte modificări mai mici sunt de asemenea incluse în cerințe, presupunând însă costuri mai puține.

Având în fața ochilor această lucrare costisitoare și termenele de execuție și avizare, ne vedem în fața unei lucrări mult prea mari pentru puterile noastre financiare. Știm că Dumnezeu a împărțit însă darurile Sale tuturor credincioșilor, și că ne-a pus administratori ai acestor daruri, cu scopul înaintării lucrării Sale și cu scopul zidirii caracterelor noastre. Ca urmare, El așteaptă de la noi să ne îngrijim de Casa Sa de pe pământ, în acest caz—Sanatoriul Său. Dacă vi s-au încredințat ca unor administratori avuțiile Sale de pe acest pământ, și doriți să conlucrați cu El în acest proiect, vă rugăm să vă amintiți de acest obiectiv atunci când împărțiți darurile voastre.

„Am văzut că Dumnezeu poate să își ducă înainte lucrarea fără ajutorul vreunui om; dar acesta nu este planul Său.. Lumea aceasta este menită ca o scenă de probă pentru om... Inima sa trebuie să fie îndepărtată de la comoara sa pământească, și să fie așezată asupra celei cerești... Satan și îngerii săi sunt uniți contra poporului lui Dumnezeu; însă Isus caută să îi purifice pentru Sine. El le cere să avanseze lucrarea Sa... Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să devină mai extinsă, și dacă poporul Său urmează sfatul Său, nu vor fi multe resurse în posesia lor, care să fie consumate în conflagrația finală. Toți își vor fi pus comoara acolo unde molia și rugina nu o pot strica, și inima nu va avea vreo coardă care să o lege de pământ.” 1 T. p. 197 engl.

Puteți sprijini acest proiect donând materiale de construcții (luați, vă rugăm, în-tâi legătura cu cei care sunt responsabili de lucrare, pentru a cunoaște specificațiile cerute) sau resurse financiare, atât ca persoane fizice prin daruri și donații, cât și ca persoane juridice, prin sponsorizări. Dacă vă simțiți îndemnați să sprijiniți o anume parte a lucrării (costurile totale pentru un anume număr de camere sau pentru o anume parte a lucrării), sau dacă doriți să sprijiniți lucrarea fără a avea o anume preferință pentru scopul exact al sumei pe care o donați, vă rugăm folosiți conturile bancare de mai jos, și precizați ca scop al donației „RENOVĂRI”.

Conturi bancare Eden:

BCR:

LEI: RO 84 RNCB 0207 0126 3394 0001

EUR: RO 30 RNCB 0207 0126 3394 0003

Swift Code: RNCBROBU

BRD:

LEI: RO60 BRDE 300S V641 9907 3000

EUR: RO52BRDE300SV64199233000 EUR

Swift code: BRDEROBU

Vă mulțumim anticipat și fie ca Domnul să vă binecuvânteze cu toate binecuvântările rezervate ispravnicilor credincioși!

Cu recunoștință,

Frații voștri de la Centrul de Sănătate Eden

Totul pe altar

TEXT DE MEMORIZAT: „Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Iată porunca dintâi.” (Marcu 12:30)

„Întreaga ființă—inimă, suflet, minte și putere—trebuie folosită în serviciul lui Dumnezeu. Ce mai rămâne, care să nu fie devotat lui Dumnezeu?”
— *The Review and Herald*, 6 noiembrie 1900.

Studiu recomandat: *Experiențe și viziuni*, p. 266-269 engl. (cap. Lăcomia).

Duminică

9 octombrie

1. MOTIVUL PENTRU SLUJIRE

a. Ce aspecte ale uceniciei sunt adesea trecute cu vederea de către mulți care pretind a-L urma pe Hristos? Marcu 8:34; Ioan 15:19, 20.

Marcu 8:34: „Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi și le-a zis: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze.”

Ioan 15:19, 20: „Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei, dar, pentru că nu sunteți din lume și pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăște lumea. Aduceți-vă aminte de vorba pe care v-am spus-o: ‘Robul nu este mai mare decât stăpânul său.’ Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.”

„Doar puțini sunt dispuși să imite privațiunile uimitoare [ale lui Hristos], să îndure suferințele și persecuțiile Sale, și să se împărtășească din truda Sa epuizantă de a duce altora lumina. Doar puțini vor urma exemplul Său în rugăciune serioasă, frecventă, către Dumnezeu, pentru putere de a îndura încercările acestei vieți și de a îndeplini datoriile ei zilnice. Hristos este Căpitanul Mântuirii noastre, și prin propriile Sale suferințe și sacrificiul Său El a dat un exemplu tuturor urmașilor Săi că vegherea și rugăciunea și efortul perseverent erau necesare din partea lor dacă doreau să reprezinte în mod corect dragostea care era în pieptul Său pentru rasa căzută.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 664 engl. (cap. 78, *Cauza în Vermont*).

b. Ce contrast există între adevărata și falsă slujire? Iov 31:24-28; 29:11-16. De ce trebuie să ne reexaminăm motivele?

Iov 31:24-28: „Dacă mi-am pus încrederea în aur, dacă am zis aurului: ‘Tu ești nădejdea mea’, dacă m-am îngâmfat de mărimea averilor mele, de mulțimea bo-

gătiilor pe care le dobândisem, dacă am privit soarele când strălucea, luna când înainta măreață și dacă mi s-a lăsat amăgită inima în taină, dacă le-am aruncat sărutări, ducându-mi mâna la gură – și aceasta este tot o fărădelege care trebuie pedepsită de judecători, căci m-aș fi lepădat de Dumnezeu cel de sus...”

Iov 29:11-16: „Urechea care mă auzea mă numea fericit, ochiul care mă vedea mă lăuda. Căci scăpam pe săracul care cerea ajutor și pe orfanul lipsit de sprijin. Binecuvântarea nenorocitului venea peste mine, umpleam de bucurie inima văduvei. Mă îmbrăcam cu dreptatea și-i slujeam de îmbrăcămintă, neprihănirea îmi era manta și turban. Orbului îi eram ochi și schiopului, picior. Celor nenorociți le eram tată și cercetam pricina celui necunoscut.”

„În cazul multora, gunoiul lumii a blocat canalele sufletului. Egoismul a controlat mintea și a distorsionat caracterul. Dacă viața ar fi ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, serviciul Său nu ar fi o corvoadă. Dacă întreaga inimă ar fi consacrată lui Dumnezeu, toți ar găsi ceva de făcut, și ar râvni după o parte în lucrare. Ei ar semăna pe lângă toate apele, rugându-se și crezând că roadele vor apărea.” — *The Review and Herald*, 19 decembrie 1878.

Luni

10 octombrie

2. NOTA FUNDAMENTALĂ A ÎNVĂȚĂTURILOR LUI HRISTOS

a. Ce contrast nefericit există între Hristos Însuși și mulți dintre preținșii Săi urmași de astăzi? Filipeni 2:5-8, 21.

Filipeni 2:5-8, 21: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce...²¹ Ce-i drept, toți umblă după foloasele lor, și nu după ale lui Isus Hristos.”

„Planul de mântuire a fost întemeiat pe un sacrificiu atât de lat și de adânc și de înalt, încât este nemăsurabil. Hristos nu i-a trimis pe îngerii Săi în această lume, în timp ce El a rămas în cer; ci El Însuși a mers în afara taberei, purtând ocară. El a devenit un om al durerilor, obișnuit cu suferința; El însuși a luat infirmitățile noastre și a purtat slăbiciunile noastre. Și absența tăgăduirii de sine în preținșii Săi urmași este considerată de Dumnezeu o tăgăduire a numelui de creștin. Cei care pretind a fi una cu Hristos și care își îngăduie dorințele lor egoiste după îmbrăcămintă, mobilă și hrană scumpe, sunt creștini doar cu numele. A fi creștin înseamnă a fi asemenea lui Hristos.

Și totuși, cât de adevărate sunt cuvintele apostolului: „Pentru că toți cută ale lor, și nu lucrurile care sunt ale lui Isus Hristos” [Filipeni 2:21 engl. KJV]. Mulți creștini nu au fapte corespunzătoare numelui pe care îl poartă.

Ei acționează ca și când nu ar fi auzit niciodată despre planul de mântuire realizat cu un preț infinit. Majoritatea au ca scop să își facă un nume pentru ei înșiși în lume: ei adoptă formele și ceremoniile ei, și trăiesc pentru îngăduirea eului. Ei urmează scopurile lor proprii în mod la fel de lacom ca lumea, și astfel ei își întrerup puterea de a ajuta la întemeierea împărăției lui Dumnezeu.” — *Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 54 (cap. 10, *O chemare la o seriozitate mai mare*).

b. Ce principiu ceresc recomandă Hristos tuturor urmașilor Săi de astăzi? De ce? Matei 16:24-26.

Matei 16:24-26: „Atunci, Isus a zis ucenicilor Săi: „Dacă vrei să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze. Pentru că oricine va vrea să-și scape viața o va pierde, dar oricine își va pierde viața pentru Mine o va câștiga. Și ce ar folosi unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?”

„Cei care doresc să câștige binecuvântarea sfințirii trebuie să învețe mai întâi ce înseamnă sacrificiul de sine. Crucea lui Hristos este stâlpul central de care atârână greutatea veșnică de slavă cu mult mai mare și veșnică (2 Corinteni 4:17 engl. KJV). [Matei 16:24 citat]. Parfumul dragostei noastre pentru semenii noștri este cel care revelează dragostea noastră față de Dumnezeu. Răbdarea în slujire este cea care aduce odihnă sufletului.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 560 engl. (cap. 55, *Transformat prin har*).

„Trebuie să practicăm aceeași tăgăduire de sine care L-a condus pe Hristos să se dea pe Sine Însuși la moartea pe cruce, pentru a face posibil ca ființele umane să aibă viața veșnică. În toate cheltuielile noastre de mijloace, trebuie să luptăm să îndeplinim scopul Celui care este alfa și omega tuturor eforturilor creștine.

Noi trebuie să punem în vistieria Domnului toate mijloacele de care ne putem lipsi. După aceste mijloace strigă câmpurile nevoiașe, nelucrate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 49 (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, sub-cap. „Fără plată ați primit, fără plată să dați”).

Marți

11 octombrie

3. ÎNVĂȚÂND DE LA APOSTOLI

a. Care a fost secretul iubirii fervente a lui Pavel pentru sufletele bărbaților și femeilor? 2 Corinteni 4:15-18; 5:14, 15.

2 Corinteni 4:15-18: „Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, câpătat prin mulți, să facă să sporească mulțumirile spre slava lui Dumnezeu. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afa-

ră se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi. Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veșnică de slavă. Pentru că noi nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd, căci lucrurile care se văd sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd sunt veșnice.”

2 Corinteni 5:14, 15: *„Căci dragostea lui Hristos ne strânge (engl. „ne constrânge”), fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit. Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.”*

(v. 15 engl. KJV: „ci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentru ca harul mare, prin mulțumirile multora, să abunde spre slava lui Dumnezeu.”)

„Cum pot cei pentru care Hristos a sacrificat atât de mult, să continue să se bucure în mod egoist de darurile Sale? Dragostea Sa și tăgăduirea Sa de sine sunt fără egal; și când dragostea aceasta pătrunde în experiența urmașilor Săi, ei își vor identifica interesele lor cu cele ale Răscumpărătorului lor. Lucrarea lor va fi de a ridica împărăția lui Hristos. Ei se vor consacra Lui pe ei înșiși și posesiunile lor, și vor folosi ambele după cum o va cere cauza Sa...”

Dragostea lui Hristos în suflet va fi revelată în cuvânt și faptă. Împărăția lui Dumnezeu va fi primordială. Eul va fi pus ca sacrificiu de bună-voie pe altarul lui Dumnezeu. Fiecare, care este cu adevărat unit cu Hristos, va simți aceeași dragoste pentru suflete, care L-a determinat pe Fiul lui Dumnezeu să părăsească tronul Său, poziția Sa de înaltă autoritate, și de dragul nostru să devină sărac, pentru ca noi, prin sărăcia Sa, să putem fi făcuți bogăți.” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 55 (cap. 10, *O chemare la o seriozitate mai mare*).

b. Cu privire la ce tendință îi avertizează apostolul Ioan pe credincioși—și cum se poate aplica aceasta la noi? 1 Ioan 2:15-17.

1 Ioan 2:15-17: *„Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubește cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. ¹⁶ Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia (engl. „mândria”) vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. ¹⁷ Și lumea și pofta ei trec, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.”*

„Ca pretinși creștini, ce facem noi? Suflete de peste tot din jurul nostru, aproape de căminele noastre, și cele de departe, pier în păcatele lor, neavertizate și neîngrijite. În fiecare zi trecem pe lângă cei care sunt fără speranță și fără Dumnezeu în lume, și nu ne deschidem niciodată buzele pentru a le spune despre Hristos și dragostea Sa. O înfumurare lumească îi ține ca vrăjiți pe bărbați și femei... Soldații crucii lui Hristos ar trebui să miște cerul cu rugăciunile lor ca Dumnezeu să lucreze, pentru ca puterea Sa să coopereze cu agentul uman pentru a ajunge la oameni acolo unde sunt ei.” — *Manuscript Releases*, vol. 8, p. 95.

„În timp ce mulți așteaptă ca fiecare obstacol să fie îndepărtat, suflute mor fără speranță și fără Dumnezeu în lume. Mulți, foarte mulți, de dragul avantajelor omenești, de dragul dobândirii cunoștințelor științifice, se vor aventura în regiuni vătămătoare, și vor merge în țări în care cred că pot obține avantaj comercial; însă, unde sunt bărbații și femeile care își vor schimba locația, și își vor muta familiile în regiuni care au nevoie de lumina adevărului, pentru ca exemplul lor să poată vorbi celor care vor vedea în ei pe reprezentanții lui Hristos?” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 56 engl. (cap. 10, *O chemare la o seriozitate mai mare*).

Miercuri

12 octombrie

4. CARACTERISTICI ALE CREDINȚEI

a. Ca servi ai lui Hristos, ce ar trebui să caracterizeze credința noastră? De ce? Efeseni 6:6-8.

Efeseni 6:6-8: „Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Hristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu. Slujiți-le cu bucurie, ca Domnului, iar nu oamenilor; căci știți că fiecare, fie rob, fie slobod, va primi răsplată de la Domnul, după binele pe care-l va fi făcut.”

„Nu există pericolul ca moștenirea prețioasă, nemuritoare, să poată fi eclipsată de comorile fără valoare ale pământului? Există pericolul ca utilitatea ta să fie distrusă, credința ta să fie slăbită, templul sufletului tău să fie mânjit de cumpărători și vânzători.” — *The Review and Herald*, 19 iunie 1888.

b. De ce a repetat Hristos porunca a zecea în timpul slujirii Sale? Exodul 20:17; Luca 12:15. Care este remediul lui Dumnezeu pentru a ne face în stare să biruim păcatul îngrozitor al egoismului? Evrei 12:2, 3.

Exodul 20:17: „Să nu poftești casa aproapelui tău; să nu poftești nevasta aproapelui tău, nici robul lui, nici roaba lui, nici boul lui, nici măgarul lui, nici vreun alt lucru care este al aproapelui tău.”

Luca 12:15: „Apoi le-a zis: „Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.”

Evrei 12:2,3: „Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-l era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu. Uitați-vă dar cu luare-aminte la Cel ce a suferit din partea păcătoșilor o împotrivire așa de mare față de Sine, pentru ca nu cumva să vă pierdeți inima și să cădeți de oboseală în sufletele voastre.”

„Hristos este exemplul nostru. El Și-a dat viața ca sacrificiu pentru noi, și El ne cere să ne dăm viețile ca sacrificiu pentru alții. Astfel noi putem alunga egoismul pe care Satan încearcă în mod constant să îl implanteze în inimile noastre. Acest egoism este moarte pentru toată pietatea, și poate fi biruit doar manifestând dragoste față de Dumnezeu și față de semenii noștri. Hristos nu va permite niciunei persoane egoiste să intre în curțile cerului. Nicio persoană lacomă nu poate trece prin porțile de perle; căci toată lăcomia este idolatrie.” — *Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 26 engl. (cap. *Moarte pentru toată evlavia*).

„Dărnicia constantă, tăgăduitoare de sine, este remediul lui Dumnezeu pentru păcatele egoismului și lăcomiei, care rod ca un cancer. Dumnezeu a rânduit ca dăruirea sistematică să susțină cauza Sa și să aline necesitățile celor suferinzi și nevoiași. El a rânduit ca dăruirea să devină un obicei, ca să poată contracara păcatul periculos și înșelător al lăcomiei. Dăruirea continuă înfometează lăcomia, până ce [aceasta] moare. Dăruirea sistematică este configurată după orânduirea lui Dumnezeu pentru a smulge de la cel lacom bogățiile, la fel de repede pe cât sunt câștigate, și a le consacra Domnului, căruia îi aparțin ele...

Bogățiile îi fac pe oameni egoiști, și strângerea de lucruri hrănește lăcomia; și aceste rele se întăresc prin exercițiu activ. Dumnezeu cunoaște pericolul nostru și ne-a înconjurat cu un gard care are ca scop să prevină ruina noastră. El cere exercitarea constantă a dărniciei, pentru ca forța obiceiului de fapte bune să frângă forța obiceiului într-o direcție opusă.

Prin repetare, dăruirea se lărgește în mod constant și se întărește, până când ea devine un principiu și domnește în suflet. Este foarte periculos pentru spiritualitate să permitem egoismului și lăcomiei chiar și cel mai mic spațiu în inimă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 548, 549 engl. (cap. 48, *Păcatul lăcomiei*).

Joi

13 octombrie

5. SUPUNERE DEPLINĂ

a. Cum putem fi încurajați de exemplul creștinilor timpurii din Macedonia. 2 Corinteni 8:1-5.

2 Corinteni 8:1-5: „Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei. În mijlocul multelor neazuri prin care au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor. Vă mărturisesc că au dat de bunăvoie, după puterea lor și chiar peste puterile lor. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părțasia la această strângere de ajutoare pentru sfinți. Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s-au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.”

„Aproape toți credincioșii macedoneni erau săraci în bunurile acestei lumi, însă inimile lor debordau de dragoste pentru Dumnezeu și adevărul Său, și ei au dat cu bucurie pentru susținerea evangheliei. Când se strângeau colectele generale în bisericile dintre neamuri pentru ajutorarea credincioșilor evrei, dărnicia convertirilor din Macedonia era prezentată ca un exemplu pentru alte biserici.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 343 engl. (cap. 32, *O biserică liberală*).

b. Cum rezumă Hristos datoria noastră de credincioși? Marcu 12:29-31. Ce se întâmplă când punem în practica zilnică acest principiu? Matei 7:24, 25.

Marcu 12:29-31: „*Isus i-a răspuns: „Cea dintâi este aceasta: ‘Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este un singur Domn’ și ‘Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta.’ Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.’ Nu este altă poruncă mai mare decât acestea.*”

Matei 7:24, 25: „*De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele și le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care și-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelii zidite pe stâncă.*”

„Întreaga ființă trebuie să fie consacrată în serviciul Stăpânului.”
— *The General Conference Bulletin*, 16 aprilie 1901.

„Nimeni nu poate fi cu adevărat unit cu Hristos, practicând lecțiile Sale, supunându-se jugului Său de restricție, fără a realiza ceea ce nu poate exprima niciodată în cuvinte. Gânduri noi, bogate, îi vin. Este dată lumină intelectului, determinare voinței, sensibilitate conștiinței, puritate imaginației. Inima devine mai gingașă, gândurile mai spirituale, slujirea mai asemănătoare cu cea a lui Hristos. În viață se vede ceea ce niciun cuvânt nu poate să exprime—devoțiune adevărată, credincioasă, iubitoare, a inimii, minții și sufletului, și putere pentru lucrarea Stăpânului.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 476, 477 engl. (secțiunea 7, *Chemări la slujire*, subcap. *Rezultate ale lucrării*).

Vineri

14 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Cum a reflectat viața lui Iov Spiritul lui Hristos?**
2. **Ce tendință comună trebuie să biruim, dacă vrem să fim victorioși?**
3. **Ce ne învață Pavel și Ioan despre cultivarea valorilor eterne?**
4. **De ce este lăcomia atât de vătămătoare pentru sufletele noastre?**
5. **Cum este răsplătit serviciul din toată inima, chiar în viața aceasta pământească?**

Ca pentru Domnul

TEXT DE MEMORIZAT: „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!” (Apocalipsa 3:19)

„Toate avantajele pe care Dumnezeu le-a dat sunt mijloacele Sale de a aduce ardoare în spirit, zel în efort, și vigoare în îndeplinirea sfintei Sale voi.” — *Patriarhi și profeți*, p. 360 engl. (cap. 31, *Păcatul lui Nadab și Abihu*).

Studiu recomandat: *Colporteur Ministry*, p. 154, 155.

Duminică

16 octombrie

1. O NOUĂ ATITUDINE NECESARĂ

a. Ce trebuie să învățăm din avertizările lui Hristos contra murmurării și a serviciului cu jumătate de inimă? Matei 25:14, 15, 18, 24-30.

Matei 25:14, 15, 18, 24-30: „Atunci, Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul, fiecăruia după puterea lui, și a plecat...¹⁸ Cel ce nu primise decât un talant s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său...²⁴⁻³⁰ Cel ce nu primise decât un talant a venit și el și a zis: 'Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat: mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!' Stăpânul său i-a răspuns: 'Rob viclean și leșeș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat, prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi, și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu! Luați-i dar talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Pentru că celui ce are, i se va da și va avea de prisos, dar de la cel ce n-are, se va lua și ce are! Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară: acolo vor fi plânsul și scrâșnirea dinților.' ”

„Cât de mulți simt așa cum a simțit robul cu un singur talant, că Domnul este un stăpân aspru, care seceră de unde nu a semănat, și strânge de nu a împrăștiat. Această vedere asupra chestiunii este o înșelăciune a celui rău; pentru că ce avem noi, pe care să nu îl fi primit? ,Toate lucrurile vin de la Tine, și din al Tău ți-am dat noi ție' [1 Cronici 29:14 engl. KJV] ar trebui să fie limbagul inimilor noastre recunoscătoare.” — *The Review and Herald*, 12 iunie 1888.

b. Ce dojană din partea lui Hristos se aplică în ultimele zile ale istoriei acestui pământ, având o forță specială? Matei 24:12; Apocalipsa 2:4.

Matei 24:12: „Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci.”

Apocalipsa 2:4: „Dar ce am împotriva ta este că ți-ai părăsit dragostea dintâi.”

„Membrii bisericii ar trebui să aibă fiecare o grijă geloasă, ca vrăjmașii credinței noastre să nu aibă ocazie de a triumfa asupra stării lor lipsite de viață, apostate. Unii și-au risipit influența, când cu puțină tăgăduire de sine, seriozitate și zel ar fi putut fi o putere de partea binelui. Acest zel nu va veni fără efort, fără lupte serioase.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 287 engl. (cap. 30, *Influența necredinței*).

Luni

17 octombrie

2. ZEL: O CALITATE DE CĂUTAT

a. Cum ilustrează Biblia importanța vitală a zelului pentru Dumnezeu? Psalmi 42:1; 84:2. Dacă această calitate ne lipsește, cum o putem dobândi? Ieremia 29:13.

Psalmii 42:1: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!”

Psalmii 84:2: „Sufletul meu suspină și tânjește de dor după curțile Domnului, inima și carnea mea strigă către Dumnezeul cel viu!”

Ieremia 29:13: „Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima.”

„Sunt mulți care nu prezintă nicio dovadă hotărâtă că sunt fideli legămintelor lor de la botez. Zelul lor este răcit de formalitate, ambiție lumească, mândrie și dragoste de eu. Ocazional, sentimentele lor sunt mișcate, însă ei nu cad pe Stâncă, pe Isus Hristos. Ei nu vin la Dumnezeu cu inimile sfâșiate în căință și mărturisire. Cei care experimentează lucrarea adevăratei convertirii în inimile lor vor manifesta roadele Duhului în viețile lor.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 155 engl. (secțiunea 4, *Lucrarea de Sănătate*, subcap. *Tărie prin ascultare*).

„Este nevoie de post, umilință, și rugăciune pentru zelul nostru în decădere și spiritualitatea noastră lăncezindă.” — *Ibid.*, vol. 4, p. 535, 536 engl. (cap. 50, *Servii lui Dumnezeu*).

b. Ce promisiune este pentru toți cei care tânjesc să devină asemenea lui Hristos? Matei 5:6. De ce este atât de valoroasă pentru noi experiența lui Iacov? Geneza 32:24-30.

Matei 5:6: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”

Geneza 32:24-30: „Iacov însă a rămas singur. Atunci, un om s-a luptat cu el până în revărsatul zorilor. Văzând că nu-l poate birui, omul acesta l-a lovit la încheietura coapsei, așa că i s-a scrântit încheietura coapsei lui Iacov, pe când se lupta cu el. Omul acela a zis: „Lasă-mă să plec, căci se revărsă zorile.” Dar Iacov a răspuns: „Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.” Omul acela i-a zis: „Cum îți este numele?” „Iacov”, a răspuns el. Apoi a zis: „Numele tău nu va mai fi Iacov, ci te vei chema Israel (Cel ce luptă cu Dumnezeu), căci ai luptat cu Dumnezeu și cu oameni și ai fost biruitor.” Iacov l-a întrebat: „Spune-mi, Te rog, numele Tău.” El a răspuns: „Pentru ce Îmi ceri numele?” Și l-a binecuvântat acolo. Iacov a pus locului aceleia numele Peniel (Fața lui Dumnezeu); „căci”, a zis el, „am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață”.

Dumnezeu caută pietate, tăgăduire de sine, sacrificiu de sine, compasiune pentru om, și zel pentru Dumnezeu. El tânjește să vadă în om o dorință profundă și intensă a sufletului pentru a salva semenii săi de la necredință și ruină.” — *Semnele timpului*, 15 februarie 1899.

„Cu marele adevăr pe care am avut privilegiul să îl primim, ar trebui, și sub puterea Duhului Sfânt am putea, să devenim canale vii de lumină. Am putea, atunci, să ne apropiem de tronul milei, și văzând curcubeul făgăduinței, să îngenunchem cu inimi zdrobite, căite, și să căutăm împărăția cerului cu o violență spirituală care ar aduce propria sa răsplată. Am putea să o luăm cu forța, așa cum a făcut Iacov. Atunci mesajul nostru ar fi puterea lui Dumnezeu spre salvare.” — *Asemenea lui Hristos*, p. 217 engl. (cap. 203, *Putearea transformatoare a Duhului Sfânt*).

„Mergi în cămăruța ta, și acolo singur imploră-L pe Dumnezeu: ‚Crează în mine o inimă curată, O, Doamne; și reinnoiește un spirit drept în mine’ [Psalmi 51:10 engl. KJV]. Fii serios, fii sincer! Rugăciunea ferventă are mare valoare. Asemenea lui Iacov, luptă în rugăciune. Agonizează. Isus în grădină a asudat stropi mari de sânge; tu trebuie să faci un efort. Nu părăsi cămăruța ta până când nu te simți puternic în Dumnezeu; apoi veghează, și atât timp cât veghezi și te rogi, poți să ții supuse aceste păcate, iar harul lui Hristos poate să apară în tine și va apărea.” — *Solii pentru tineret*, p. 131, 132 engl. (cap. 34, *Experiența creștină autentică*).

Martți

18 octombrie

3. ZEL ÎN ACȚIUNE

a. Ce putem învăța din luptele îndurate și victoriile câștigate de martorii credincioși pentru Dumnezeu? Ieremia 20:8-11; Fapte 4:14-20.

Ieremia 20:8-11: „Căci ori de câte ori vorbesc, trebuie să strig: „Silnicie și apăsare!” Așa încât Cuvântul Domnului îmi aduce numai ocară și batjocură toată ziua.

Dacă zic: „Nu voi mai pomeni de El și nu voi mai vorbi în Numele Lui”, iată că în inima mea este ca un foc mistuitor, închis în oasele mele. Caut să-l opresc, dar nu pot. Căci aud vorbele rele ale multora, spaima care domnește împrejur. „Învinuți-l”, strigă ei. „Haidem să-l învinuim!” Toți cei ce trăiau în pace cu mine pândesc să vadă dacă mă clatin și zic: „Poate că se va lăsa prins, vom pune mâna pe el și ne vom răzbuna pe el!” Dar Domnul este cu mine ca un viteaz puternic, de aceea prigonitorii mei se vor poticni și nu vor birui. Se vor umple de rușine că n-au lucrat cu chibzuință; de o veșnică rușine, care nu se va uita!”

Fapte 4:14-20: *„Dar, fiindcă vedeau lângă ei pe omul care fusese vindecat, nu puteau zice nimic împotriva. Le-au poruncit doar să iasă din sobor, s-au sfătuit între ei și au zis: „Ce vom face oamenilor acestora? Căci este știut de toți locuitorii Ierusalimului că prin ei s-a făcut o minune vădită, pe care n-o putem tăgădui. Dar, ca să nu se lățească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta.” Și după ce i-au chemat, le-au poruncit să nu mai vorbească cu niciun chip, nici să mai învețe pe oameni în Numele lui Isus. Drept răspuns, Petru și Ioan le-au zis: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu, căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.”*

„Atât de puternică era opoziția contra mesajului lui Ieremia, atât de frecvent era el luat în derâdere și batjocorit, încât el a spus: „Nu îl voi mai menționa, nici nu voi mai vorbi în numele său’ [Ieremia 20:9 engl. KJV]. Așa a fost întotdeauna. Din cauza amărăciunii, urii și opoziției manifestate contra cuvântului lui Dumnezeu rostit ca muștrare, mulți alți mesageri ai lui Dumnezeu au decis să facă așa cum a decis Ieremia. Însă ce a făcut acest profet al lui Dumnezeu după decizia sa? Oricât a încercat, el nu putea să tacă. Imediat ce ajungea în adunarea poporului, el descoperea că Duhul lui Dumnezeu era mai puternic decât era el.” — *Comentarii Biblice ale Vechiului Testament* [E.G.White Comments], vol. 5, p. 1156 engl. (cap. referitor la Ieremia 20).

„Zelul pentru Dumnezeu și pentru cauza Sa i-a determinat pe ucenici să dea mărturie despre evanghelie cu o mare putere. Nu ar trebui ca un zel asemănător să aprindă inimile noastre cu o hotărâre de a relata istoria iubirii răscumpărătoare a lui Hristos și El răstignit? Este privilegiul fiecărui creștin, nu doar să aștepte, ci să grăbească venirea Salvatorului.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 600 engl. (cap. 58, Biserica triumfătoare).

b. Ce tip de experiență trebuie să își găsească ecou în noi? Psalmi 119:137-140; 1 Ioan 3:1-3.

Psalmi 119:137-140: *„Tu ești drept, Doamne, și judecățile Tale sunt fără prihană. Tu îți întemeiezi învățăturile pe dreptate și pe cea mai mare credincioșie. Râvna mea mă mănâncă, pentru că potrivnicii mei uită cuvintele Tale. Cuvântul Tău este cu totul încercat, și robul Tău îl iubește.”*

1 Ioan 3:1-3: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat.”

„Prezbiterul Loughborough a fost un lucrător zelos în lucrare. Întreaga sa inimă fusese în lucrare. El a intrat ... [într-un] câmp nou de lucru, și el a fost dispus să se pună în cea mai umilă poziție, să sufere orice privațiune, să economisească, să trăiască ieftin și sărac, să muncească devreme și târziu pentru cauza care se înfiripa...” — *Manuscript Releases*, vol. 21, p. 246.

„Dacă biserica va vrea să îmbrace haina neprihănirii lui Hristos, retrăgându-se din orice alianță cu lumea, în fața ei stă o zi luminoasă și glorioasă. Promisiunea făcută ei de Dumnezeu va sta neclintită pentru totdeauna. El o va face o excelență veșnică, o bucurie pentru multe generații. Adevărul, trecând pe lângă cei care îl disprețuiesc și îl resping, va triumfa. Deși uneori aparent întârziat, progresul său nu a fost niciodată oprit. Când solia lui Dumnezeu întâlnește opoziție, El îi dă forță suplimentară, ca să poată exercita o influență mai puternică. Înzestrată cu energie divină, ea își va croi calea prin cele mai puternice bariere și va triumfa peste orice obstacol.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p. 601 engl. (cap. 58, *Biserica triumfătoare*).

Miercuri

19 octombrie

4. EVITÂND ZELUL GREȘIT DIRECȚIONAT

a. Care sunt unele căi în care putem fi în pericol de a ne rătăci prin zel greșit direcționat? Romani 10:1-3; 1 Corinteni 10:23.

Romani 10:1-3: „Fraților, dorința inimii mele, și rugăciunea mea către Dumnezeu, pentru israeliți este să fie mântuiți. Le mărturisesc că ei au râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere, pentru că, întrucât n-au cunoscut neprihănirea pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșși și nu s-au supus astfel neprihănirii pe care o dă Dumnezeu.”

1 Corinteni 10:23: „Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.”

„Când unii cărora le lipsește Spiritul și puterea lui Dumnezeu intră într-un câmp nou, ei încep să denunțe alte organizații religioase, gândind că ei pot convinge oamenii de adevăr prezentându-le inconsecvențele bisericilor populare. Ar putea părea necesar în unele ocazii să se vorbească despre aceste lucruri, însă în general aceasta doar creează prejudecăți împotriva lucrării și închide urechile multora care altfel ar fi ascultat de adevăr. Dacă

acești învățatori ar fi strâns legați de Hristos, ei ar avea înțelepciune divină să știe cum să se apropie de oameni.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 536 engl. (cap. 50, *Servii lui Dumnezeu*).

b. Ce era greșit la zelul fals al lui Iehu? 2 Regi 10:16-19, 28-31.

2 Regi 10:16-19, 28-31: „și a zis: „Vino cu mine și vei vedea râvna mea pentru Domnul.” L-a luat astfel în carul său. Când a ajuns Iehu la Samaria, a ucis pe toți cei rămași din Ahab în Samaria și i-a nimicit cu desăvârșire, după cuvântul pe care-l spusese lui Ilie Domnul. Apoi, a strâns tot poporul și le-a zis: „Ahab a slujit puțin lui Baal, Iehu însă îi va sluji mult. Acum chemați la mine pe toți prorocii lui Baal, pe toți slujitorii lui și pe toți preoții lui, fără să lipsească unul, căci vreau să aduc o mare jertfă lui Baal: oricine va lipsi va muri.” Iehu lucra cu viclenie, ca să omoare pe toți slujitorii lui Baal... Iehu a nimicit pe Baal din mijlocul lui Israel, dar nu s-a abătut de la păcatele lui Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, n-a părăsit vițeei de aur din Betel și Dan. Domnul a zis lui Iehu: „Pentru că ai adus bine la îndeplinire ce este plăcut înaintea Mea și ai făcut casei lui Ahab tot ce era după voia Mea, fiii tăi până la al patrulea neam vor ședea pe scaunul de domnie al lui Israel.” Totuși Iehu n-a luat seama să umble din toată inima lui în legea Domnului Dumnezeului lui Israel și nu s-a abătut de la păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.”

„Există mulți a căror religie constă în activități. Ei vor să fie angajați în vreo lucrare mare și să aibă merite pentru a o fi îndeplinit, în timp ce tră-săturile care conturează un caracter creștin plăcut sunt cu totul trecute cu vederea. Slujirea agitată și febrilă, care dă impresia că se îndeplinește vreolucrare minunată, nu este acceptabilă înaintea lui Dumnezeu. Este un spirit ca al lui Iehu, care spune ‚Vino, și vezi zelul meu pentru Dumnezeu.’ Aceasta este satisfăcătoare pentru eu; ea hrănește un sentiment de mulțumire de sine; însă în tot acest timp, sufletul poate fi mânjit cu pata egoismului nesupus, necontrolat.” — *The Signs of the Times*, 20 noiembrie 1884.

„Zelul creștin este controlat de principiu, și nu este spasmodic. El este serios, profund, și puternic, angajând întregul suflet și trezind la exercițiu sensibilitățile morale. Mântuirea sufletelor și interesele împărăției lui Dumnezeu sunt chestiuni de cea mai mare importanță... Zelul creștin nu se va epuiza în vorbire, ci va simți și va acționa cu vigoare și eficiență. Cu toate acestea, zelul creștin nu va acționa de dragul de a fi văzut. Umilința va caracteriza fiecare efort și va fi văzută în fiecare lucrare. Zelul creștin îi va conduce la rugăciune serioasă și umilință, și la credincioșie în datoriile casnice. În cercul familiei se va vedea gingășie și dragoste, dărnicie și compasiune, care sunt întotdeauna roadele zelului creștin.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 232, 233 engl. (cap. 33, *Zelul creștin*).

5. EXEMPLUL LUI HRISTOS

a. Cum s-a împlinit în Hristos profeția psalmistului despre zelul divin? Psalmi 69:9; Ioan 2:13-17; 4:34. Ce aspecte ar trebui să învățăm din zelul lui Hristos? 1 Corinteni 2:2-4.

Psalmi 69:9: „Căci râvna Casei Tale mă mănâncă și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine cad asupra mea.”

Ioan 2:13-17: Paștele iudeilor erau aproape și Isus S-a suit la Ierusalim. În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi și porumbei și pe schimbătorii de bani șezând jos. A făcut un bici de ștreanguri și i-a scos pe toți din Templu, împreună cu oile și boii, a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele. Și a zis celor ce vindeau porumbei: „Ridicați acestea de aici și nu faceți din casa Tatălui Meu o casă de negustorie.” Ucenicii Lui și-au adus aminte că este scris: „Râvna pentru casa Ta Mă mănâncă pe Mine.”

Ioan 4:34: „Isus le-a zis: „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.”

1 Corinteni 2:2-4: „Căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit. Eu însumi, când am venit în mijlocul vostru, am fost slab, fricos și plin de cutremur. Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirele înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.”

„[Hristos] a trăit legea. Puritatea și bunătatea Sa, devotamentul Său pentru adevăr, și zelul Său pentru slava lui Dumnezeu revelează perfecțiunea legii.” — *The Review and Herald*, 26 februarie 1901.

„Hristos a declarat că hrana și băutura Sa erau să îplinească voia Tatălui Său. Zelul care vine printr-o astfel de sfințire a adevărului face puternic pe cel care crede adevărul, pentru că el este depozitarul adevărului sacru, și pe măsură ce el se împărtășește din adevăr, el va fi un creștin de ajutor. Zelul trebuie să fie întotdeauna uniform, manifestând o sfințire a caracterului.” — *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 131.

b. Ce apel face Hristos la fiecare persoană care trăiește în secolul căldicel al Laodiceei? Apocalipsa 3:19.

Apocalipsa 3:19: „Eu mustru și pedepsesc pe toți aceia pe care-i iubesc. Fii plin de râvnă dar și pocăiește-te!”

„Când e vorba de serviciul lui Dumnezeu, manifestă oamenii același zel pentru lucrarea Sa, pe care l-au manifestat ei mai înainte în serviciul lumii?” — *The Review and Herald*, 12 iunie 1888.

„În acest timp, când sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape, nu ar trebui oare ca zelul bisericii să întrecă până și zelul bisericii primare? Zelul pentru slava lui Dumnezeu i-a mișcat pe ucenici să dea mărturie despre adevăr cu mare putere. Nu ar trebui ca acest zel să aprindă inimile noastre cu o dorință arzătoare de a relata istoria iubirii răscumpărătoare a lui Hristos și El răstignit? Nu ar trebui ca puterea lui Dumnezeu să fie revelată cu o putere chiar mai mare astăzi decât în timpul apostolilor?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 33 engl. (secțiunea 1, *Slujirea acceptabilă*, subcap. *Aceeași putere să fie revelată astăzi*).

Vineri

21 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Ce avertizare ar trebui să luăm în seamă din parabola talanților?
2. Care aspect al experienței lui Iacov trebuie să fie și al nostru—și de ce?
3. Ce putem învăța de la Ieremia, David, și apostolii din biserica primară?
4. Cum s-ar putea să manifestăm simptome de zel greșit direcționat?
5. Ce caracterizează zelul autentic?

Timp și Veșnicie

TEXT DE MEMORIZAT: „Și în timp ce mergeți, predicați, spunând: *Împărăția cerului este aproape.*” (Matei 10:7).

„Pentru că timpul este scurt, ar trebui să lucrăm cu hărnicie și energie dublă.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 159 engl. (cap. 13, *Educația adecvată*).

Studiu recomandat: *Parabolele Domnului*, p. 342-346 engl. (cap. 29, *Vrăjmășia lui Satan contra legii*).

Duminică

23 octombrie

1. UN TALENT PENTRU FIECARE

a. Chiar în secolul agitat în care trăim, ce pune Dumnezeu în mod îndurător la dispoziție, și de ce? **Eclesiastul 3:1.**

Eclesiastul 3:1: „Toate își au vremea lor și fiecare lucru de sub ceruri își are ceasul lui.”

„Timpul nostru îi aparține lui Dumnezeu. Fiecare moment este al Lui, și suntem sub cea mai solemnă obligație de a-l folosi spre slava Sa. De niciun talent pe care l-a dat El nu va cere un raport mai exact decât de timpul nostru...”

Avem doar câteva zile de probă în care să ne pregătim pentru veșnicie. Nu avem niciun timp de pierdut, niciun timp de devotat plăcerii egoiste, niciun timp pentru îngăduirea păcatului. Acum trebuie să ne formăm caractere pentru viața viitoare, nemuritoare. Acum trebuie să ne pregătim pentru judecata de cercetare.” — *Parabolele Domnului*, p. 342 engl. (cap. 25, *Talantii*, subcap. *Timpul*).

b. Ce factori trebuie să luăm în considerare atunci când plănuim modul în care folosim timpul? **Iacov 4:13-15.**

Iacov 4:13-15: „Ascultați, acum, voi care ziceți: „Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga” și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puținel și apoi piere. Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: „Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru.”

„Scurtimea timpului cere o energie care nu a fost trezită între cei care pretind a crede adevărul prezent.” — *Sfaturi pentru sănătate*, p. 506 engl. (secțiunea XI, *Lucrarea misionar-medicală*, subcap. *Ignoranța voită—un păcat*).

„Dacă toți și-ar folosi timpul în cel mai bun mod, multe mijloace ar fi economisite pentru cauza adevărului. Când inima este la lucru, acesta va fi îndeplinit cu seriozitate, energie și promptitudine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 451 engl. (cap. 40, *Casele noastre de editură*).

2. PRUDENTĂ ȘI VIGILENȚĂ

a. Urmărind înaintarea lucrării lui Dumnezeu, ce trebuie să realizăm? 1 Petru 5:8; Apocalipsa 12:12.

1 Petru 5:8: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

Apocalipsa 12:12: „De aceea bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme.”

„Nu avem niciun timp de pierdut. Puterile întunericului lucrează cu energie intensă, și cu pas discret Satan înaintează pentru a-i prinde pe cei care sunt acum adormiți, ca un lup care își ia prada. Avem acum avertizări pe care să le dăm, o lucrare pe care o putem face, însă în curând va fi mai dificil decât ne imaginăm.” — *Evanghelizare*, p. 218 engl. (cap. 8, *Predicând adevărurile distinctive*).

„Oh, trebuie să fim foarte serioși în a imprima asupra sufletului faptul că există un cer de câștigat și un iad de evitat. Fiecare energie a sufletului trebuie să fie trezită pentru a forța trecerea sa și pentru a apuca împărăția cu forța. Satan este foarte activ, și noi trebuie să fim, de asemenea, activi. Satan este neobosit și perseverent, și noi trebuie să fim la fel. Nu există timp de a aduce scuze și de a da vina pe alții pentru greșelile noastre; niciun timp de a flata sufletul [că] dacă circumstanțele ar fi fost mai favorabile, cu cât de mult mai bine, mai ușor [ar fi] pentru noi să îndeplinim lucrarea lui Dumnezeu. Trebuie să spunem chiar celor care pretind a crede în Hristos, că trebuie să înceteze a-L ofensa pe Dumnezeu prin scuze păcătoase.” — *Manuscript Releases*, vol. 12, p. 336.

b. Ce ne învață Inspirația despre lupta din fața noastră? Efeseni 6:12; Matei 24:13.

Efeseni 6:12: „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor; împotriva domniilor; împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

Matei 24:13: „Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.”

„Având în vedere scurtimea timpului, noi ca popor ar trebui să veghem și să nu ne permitem în niciun caz să fim distrași de la lucrarea solemnă de pregătire pentru marele eveniment din fața noastră. Pentru că timpul aparent se prelungește, mulți devin neglijenți și indiferenți cu privire la cuvintele și acțiunile lor. Ei nu realizează pericolul lor și nu văd și nu înțeleg îndurarea Dumnezeului nostru prin faptul că le prelungește timpul de pro-

bă, pentru ca ei să își dezvolte un caracter pentru viața viitoare, nemuritoare. Fiecare moment este de cea mai mare valoare. Timpul le este oferit, nu pentru a fi folosit în studierea propriei comodități și în a deveni locuitori ai pământului, ci pentru a fi folosit în lucrarea de biruire a fiecărui defect din propriile lor caractere și în a-i ajuta pe alții, prin exemplu și efort personal, să vadă frumusețea sfințeniei.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 306, 307 engl. (cap. 26, Pregătire pentru venirea lui Hristos).

„Cu zel și energie intensificate, noi trebuie să ducem înainte lucrarea Domnului, până la încheierea timpului.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 548 engl. (cap. 81, *Lucrarea misionară a studenților*).

Marți

25 octombrie

3. RESURSE FĂCUTE UTILE

a. Care sunt câteva lucruri pe care Stăpânul nostru vrea să le înțelegem cu privire la diferitele talente încredințate nouă? Luca 19:13.

Luca 19:13: „A chemat zece din robii săi, le-a dat zece poli și le-a zis: ‘Puneți-i în negoț până mă voi întoarce.’”

„Oricât de mari, oricât de mici [ar fi] posesiunile unei persoane, să își amintească faptul că acestea sunt ale sale doar pe încredere. Pentru tăria, îndemânarea, timpul, talentele, oportunitățile și mijloacele sale, el trebuie să dea socoteală lui Dumnezeu. Aceasta este o lucrare individuală; Dumnezeu ne dă nouă, ca noi să putem deveni asemenea Lui, generoși, nobili, darnici, dând altora. Cei care, uitându-și misiunea divină, încearcă doar să economisească sau să cheltuiască în îngăduirea mândriei sau egoismului, pot să își asigure câștigurile și plăcerile acestei lumi; însă în ochii lui Dumnezeu, apreciați după realizările lor spirituale, ei sunt săraci, nenorociți, ticăloși, orbi și goi.” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 22 engl. (cap. 3, *De ce Dumnezeu folosește oamenii ca administratori ai Săi*, subcap. *Poseșiunile – ale noastre doar pe încredere*).

„Nu pot găsi nicio ocazie în viața lui Isus în care El să-și fi dedicat timpul amuzamentului sau pentru a se juca. El a fost marele educator pentru viața prezentă și viitoare; cu toate acestea, nu am putut găsi o ocazie în care El i-a învățat pe ucenici să se angajeze în amuzamente pentru a câștiga exercițiu fizic. Salvatorul lumii dă fiecărui om lucrarea sa și îi poruncește: ‘Ocupă-te [de acestea] până voi veni’ (Luca 19:13). Făcând aceasta, inima se încălzește pentru activitatea de întreprins. Toate puterile ființei sunt înrolate în efortul de a asculta. Avem o chemare înaltă și sfântă.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 309 engl. (cap. 42, *O instruire practică*).

b. Ce ar trebui să învățăm din experiența lui Solomon? Eclesiastul 2:10, 11.

Eclesiastul 2:10, 11: „Tot ce mi-au pofțit ochii le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea, și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic trainic sub soare.”

„Trebuie să ne întoarcem de la o mie de subiecte care invită atenția. Acestea sunt chestiuni care consumă timpul și stârnesc curiozitatea, însă nu sfârșesc în nimic. Cele mai înalte interese cer atenție minuțioasă și energie, care sunt adesea date unor lucruri ne semnificative prin comparație.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 456 engl. (cap. 38, *Importanța căutării adevăratei cunoștințe*).

„Oamenii să vadă că mintea ta e spre utilitate și datorie, și aceasta pentru salvarea sufletului. Amuzamentele care consumă timp, doar pentru a mulțumi eul, nu merită.” — *Slujirea medicală*, p. 82 engl. (secțiunea 4, *Colegiul nostru medical*, subcap. *Nu amuzamente, ci lucrare în mod devotat*).

„Energia concentrată acum asupra bunurilor ieftine, trecătoare, ar trebui angajată în lucrarea care trebuie să ilumineze lumea. Fiecare energie pe care ne-a dat-o Dumnezeu să fie utilizată în lucrarea care poartă cu ea binecuvântata satisfacție că este pentru timp și pentru veșnicie.” — *Manuscript Releases*, vol. 6, p. 267.

Miercuri

26 octombrie

4. O POSESIUNE CUMPĂRATĂ

a. De ce este atitudinea bogatului nehibzuit o avertizare pentru noi? Luca 12:16-21.

Luca 12:16-21: „Și le-a spus pilda aceasta: „Țarina unui om bogat rodise mult. Și el se gândea în sine și zicea: ‘Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele. Iată, a zis el, ce voi face: îmi voi strica grânarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele și voi zice sufletului meu: «Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!»’ Dar Dumnezeu i-a zis: ‘Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul, și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?’ Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el și nu se îmbogățește față de Dumnezeu.”

„Există o tristă rețineră față de Dumnezeu, din partea pretinsului Său popor. Mijloacele și eforturile care ar trebui date lui Hristos sunt devotate satisfacerii personale. Dumnezeu este jefuit de timp, bani și serviciu. Dra-

gostea de sine, mulțumirea de sine, exclud dragostea de Isus din suflet, și acesta este motivul pentru care în biserică nu există un zel mai mare și o dragoste mai aprinsă pentru Cel care ne-a iubit întâi.” — *The Signs of the Times*, 22 decembrie 1890.

„Oamenii acționează ca și când ar fi lipsiți de rațiune. Ei sunt îngropați în grijile acestei vieți. Ei nu au timp de devotat lui Dumnezeu, nici de a-l sluji. Lucrul, lucrul, lucrul, este ordinea zilei. Tuturor celor din jurul lor li se cere să lucreze într-un plan sub presiune, pentru a se îngriji de ferme mari. A demola și a construi ceva mai mare este ambiția lor, ca să poată avea în ce să își depoziteze bunurile. Cu toate acestea, chiar acești oameni care sunt împovărați de bogățiile lor, trec drept urmași ai lui Hristos. Le merge numele că ar crede că Hristos va veni curând, că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape; cu toate acestea, ei nu au niciun spirit de sacrificiu. Ei se cufundă mai adânc și mai adânc în lume. Ei nu își permit decât puțin timp pentru a studia cuvântul vieții și a medita și a se ruga. Ei nu oferă acest privilegiu nici altora din familia lor, sau celor care le slujesc. Totuși, acești oameni pretind că această lume nu este casa lor, că ei sunt doar peregrini și străini pe pământ, pregătindu-se să se mute într-o țară mai bună. Exemplul și influența acestora este un blestem pentru cauza lui Dumnezeu. Ipocrizie vanitoasă caracterizează pretensele lor vieți creștine. Ei Îl iubesc pe Dumnezeu și adevărul exact atât de mult pe cât arată lucrările lor, și nu mai mult. Un om va manifesta toată credința pe care o are.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 662, 663 engl. (cap. 78, *Cauza din Vermont*).

b. Ce ar trebui să fie întotdeauna pe prim plan în mințile noastre? 1 Corinteni 3:23; 6:20.

1 Corinteni 3:23: „și voi sunteți ai lui Hristos, iar Hristos este al lui Dumnezeu.”

1 Corinteni 6:20: „Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

„Fie că dăm mintea, sufletul și tăria noastră lui Dumnezeu, sau nu, acestea îi aparțin. Dumnezeu vorbește fiecărei ființe umane, spunând: ‚Am o pretenție asupra ta. Dă-mi zelul tău, capacitățile tale, energia ta, mijloacele tale.‘ El are un drept să ceară acestea; pentru că noi suntem ai Lui, răscumpărați din serviciul păcatului prin dragostea Sa fără margini și prin agonia de pe crucea Calvarului.” — *The Signs of the Times*, 2 ianuarie 1901.

5. PREGĂTIRE PENTRU PLOAIA TÂRZIE

a. Ce fapt, odată înțeles, ar trebui să ne trezească pe fiecare la acțiune? 2 Corinteni 6:2; Matei 10:7.

2 Corinteni 6:2: „Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.”

Matei 10:7: „Și pe drum, propovăduiți și ziceți: ‘Împărăția cerurilor este aproape!’”

„Avem nevoie de o seriozitate mai mare în cauza lui Hristos. Mesajul solemn al adevărului ar trebui dat cu o intensitate care i-ar impresiona pe credincioși că Dumnezeu lucrează cu eforturile noastre, că Cel Prea Înalt este sursa noastră vie de putere...

Va continua această indiferență de la an la an? Va triumfa Satan permanent, și Hristos va fi dezamăgit de servii Săi pe care i-a răscumpărat cu un preț infinit? Privim spre timpul când ploaia târzie va fi revărsată, sperând plini de încredere la o zi mai bună, când biserica va fi înzestrată cu putere de sus, și astfel va fi făcută în stare să lucreze mai eficient pentru Dumnezeu. Însă ploaia târzie nu va înviora și învigoră niciodată suflete indolente, care nu folosesc puterile pe care Dumnezeu li le-a dat deja. Lenea spirituală nu ne va aduce mai aproape de Dumnezeu. Trebuie să existe energie și zel, precum și devoțiune și pietate personală, întrețesute în toate lucrările noastre.”
— *The Signs of the Times*, 9 decembrie 1886.

b. Care este chemarea lui Dumnezeu pentru noi astăzi? Isaia 60:1,2; Matei 5:14-16.

Isaia 60:1, 2 *engl. KJV:* „Scoală-te, luminează! Căci lumina ta a venit, și slava Domnului este asupra ta. Căci, iată, întuneric va acoperi pământul și negură mare poarele; dar Domnul va răsări asupra ta și slava Sa se va vedea asupra ta.”

Matei 5:14-16: *engl. KJV:* „Voi sunteți lumina lumii. O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă. Lăsați ca lumina voastră să strălucească înaintea oamenilor; ca ei să poată vedea faptele voastre bune, și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.”

„O biserică lucrătoare este o biserică vie. Membri ai bisericii, lăsați lumina să strălucească. Vocile voastre să fie auzite în rugăciune umilă, în mărturie contra intemperanței, a nebuniei, a amuzamentelor lumii, și în proclamarea adevărului pentru acest timp. Vocea voastră, influența voas-

tră, timpul vostru—toate acestea sunt daruri de la Dumnezeu și trebuie să fie folosite în câștigarea de suflete. Vizitați-vă vecinii și arătați un interes pentru mântuirea sufletelor lor. Treziți la acțiune fiecare energie spirituală. Spuneți-le celor pe care îi vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape.” — *Slujirea medicală*, p. 332 engl. (secțiunea 18, *Amplizarea lucrării*, subcap. *Fiecare mijloc să fie pus în acțiune*).

Vineri

28 octombrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce este atât de valoros timpul?
2. Ce cursă obișnuită ar putea să ne împiedice de a lucra pentru Hristos?
3. Ce tendință ar putea să ne mențină plafonați în starea laodiceană?
4. Ce ar trebui să ne ofere un stimulent de a lucra pentru Hristos?
5. De ce mulți nu vor primi ploaia târzie?

SABAT, 5 NOIEMBRIE 2022

Darul Sabatului Întâi pentru literatură în câmpurile nevoiașe



Care este opusul confuziei? Claritatea! Mulțimi pe pământ sunt confuze—de aici referința profetică de „Babilon”, adică, „încurcătură, confuzie”. Discernământul poporului, percepția lor și înțelegerea lor sunt deopotrivă încețoșate. Ei au nevoie de claritate. Trebuie prezentate adevăruri distincte.

Vor asculta ei? Câtiva, da; mulți, nu—însă ei se pot uita. Ei pot să își ia un moment să citească ceva ce le atrage ochiul, și ceea ce văd poate să vorbească minții lor și să le lumineze înțelegerea.

„Calea pe care să risipești întunericul este să admiți lumina. Cel mai bun mod de a rezolva problema erorii este de a prezenta adevărul. Revelarea dragostei lui Dumnezeu este ceea ce face evidentă diformitatea și păcatul inimii centrate pe eu.”—*Hristos, Lumina lumii*, p. 498 engl. (cap. 54, *Bunul Samaritean*). Când vor vedea păcatul, ei vor tânji după Salvator.

Această minunată revelație a dragostei lui Dumnezeu poate veni prin paginile scrise, prin intermediul multor subiecte, cum ar fi:

„Ar trebui să se facă mai multe eforturi serioase pentru a lumina poporul cu privire la marele subiect al reformei sănătății. Tratate de patru, opt, doisprezece, șaisprezece sau mai multe pagini, care conțin articole țintite, bine scrise, cu privire la această mare chestiune, ar trebui risipite ca frunzele toamnei.”—*Sfaturi pentru sănătate*, p. 466 engl. (secțiunea IX, *Învățând principiile de sănătate*, subcap. *Distribuiți literatură*).

„Mii de dolari care sunt sacrificați acum pe altarul poftelor vătămătoare vor curge în vistieria lui Dumnezeu, multiplicând publicațiile în diferite limbi pentru a fi risipite ca frunzele toamnei. Misiuni vor fi stabilite în alte națiuni.”—*Confrontation*, p. 60.

Toamna, frunzele care cad din copaci sunt atât de numeroase, încât este aproape imposibil să le numeri. Da, atât de multe tratate, pamflete, reviste și broșuri care conțin adevărul prezent sunt necesare. Acestea sunt instrumente vitale în proclamarea soliei veșnice. Producerea de astfel de materiale atrage cu sine o cheltuială pe care, din nefericire, mulți nu își pot permite să o plătească, fie spre beneficiul lor, sau pentru a le împărtăși cu alții. De aceea, întrucât noi toți suntem însărcinați cu misiunea de a duce altora adevărul, avem o datorie și un privilegiu de a-i ajuta să le primească.

Darul Sabatului Întâi de astăzi este pentru literatură pentru țările nevoiașe. Jertfa voastră generoasă—chiar cu sacrificiu—poate să ajungă departe pentru a-i ajuta pe alții să învețe despre și să se pregătească pentru revenirea Domnului.

Vă mulțumim pentru colaborarea cu Hristos!

Departamentul de publicații al Conferinței Generale

Dragostea de bani

TEXT DE MEMORIZAT: „*Argintul este al meu, și aurul este al meu, spune Domnul oștirilor.*” (Hagai 2:8).

„În cheltuirea tuturor mijloacelor noastre trebuie să ne străduim să împlinim scopul Celui care este alfa și omega tuturor eforturilor creștine.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 49 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. „*Fără plată ați primit, fără plată să dați*”).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 148-157 engl. (cap. 14, *Îl va jefui un om pe Dumnezeu?*)

Duminică

30 octombrie

1. INIMI REVELATE

a. Cum revelează modul în care utilizăm banii noștri profunzimea consacrării noastre pentru Dumnezeu? Matei 6:21.

Matei 6:21: „*Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.*”

„Există un lucru cu privire la care trebuie să avem o seriozitate profundă, și acesta este serviciul lui Dumnezeu. Nu există niciun pericol de a avea prea mult zel aici. Dacă am lucra având ochiul doar spre slava lui Dumnezeu, ceața s-ar rostogoli, și vederile noastre despre ce e drept și ce e greșit ar deveni mai clare. Ar trebui să consacrăm proprietatea noastră. Limbajul inimii noastre ar fi: „Doamne, aici sunt banii pentru care Tu m-ai făcut răspunzător; ce vrei să fac cu ei?” — *The Signs of the Times*, 7 ianuarie 1886.

„Banii sunt un fond de încredere din partea lui Dumnezeu. Ei nu sunt ai noștri pentru ca să îi cheltuim pentru satisfacerea mândriei sau ambiției.” — *Pe urmele Marelui Medic*, p. 287 engl. (cap. 22, *Îmbrăcămintea*).

b. Cum este devoțiunea lui David față de Dumnezeu o inspirație, precum și o mustrare, pentru mulți dintre noi? 1 Cronici 29:3-5.

1 Cronici 29:3-5: „*Mai mult, în dragostea mea pentru Casa Dumnezeului meu, dau Casei Dumnezeului meu aurul și argintul pe care-l am, afară de tot ce am pregătit pentru casa Sfântului Locaș: trei mii de talanți de aur, de aur de Ofir, și șapte mii de talanți de argint curățit pentru îmbrăcarea pereților clădirilor, aurul pentru ceea ce trebuie să fie de aur și argintul pentru ceea ce trebuie să fie de argint și pentru toate lucrările pe care le vor face lucrătorii. Cine vrea să-și mai aducă de bunăvoie astăzi darurile înaintea Domnului?*”

„A murit recunoștința din inimă? Nu face oare crucea lui Hristos de rușine o viață de egoism și îngăduire de sine?... Recoltăm roadele acestui sacrificiu infinit; și totuși, când e de lucrat, când e necesar banul nostru pentru a ajuta lucrarea Răscumpărătorului pentru salvarea de suflete, ne dăm înapoi de la datorie și ne rugăm să fim scuzați.”—*Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 21 engl. (cap. 3, *De ce folosește Dumnezeu oamenii ca administratori ai Săii*).

Luni

31 octombrie

2. FIIND CONȘTIENȚI DE PLANUL VRĂJMAȘULUI

a. Cum suntem noi avertizați despre un complot sinistru contra păzitorilor Sabatului? Matei 20:1-9.

***Matei 20:1-9:** „Fiindcă Împărăția cerurilor se aseamănă cu un gospodar care a ieșit dis-de-dimineată să-și tocmească lucrători la vie. S-a învoit cu lucrătorii cu câte un leu pe zi și i-a trimis la vie. A ieșit pe la ceasul al treilea și a văzut pe alții stând în piață fără lucru. ‘Duceți-vă și voi în via mea,’ le-a zis el, ‘și vă voi da ce va fi cu dreptul.’ Și s-au dus. A ieșit iarăși pe la ceasul al șaselea și al nouălea și a făcut la fel. Când a ieșit pe la ceasul al unsprezecelea, a găsit pe alții stând în piață și le-a zis: ‘De ce stați aici toată ziua fără lucru?’ Ei i-au răspuns: ‘Pentru că nu ne-a tocmit nimeni.’ ‘Duceți-vă și voi în via mea,’ le-a zis el, ‘și veți primi ce va fi cu dreptul.’ Seara, stăpânul viei a zis ispravnicului său: ‘Cheamă pe lucrători și dă-le plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi.’ Cei din ceasul al unsprezecelea au venit și au luat, fiecare, câte un leu.”*

„Cei care au venit în vie la ceasul al unsprezecelea erau recunoscători pentru o ocazie de a lucra. Inimile lor erau pline de grațitudine pentru cel care îi acceptase; și când la încheierea zilei stăpânul casei le-a plătit pentru lucrarea unei zile întregi de lucru, ei au fost foarte surprinși. Ei știau că nu meritau asemenea salarii. Și amabilitatea exprimată pe fața angajatorului lor i-a umplut cu bucurie. Ei nu au uitat niciodată bunătatea proprietarului, nici plata generoasă pe care au primit-o. La fel este cu păcătosul care, cunoscându-și nevrednicia, a intrat în via Stăpânului în ceasul al unsprezecelea. Timpul său de slujire pare atât de scurt, el simte că este nevrednic de răsplătit; însă e plin de bucuria că Dumnezeu l-a acceptat chiar așa. El lucrează cu un spirit umil, plin de încredere, recunoscător pentru privilegiul de a fi conlucrător cu Hristos. Dumnezeu este încântat să onoreze acest spirit.

Domnul dorește ca noi să ne odihnim în el fără vreo întrebare cu privire la măsura răsplătirii noastre. Când Hristos locuiește în suflet, gândul la răsplătire nu este primordial. Nu acesta este mobilul care motivează slujirea noastră. Este adevărat că într-un sens secundar trebuie să avem

considerație pentru recompensa răsplătirii. Dumnezeu dorește ca noi să apreciem binecuvântările promise de El. Însă El nu dorește ca noi să fim lacomi după răsplătire, nici să simțim că pentru fiecare datorie trebuie să primim o compensare. Nu ar trebui să fim atât de preocupați a primi răsplata, cât a face ceea ce este drept, indiferent de orice câștig. Dragostea pentru Dumnezeu și pentru semenii noștri trebuie să fie motivul nostru.”—*Parabolele Domnului*, p. 397-399 engl. (cap. 28, *Răsplata harului*).

b. De ce suntem avertizați în mod atât de specific contra lăcomiei? Luca 12:15.

Luca 12:15: „Apoi le-a zis: „*Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie de bani, căci viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.*”

„Egoismul și lăcomia care pândesc în inima omului sunt pasiuni foarte puternice, și rezultatul conflictului nu este o simplă întâmplare. Dacă sufletul nu trăiește zilnic [împărțându-se] cu trupul lui Hristos și nu bea zilnic sângele Său, elementul pios va fi biruit de cel satanic. Egoismul și lăcomia vor avea victoria. Un spirit încrezător în sine, independent, nu va intra niciodată în împărăția cerurilor. Doar cei care sunt părtași cu Hristos la tăgăduirea Sa de sine și sacrificiul Său, vor fi părtași cu El la slava Sa.”—*Solii alese*, vol. 2, p. 216 engl. (cap. 23, *Sfaturi pentru unul care din motive financiare plănuia să părăsească lucrarea lui Dumnezeu*).

Marți

1 noiembrie

3. O CHESTIUNE SERIOASĂ

a. Cum distruge dragostea de bani viața noastră spirituală - și care este remediul pentru aceasta? 1 Timotei 6:9, 10.

1 Timotei 6:9, 10: „*Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare. Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor; și unii, care au umblat după ea, au rățăcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri.*”

„Hristos s-a oferit pe Sine însuși, o jertfă infinită. Însuși acest lucru lovește direct contra lăcomiei, și înalță dărnicia.

Dărnicia constantă, tăgăduitoare de sine, este remediul lui Dumnezeu pentru păcatele egoismului și lăcomiei, care rod ca un cancer. Dumnezeu a rânduit ca dăruirea sistematică să susțină cauza Sa și să aline necesitățile celor suferinzi și nevoiași. El a rânduit ca dăruirea să devină un obicei, ca să poată contracara păcatul periculos și înșelător al lăcomiei. Dăruirea continuă înfometează lăcomia, până ce [aceasta] moare. Dăruirea sistematică este configurată după orân-

duirea lui Dumnezeu pentru a smulge de la cel lacom bogățiile, la fel de repede pe cât sunt câștigate, și a le consacra Domnului, căruia îi aparțin.”—*Mărturia pentru comunitate*, vol. 3, p. 548 engl. (cap. 48, *Păcatul lăcomiei*).

„Sacrificiul de sine este nota fundamentală a învățăturilor lui Hristos. Adesea el este prezentat și recomandat într-un limbaj care pare autoritar, pentru că Dumnezeu vede că nu este nicio altă cale pentru a-l salva pe om, decât prin a extirpa din viața sa egoismul care, dacă ar fi menținut, ar degrada întreaga ființă.”—*Ibid.*, vol. 9, p. 49 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *„Fără plată ați primit, fără plată să dați”*).

„Ceea ce roade viața din poporul lui Dumnezeu, este dragostea de bani și prietenia lumii.”—*Ibid.*, vol. 2, p. 657 engl. (cap. 78, *Cauza din Vermont*).

b. Unde vrea Dumnezeu să ne concentrăm atenția și de ce? Coloseni 3:1.

Coloseni 3:1: „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu.”

„Egoismul este un păcat care distruge sufletul. Sub acest titlu se include lăcomia, care este idolatrie. Toate lucrurile îi aparțin lui Dumnezeu. Toată prosperitatea de care ne bucurăm este rezultatul dărniciilor divine. Dumnezeu este marele și generosul dătător. Dacă El cere vreo parte din proviziile generoase pe care ni le-a dat, nu este pentru ca El să se poată îmbogăți din darurile noastre, pentru că El nu are nevoie de nimic din mâna noastră; ci este pentru ca noi să avem o ocazie de a exercita tăgăduirea de sine, dragostea, și simpatia față de semenii noștri, și astfel să devenim foarte înălțați. În fiecare dispensațiune, de la timpul lui Adam până la timpul nostru, Dumnezeu a pretins proprietatea omului, spunând: „Eu sunt proprietarul de drept al universului, de aceea consacră-Mi mie primele roade, adu un tribut de loialitate, predă-Mi Mie ceea ce Îmi aparține, recunoscând astfel suveranitatea Mea, și tu vei fi liber să reții și să te bucuri de darurile Mele și binecuvântarea Mea va fi cu tine.”—*Ibid.*, vol. 4, p. 476, 477 engl. (cap. 41, *Sfințenia jurămintelor*).

Miercuri

2 noiembrie

4. UN LEGĂMÂNT PRIN JERTFĂ

- a. **Ținând cont de scurtimea timpului din fața noastră, ce ar trebui fiecare să luăm în considerare, când ne administrăm finanțele personale? Hagai 2:8.**

Hagai 2:8: „Al Meu este argintul și al Meu este aurul”, zice Domnul oștirilor.”

„Pentru mulți, posedarea de avere s-a dovedit o cursă. În dorința lor de a urma modele lumii, ei au pierdut zelul lor pentru adevăr, și sunt în pericol de a-și pierde viața veșnică.”—*Astăzi cu Dumnezeu*, p. 349 engl. (cap. 341, *Dând după cum primim*).

„Unii își închid urechile față de apelurile făcute pentru bani care să fie folosiți pentru a trimite misionari în țări străine și pentru a publica adevărul și a-l răspândi în toată lumea, ca frunzele toamna. Unii ca aceștia își scuză lăcomia, informându-te că au făcut aranjamente pentru a fi darnici la moarte. Ei au ținut cont de cauza lui Dumnezeu în testamentele lor. Ca urmare, vor trăi o viață de avariție, jefuindu-L pe Dumnezeu în zecimi și daruri, și în testamentele lor vor întoarce lui Dumnezeu doar o mică parte din ceea ce le-a împrumutat El, în timp ce o parte foarte mare le este rânduită rudelor care nu au niciun interes pentru adevăr...”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 479, 480 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

„Moștenirile de pe patul de moarte sunt un substitut jalnic pentru dărnicia din timpul vieții. Servii lui Dumnezeu ar trebui să își facă testamentele în fiecare zi, în fapte bune și în daruri generoase față de Dumnezeu. Ei nu ar trebui să permită ca suma oferită lui Dumnezeu să fie disproporțional de mică în comparație cu cea folosită pentru propriul lor uz. Făcându-și zilnic testamentele, ei își vor aminti de acele obiecte și acei prieteni care dețin cel mai mare loc în afecțiunile lor.

Cel mai bun prieten al lor este Isus. El nu și-a cruțat nici propria viață pentru ei, ci de dragul lor a devenit sărac, pentru ca prin sărăcia Lui, ei să poată fi făcuți bogați. El merită întreaga lor inimă, proprietatea lor, tot ceea ce au și sunt ei. Însă mulți preținși creștini amână pretențiile lui Isus în timpul vieții, și Îl insultă, dându-i o mică sumă la moarte.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 326, 327 engl. (cap. 62, *Pregătire pentru moarte*).

b. Ce avertizare specifică privitor la isprăvnicie prezintă Isus părinților? Matei 10:37.

Matei 10:37: „Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine și cine iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.”

„Frecvent, părinți credincioși au transferat proprietatea lor copiilor lor necredincioși, făcând astfel să fie dincolo de puterea lor a-i da lui Dumnezeu ceea ce este al Său. Făcând astfel, ei dau deoparte responsabilitatea pe care a pus-o Dumnezeu asupra lor, și pun în rândurile vrăjmașului mijloace pe care Dumnezeu li le-a încredințat pentru a-i fi restituite, fiind investite în cauza Sa, acolo unde El urma să le ceară de la ei. Nu este după rânduiala lui Dumnezeu ca

părinții care sunt capabili să își administreze propriile afaceri să renunțe la controlul asupra proprietății lor, chiar nici în favoarea copiilor care sunt de aceeași credință.” —Ibid., vol. 1, p. 528, 529 engl. (cap. 59, *Transferând responsabilitățile*).

Joi

3 noiembrie

5. CEA MAI SIGURĂ CUTIE DE DEPOZITARE

a. Ce asigurare mângâietoare face Hristos tuturor celor care fac un legământ cu El prin sacrificiu? Matei 6:28-33.

Matei 6:28-33: „Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei. Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijorați dar, zicând: ‘Ce vom mânca?’ sau: ‘Ce vom bea?’ sau: ‘Cu ce ne vom îmbrăca?’ Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

„Deschideți-vă inimile pentru a primi împărăția [lui Dumnezeu] și a face din serviciul acesteia cel mai mare interes al vostru. Deși ea este o împărăție spirituală, nu vă temeți că nevoile voastre pentru această viață vor fi trecute cu vederea. Dacă te predai serviciului lui Dumnezeu, Cel care are toată puterea în cer și pe pământ se va îngriji de nevoile tale...”

În timp ce era pe pământ, Isus a dat demnitate vieții în toate detaliile ei, menținând în fața oamenilor slava lui Dumnezeu, și subordonând totul voinței Tatălui Său. Dacă urmărim exemplul său, asigurarea Sa pentru noi este că toate lucrurile necesare pentru viața aceasta ,ne vor fi adăugate’ (engl.) Sărăcie sau bogăție, boală sau sănătate, simplitate sau înțelepciune—de toate se are grijă în promisiunea harului Său.” —*Cugetări de pe Muntele Fericirilor*, p. 99 engl. (cap. 4, *Adevăratul motiv în slujire*).

„Fiecare act de sacrificiu de sine pentru binele altora va întări spiritul de dărnicie în inima dăruitorului, aliindu-l mai strâns cu Răscumpărătorul lumii.” —*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 20 engl. (cap. 3, *De ce Dumnezeu folosește oameni ca administratori ai Săi*).

b. Care este cel mai profitabil mod de a ne păstra bogăția? Proverbe 3:9, 10.

Proverbe 3:9, 10: „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău, căci atunci grânarele îți vor fi pline de belșug și teascurile tale vor geme de must.”

„Vrei să îți asiguri proprietatea? Pune-o în mâna care poartă semnele cuielor de la răstignire. Păstrează totul în posesia ta, și aceasta va fi pierderea ta eternă. Dă-i-o lui Dumnezeu, și din acel moment ea poartă inscripția Sa. Ea este sigilată cu imutabilitatea Sa.”—Ibid., p. 49 engl. (cap. 9, *Vocea consacării*, subcap. *Prosperitatea spirituală și generozitatea creștină*).

„Trebuie să facem investiții în dobânzile cerești și să lucrăm întotdeauna având cerul în vedere, acumulând comoară în banca cerului.”—*The Signs of the Times*, 4 aprilie 1895.

Vineri

4 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce pot banii să fie un talant care să reveleze multe cu privire la inima noastră?**
- 2. Descrieți o strategie prin care Satan complotază contra păzitorilor Sabatului.**
- 3. Cum suntem noi binecuvântați prin biruirea dragostei de bani?**
- 4. Care ar trebui să fie lucrul pe care îl luăm în considerare pe măsură ce sfârșitul timpului se apropie?**
- 5. Ce promisiune este dată celor care își strâng comoara lor în cer?**

Comoară în cer

TEXT DE MEMORIZAT: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:19-21).

„Dumnezeu dorește ca noi să alegem cele cerești în locul celor pământești. El deschide în fața noastră posibilitățile unei investiții cerești. El ar da încurajare celor mai semețe ținte ale noastre, siguranță celei mai alese comori a noastre.”—*Parabolele Domnului*, p. 374 engl. (cap. 26, *Prieteni cu mamona nedreptății*).

Studiu recomandat: *Căminul adventist*, p. 367-380 engl. (cap. 60, *Slujitori ai lui Dumnezeu*; cap. 61, *Principii financiare pentru familie*).

Duminică

6 noiembrie

1. REZULTATUL RECUNOȘTINȚEI

- a. Ce expresii vitale ar trebui să răsune în mod repetat în inimile noastre? Psalmi 107:8, 15, 21, 31; Ioan 14:1-3.

Psalmi 107:8, 15, 21, 31: „O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! ... ¹⁵O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! ... ²¹O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor! ³¹O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!”

Ioan 14:1-3: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

„Să se înțeleagă faptul că doar dragostea lui Dumnezeu poate să țină poporul Său sincer în tăgăduirea de sine și sacrificiul de sine pe care ei sunt chemați să le îndure de dragul lui Hristos. Repetați adesea primele trei versete din capitoul al paisprezecelea al cărții Ioan. Acest pasaj biblic este panaceul pentru tulburare, dezamăgire și suferință. O convingere că speranța vieții veșnice este sigură face ca inima să debordeze de grațitudine și recunoștință.”—*The Paulson Collection of Ellen G. White Letters*, p. 5.

b. Când dăm lui Dumnezeu mijloacele noastre, ce trebuie să ținem totdeauna în minte? Psalmul 29:1, 2.

Psalmi 29:1, 2: „Fiii lui Dumnezeu, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!”

(v. 2 u.p. engl. KJV: „închinați-vă Domnului în frumusețea sfințeniei”.)

„A da înseamnă a trăi. Viața care va fi păstrată este viața care este dată de bună voie în serviciul lui Dumnezeu și al omului. Cei care de dragul lui Hristos sacrifică viața lor din această lume, o vor păstra pentru viața veșnică.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 623, 624 engl. (cap. 68, *În curtea din afară*).

„Îngerul raportor întocmește o înregistrare exactă a fiecărui dar dedicat lui Dumnezeu și pus în vistierie, și de asemenea a rezultatului final al mijloacelor astfel dăruite. Ochiul lui Dumnezeu ia notă de fiecare bănuț devotat cauzei Sale și de disponibilitatea sau reticența dăruitorului. Motivul pentru care se dă, este de asemenea înregistrat.” —*Căminul adventist*, p. 368 engl. (cap. 60, *Slujitori ai lui Dumnezeu*).

Luni

7 noiembrie

2. DIFERIT DE CE S-AR PUTEA AȘTEPTA

a. Ce principiu dat de Isus este un secret spre o viață mai fericită? Fapte 20:35.

Fapte 20:35: „În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‘Este mai ferice să dai decât să primești.’”

„Principiul celor lumești este de a obține tot ce pot din lucrurile pieritoare ale acestei vieți. Dragostea egoistă de câștig este principiul dominant în viețile lor. Însă cea mai pură bucurie nu se găsește în bogății, nici acolo unde lăcomia tânjește mereu, ci acolo unde domnește mulțumirea și unde dragostea jertfitoare de sine este principiul conducător. Există mii care trec prin viață în îngăduire de sine, și ale căror inimi sunt pline de murmurare. Ei sunt victime ale egoismului și nemulțumirii în efortul zadarnic de a-și satisface mințile cu îngăduire de sine. Însă nefericirea este imprimată chiar pe fețele lor, și în spatele lor este un deșert, deoarece cursul vieții lor nu rodește fapte bune.

Proporțional cu măsura în care dragostea lui Hristos umple inimile noastre și controlează viețile noastre, lăcomia, egoismul și dragostea de confort vor fi biruite, și va fi plăcerea noastră a face voia lui Hristos, ai cărui

servi pretindem că suntem. Fericirea noastră va fi atunci proporțională cu faptele noastre neegoiste, pornite din dragoste de Hristos.

Înțelepciunea divină a rânduit, în planul de mântuire, legea acțiunii și reacțiunii, făcând lucrarea de dăruire, în toate ramurile ei, de două ori binecuvântată. Cel care dă celor nevoiași îi binecuvântează pe alții, și este el însuși binecuvântat într-o măsură chiar mai mare. Dumnezeu ar fi putut să își îndeplinească scopul Său de a salva păcătoșii fără ajutorul omului; însă El a știut că niciun om nu putea fi fericit fără să îndeplinească o parte în marea lucrare în care el urma să cultive tăgăduire de sine și dărnicie.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 382 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*).

b. Prin ce apel ne cere Domnul să ne aliniem prioritățile în viață? Matei 6:19, 20.

Matei 6:19, 20: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură.”

„[Dumnezeu] a rânduit ca dărnicia să devină un obicei, ca să poată contracara păcatul periculos și înșelător al lăcomiei. Dăruirea continuă înfomează de moarte (distruge) lăcomia.”—*Căminul adventist*, p. 370 engl. (cap. 60, *Administratori ai lui Dumnezeu*).

„Când bogățiile pe care molia le mănâncă și rugina le strică vor fi măturate, urmașii lui Hristos se pot bucura de comoara lor cerească, bogățiile care sunt netrecătoare...”

Celor care au risipit bunurile Sale, Hristos le mai dă încă oportunitatea de a-și asigura bogății durabile...

Faceți ca proprietatea voastră să meargă înaintea voastră în cer. Strângeți-vă comorile lângă tronul lui Dumnezeu.”—*Parabolele Domnului*, p. 374, 375 engl. (cap. 26, *Prieteni prin mamona nedreptății*).

Martți

8 noiembrie

3. O CERINȚĂ DE BAZĂ

a. Ce trebuie să țină minte fiecare dintre noi în procesul de predare de sine autentică lui Hristos, ca pregătire pentru împărăția Cerurilor? 1 Corinteni 15:31.

1 Corinteni 15:31: „În fiecare zi, eu sunt în primejdie de moarte (engl. „eu mor zilnic); atât este de adevărat lucrul acesta, fraților, cât este de adevărat că am de ce să mă laud cu voi în Hristos Isus, Domnul nostru.”

„Viața apostolului Pavel era un conflict constant cu eul. El spunea ‚Eu mor zilnic.’ (1 Corinteni 15:31 engl. KJV.) Voința și dorințele sale erau zilnic în conflict cu datoria și voința lui Dumnezeu. În loc de a urma înclinației, el îndeplinea voia lui Dumnezeu, indiferent cât răstigneja aceasta natura sa.

La încheierea vieții sale de conflict, privind în urmă la luptele și triumfurile acesteia, el a putut spune: ‚Am luptat lupta cea bună, am isprăvit alergarea, am ținut credința: de acum este păstrată pentru mine o cunună a neprihănirii, pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da în acea zi.’ (2 Timotei 4:7, 8 engl. KJV.)

Viața creștină este o bătălie și un marș. În acest război nu există permisie sau eliberare; efortul trebuie să fie continuu și perseverent. Prin efort neîntrerupt trebuie să menținem victoria asupra ispitelor lui Satan. Integritatea creștină trebuie să fie căutată cu energia căreia nu i se poate rezista, și menținută cu o stabilitate hotărâtă a scopului.

Nimeni nu va fi purtat în sus fără efort strict, perseverent, în favoarea sa. Toți trebuie să se angajeze în această luptă pentru sine însuși; nimeni altcineva nu poate lupta bătăliile noastre. Noi suntem responsabili în mod individual pentru problemele luptei.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 452, 453 engl. (cap. 38, *Importanța căutării adevăratei cunoștințe*).

„Vom evita noi cele șapte plăgi? Vom merge noi în glorie și ne vom bucura de tot ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru cei care Îl iubesc și sunt dispuși să sufere de dragul Său? Dacă da, trebuie să muriți ca să puteți trăi. Fiți gata, fiți gata, fiți gata. Trebuie să aveți o pregătire mai mare decât aveți acum, pentru că ziua Domnului vine, crudă atât cu mânie cât și cu furie aprinsă, pentru a pustii țara și a-i distruge pe păcătoșii din ea. Sacrificați totul pentru Dumnezeu. Puneți totul pe altarul Său—eul, proprietatea, și totul, o jertfă vie. Se va cere totul pentru a intra în slavă. Strângeți-vă pentru voi comori în ceruri, unde nu se poate apropia niciun hoț și rugina nu poate strica. Trebuie să fiți părtași ai suferințelor lui Hristos aici, dacă vreți să fiți părtași cu El la slava Sa, după aceea.’

Cerul va fi suficient de ieftin, dacă îl obținem prin suferință. Trebuie să ne tăgăduim eul de-a lungul întregului drum, să murim zilnic față de eu, să Îl lăsăm doar pe Isus să apară, și să menținem slava Sa continuu în fața ochilor. Am văzut că cei care recent au îmbrățișat adevărul va trebui să cunoască ce înseamnă să suferi de dragul lui Hristos; că ei urma să treacă prin încercări care vor fi aspre și tăioase, pentru ca să poată fi purificați și pregătiți prin suferință să primească sigiliul lui Dumnezeu, să treacă prin timpul de strâmtorare, să Îl vadă pe Rege în frumusețea Lui și să locuiască în prezența lui Dumnezeu și a îngerilor puri, sfinți.”—*Experiențe și viziuni*, p. 66, 67 engl. (cap. *Semnul fiarei*).

4. UN OBICEI BUN DE LA O VÂRSTĂ TÂNĂRĂ

a. Cum se aplică noțiunea de tăgăduire de sine chiar copiilor și tinerilor? Proverbe 20:11.

Proverbe 20:11: „Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană.”

„Copiii de doi până la patru ani nu ar trebui încurajați să creadă că trebuie să obțină orice cer. Părinții trebuie să îi învețe lecții de tăgăduire de sine și să nu îi trateze niciodată într-un asemenea mod încât să îi facă să creadă că ei sunt centrul, și că totul se învârte în jurul lor.

Mulți copii au moștenit egoism de la părinții lor, însă părinții trebuie să caute să smulgă din rădăcini fiecare fibră a acestei tendințe rele din naturile lor. Hristos a dat multe muștrări celor care erau lacomi și egoiști. Părinții trebuie să caute, la prima manifestare a trăsăturilor egoiste de caracter, fie în prezența lor, sau când sunt în asociere cu alți copii, să restrângă și să smulgă din rădăcini aceste trăsături din caracterul copiilor lor.” — *Îndrumarea copilului*, p. 132 engl. (cap. 23, *Tăgăduirea de sine, altruismul și considerația*).

„Dacă, atunci când călătoresc, tinerii noștri vor menține o evidență exactă a banilor pe care îi cheltuiesc, articol cu articol, ochii lor vor fi deschiși să vadă breșele. În timp ce poate nu sunt chemați să se lipsească de mese calde, la fel cum făceau lucrătorii de la început în timpul vieții lor de itineranți, ei ar putea învăța să își acopere nevoile reale cu cheltuieli mai mici decât consideră acum că e necesar. Există persoane care practică tăgăduirea de sine pentru a da mijloace lucrării lui Dumnezeu; atunci, lucrătorii acestei cauze să practice, de asemenea, tăgăduirea de sine, limitându-și cheltuielile.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 400 engl. (cap. 47, *Importanța lucrării de colportaj*).

b. Prezentați un exemplu despre cum și cât de devreme a fost pusă în practică instruirea (timpurie) în economie. 1 Corinteni 11:1.

1 Corinteni 11:1: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos.”

„Când aveam doar doisprezece ani, știam ce înseamnă să economisești. Împreună cu sora mea am învățat o meserie, și deși câștigam doar douăzeci și cinci de cenți pe zi, din această sumă eram capabile să economisim ceva pentru a da misiunilor. Am economisit puțin câte puțin, până am avut treizeci de dolari. Când solia revenirii în curând a Domnului a ajuns la noi, cu un apel pentru oameni și mijloace, noi am simțit ca un privilegiu să înmănăm

tatălui cei treizeci de dolari, cerându-i să îi investească în tratate și pamflete pentru a trimite mesajul la cei care erau în întuneric...

Cu banii pe care îi câștigasem în meseria noastră, sora mea și cu mine ne-am asigurat îmbrăcăminte. Îi dădeam mamei banii noștri, spunându-i: „Cumpără în așa fel încât, după ce am plătit pentru îmbrăcăminte noastră, să mai rămână ceva ce să dăruim pentru lucrarea misionară.” Și ea făcea aceasta, încurajând astfel în noi un spirit misionar.”—*Căminul adventist*, p. 384 engl. (cap. 62, *Economia să fie practică*).

Joi

10 noiembrie

5. CONTINUÂND PE MĂSURĂ CE ÎMBĂTRÂNIM

- a. **La fel cum tinerii ar trebui să strângă comoară în cer, cum ar trebui să faci, de asemenea, cei în vârstă? Psalmi 116:14, 15; Luca 12:33, 34.**

Psalmi 116:14, 15: „Îmi voi împlini juruințele făcute Domnului, în fața întregului Său popor. Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.”

Luca 12:33, 34: „Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nescată în ceruri, unde nu se apropie hoțul și unde nu roade molia. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.”

„Apelez la cei în vârstă, care pierd treptat controlul asupra vieții, să dispuneți în mod corect de bunurile Domnului vostru înainte de a adormi în Isus. Amintiți-vă că sunteți slujitorii lui Dumnezeu. Restituiți Domnului ceea ce e al Lui în timp ce trăiți. Nu dați greș în a face aceasta cât timp mai aveți rațiune. Și când vârsta vine asupra noastră, este datoria noastră să dispunem de mijloacele noastre spre scopurile pe care le-a stabilit Dumnezeu. Satan folosește fiecare mijloc pentru a deturna de la cauza Domnului mijloacele atât de necesare. Mulți își ascund talantul de mijloace în afaceri lumești, când cauza lui Dumnezeu are nevoie de fiecare dolar pentru a avansa adevărul Său și a glorifica numele Său. Eu întreb: Nu vom strânge pentru noi comori în ceruri, în pungi care nu se învechesc? I-aș sfătui în mod special pe cei vârstnici care vor dispune în curând de mijloacele lor, să își amintească de cei care au slujit cu credincioșie în cuvânt și doctrină. Puneți mijloacele voastre acolo unde, dacă ar eșua sănătatea și viața, acestea să poată fi investite în lucrarea lui Dumnezeu. Astfel ele vor fi puse la schimbători și se vor acumula constant...”

Inimile voastre să fie loiale lui Isus. Deși poate simțiți că sunteți cei mai neînsemnați dintre sfinți, totuși sunteți membri ai trupului lui Hristos, și prin El voi vă identificați cu toți agenții Săi omenești și cu excelența și pute-

rea inteligențelor cerești. Nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine însuși. Fiecăruia îi este desemnat un loc al datoriei, nu pentru interesele sale înguste, egoiste, ci pentru ca acea influență să fie o putere pentru toți. Dacă am crede cu adevărat că suntem în mod individual o privesc pentru lume, pentru îngeri și pentru oameni, nu am manifesta noi ca biserică un spirit foarte diferit de ceea ce manifestăm acum? Nu am fi noi o biserică vie, lucrătoare?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 295, 296 engl. (secțiunea 6, *Sfat pentru purtătorii de poveri, subcap. Un fond al lucrătorilor*)

Vineri

11 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Când meditam la bunătatea lui Dumnezeu față de noi, cum ar trebui să ne determine aceasta să răspundem?**
- 2. În ce moduri specifice ar trebui să exercit mai multă tăgăduire de sine pentru binele altora?**
- 3. În ce aspecte ale vieții am nevoie să reflect în mod mai eficient moartea zilnică a apostolului?**
- 4. Cum pot fi învățați copiii bucuria tăgăduirii de sine?**
- 5. Pe măsură ce înaintăm în ani, ce apel răsună continuu până la noi?**

Zecimea și pârga

TEXT DE MEMORIZAT: „Zecimea va fi sfântă pentru Domnul.”
(Leviticul 27:32 engl. KJV).

„Zecimea este sacră, rezervată de Dumnezeu pentru Sine Însuși.”
—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 93 engl. (cap. 19, *Însușindu-și fondurile de rezervă ale lui Dumnezeu*, subcap. *Zecime reținută din cauza lipsei de încredere*).

Studiu recomandat: *Slujitorii evangheliei*, p. 222-228 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *Învățându-i pe oameni să fie generoși*).

Duminică

13 noiembrie

1. DIN ZILELE GENEZEI

a. Prin ce mijloace și-a rezervat Dumnezeu pentru Sine o parte din grădina Eden? Geneza 2:16, 17. Cum se compară aceasta cu zecimea? Maleahi 3: 7, 8.

Geneza 2:16, 17: „Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Maleahi 3:7, 8: „Din vremea părinților voștri, voi v-ați abătut de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi”, zice Domnul oștirilor. „Dar voi întrebați: ‘În ce trebuie să ne întoarcem?’ Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zeciuielile și darurile de mâncare.”

„Domnul a creat fiecare copac din Eden plăcut ochilor și bun pentru mâncare, și El le-a poruncit lui Adam și Evei să se bucure în mod liber de darurile Sale. Însă El a făcut o excepție. Din pomul cunoștinței binelui și răului, ei trebuia să nu mănânce. Acest pom, Dumnezeu Și l-a rezervat ca o amintire constantă a faptului că El era proprietarul a toate. Astfel, El le-a dat ocazia de a demonstra credința și încrederea lor în El prin ascultarea lor perfectă de toate cerințele Sale.

Așa este cu pretențiile lui Dumnezeu asupra noastră. El pune bogățiile Sale în mâinile oamenilor; însă El cere ca o zecime să fie pusă la o parte pentru lucrarea Sa. El cere ca această parte să fie pusă în vistieria Sa. Ea trebuie să Îi fie dată ca a Lui; este sacră și trebuie să fie folosită pentru scopuri sacre, pentru susținerea acelor care duc solia mântuirii în toate părțile pământului.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 386 engl. (secțiunea 6, *Avertizări și sfaturi*, subcap. *Toate lucrurile îi aparțin lui Dumnezeu*).

b. Care era practica patriarhilor din vechime cu privire la a zecea parte a veniturii lor? Geneza 14:18-20; 28:20-22.

Geneza 14:18-20: „Melchisedec, împăratul Salemului, a adus pâine și vin – el era preot al Dumnezeului celui Preaînalt. Melchisedec a binecuvântat pe Avram și a zis: „Binecuvântat să fie Avram de Dumnezeul cel Preaînalt, Ziditorul cerului și al pământului! Binecuvântat să fie Dumnezeul cel Preaînalt, care a dat pe vrăjmașii tăi în mâinile tale!” Și Avram i-a dat zeciuială din toate.”

Geneza 28:20-22: „Iacov a făcut o juruință și a zis: „Dacă va fi Dumnezeu cu mine și mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc și haine să mă îmbrac și dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; piatra aceasta pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte va fi casa lui Dumnezeu și Îți voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.”

„Sistemul de zecime nu și-a avut originea la evrei. Din cele mai vechi timpuri, Domnul a pretins zecimea ca fiind a Sa, și pretenția Lui a fost recunoscută și onorată.” — *Patriarhi și profeți*, p. 525 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*).

Luni

14 noiembrie

2. ÎN SISTEMUL EBRAIC

a. Ce instrucțiune specifică a fost dată națiunii ebraice vechi cu privire la zecime? Leviticul 27:30-32. Cum este accentuat acest principiu în toate secolele? Maleahi 3:10.

Leviticul 27:30-32: „Orice zeciuială din pământ, fie din roadele pământului, fie din rodul pomilor, este a Domnului; este un lucru închinat Domnului. Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime. Orice zeciuială din cirezi și din turme, din tot ce trece sub toag, să fie o zeciuială închinată Domnului.”

Maleahi 3:10: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielele, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul oștirilor, „și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazarile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.” (engl. „...voi revărsa peste voi o binecuvântare, încât nu va fi spațiu suficient să o primiți.”)

„În sistemul economic evreu, o zecime a poporului era pusă deoparte pentru a susține închinarea publică lui Dumnezeu...”

Când israeliții erau pe punctul de a fi întemeiați ca națiune, legea zecimii a fost reafirmată ca unul dintre statutele rânduite divin, de ascultarea căruia depindea prosperitatea lor...

Zecimea... este a Domnului [Leviticul 27:30]. Aici se folosește aceeași formă de exprimare ca în legea Sabatului. „Ziua a șaptea este Sabatul Dom-

nului Dumnezeuului tău' (Exodul 20:10). Dumnezeu și-a rezervat pentru Sine o parte specifică a timpului omului și a mijloacelor sale, și niciun om nu-și poate însuși vreuna dintre acestea pentru propriile sale interese, fără a fi vinovat."—*Patriarhi și profeți*, p. 525, 526 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*) [Sublinierea autorului].

b. Ce s-a cerut înainte ca zecimea să fie rezervată? Exodul 22:29; 34:26 (prima parte); 2 Cronici 31:5, 6.

Exodul 22:29: „Să nu pregeți să-Mi aduci pârga secerișului tău și a culesului viei tale. Să-Mi dai pe întâiul născut din fiii tăi.”

Exodul 34:26 p.p.: „Să aduci în casa Domnului Dumnezeuului tău pârga celor dintâi roade ale pământului...”

2 Cronici 31:5, 6: „Când a ieșit porunca aceasta, copiii lui Israel au dat din belșug cele dintâi roade de grâu, de must, de untdelemn, de miere și din toate roadele de pe câmp; au adus din belșug și zeciuiala din toate. Totodată, copiii lui Israel și Iuda care locuiau în cetățile lui Iuda au dat zeciuiala din boi și oi și zeciuiala din lucrurile sfinte care erau închinare Domnului Dumnezeuului lor și au făcut mai multe grămezi.”

„Chiar înainte ca zecimea să fie rezervată, existase o recunoaștere a pretențiilor lui Dumnezeu. Primele care se coceau din toate produsele țării erau consacrate Lui. Prima lână când oile erau tunse, pârga din grâne când se treiera grâul, pârga din ulei și must erau puse deoparte pentru Dumnezeu. Tot la fel era cu întâii născuți dintre animale; și se plătea un preț de răscumpărare pentru fiul întâi născut. Primele roade trebuia prezentate înaintea Domnului la sanctuar, și erau apoi devotate spre a fi folosite de preoți.

Astfel poporul i se amintea în mod constant că Dumnezeu era adevăratul proprietar al câmpurilor, turmelor și cirezilor lor; că El le trimisese raze de soare și ploaie pentru semănatul și seceratul lor, și că tot ceea ce posedau era din creația Sa, și El i-a făcut slujitorii bunurilor Sale.

Când bărbații lui Israel, încărcăți cu primele roade ale câmpului și livezii și viei, se strângeau la tabernacol, se făcea o recunoaștere publică a bunății lui Dumnezeu.”—*Ibid.*, p. 526 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*).

„Pe lângă zecime, Domnul cere primele roade din tot venitul nostru. Pe acestea El și le-a rezervat cu scopul ca lucrarea Sa de pe pământ să poată fi susținută în mod amplu. Servii lui Dumnezeu nu trebuie să fie limitați la o rezervă sărăcăcioasă.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 384 engl. (secțiunea 6, subcap. *Dându-i lui Dumnezeu ceea ce îi aparține*).

3. PRINCIPII PERPETUE

a. Ce a fost inclus între reformele făcute în zilele lui Neemia? Neemia 10:34-37; 12:44.

Neemia 10:34-37: „Am tras la sorți, preoți, leviți și popor, pentru lemnele care trebuiau aduse pe fiecare an ca dar la Casa Dumnezeului nostru, după casele noastre părintești, la vremuri hotărâte, ca să fie arse pe altarul Domnului Dumnezeului nostru, cum este scris în Lege. Am hotărât să aducem în fiecare an la Casa Domnului cele dintâi roade ale pământului nostru și cele dintâi roade din toate roadele tuturor pomilor; să aducem la Casa Dumnezeului nostru, preoților care fac slujba în Casa Dumnezeului nostru, pe întâii născuți ai fiilor noștri și ai vitelor noastre, cum este scris în Lege, pe întâii născuți ai vacilor și oilor noastre; să aducem preoților, în cămările Casei Dumnezeului nostru, cele dintâi roade din plămădeală și darurile noastre de mâncare din roadele tuturor pomilor, din must și din untdelemn; și să dăm zeciuială din pământul nostru leviților, care trebuie s-o ia ei înșiși în toate cetățile așezate pe pământurile pe care le lucrăm.”

Neemia 12:44: „În ziua aceea, s-au rânduit oameni care să privegheze asupra odărilor care slujeau de cămări pentru darurile de mâncare, cele dintâi roade și zeciuiei. Ei au fost însărcinați să adune în ele, din ținutul cetăților, părțile hotărâte de Lege preoților și leviților. Căci Iuda se bucura că preoții și leviții erau la locul lor.”

b. Ce practică a fariseilor a primit aprobarea lui Hristos? Matei 23:23. De ce se aplică principiul zecimii și în era Noului Testament? Evrei 7:1-5, 8, 20, 21.

Matei 23:23: „Vai de voi, cărturari și farisei fățarnici! Pentru că voi dați zeciuială din izmă, din mărar și din chimen și lăsați nefăcute cele mai însemnate lucruri din Lege: dreptatea, mila și credințioșia; pe acestea trebuie să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute.”

Evrei 7:1-5, 8, 20, 21: „În adevăr, Melhisedec acesta, împăratul Salemului, preot al Dumnezeului Preaînalt, care a întâmpinat pe Avraam când acesta se întorcea de la măcelul împăraților, care l-a binecuvântat, care a primit de la Avraam zeciuială din tot, care, după însemnarea numelui său, este întâi „Împărat al neprihănirii”, apoi și „Împărat al Salemului”, adică „Împărat al păcii”, fără tată, fără mamă, fără spîță de neam, neavând nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții, dar care a fost asemănat cu Fiul lui Dumnezeu, rămâne preot în veac. Vedeți bine dar cât de mare a fost el dacă până și patriarhul Avraam i-a dat zeciuială din prada de război! Aceia dintre fiii lui Levi care îndeplinesc slujba de preoți după Lege au poruncă să ia zeciuială de la norod, adică de la frații lor, cu toate că și ei se coboară din Avraam....⁸ Și apoi, aici, cei ce iau zeciuială sunt niște oameni muritori, pe când, acolo, o ia cineva despre care se mărturisește că este viu.^{20,21} Și fiindcă lucrul aces-

ta nu s-a făcut fără jurământ – căci, pe când leviții se făceau preoți fără jurământ, Isus S-a făcut preot prin jurământul Celui ce l-a zis: „Domnul a jurat și nu Se va căi: „Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedec”.

„Noul Testament nu decretează din nou legea zecimii, la fel cum nu decretează din nou nici Legea Sabatului; pentru că validitatea ambelor este înțeleasă (implicată), și importanța lor spirituală este explicată.

Dumnezeu a rezervat în mod absolut o parte specifică din timpurile și mijloacele noastre. A ignora aceste pretenții înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 16 mai 1882.

„Zecimea trebuie să fie consacrată lui Dumnezeu. Cerințele Sale vin mai întâi. Nu îndeplinim voia Sa dacă noi îi consacram Lui ceea ce a rămas după ce toate nevoile noastre au fost împlinite. Înainte ca vreo parte din venitul nostru să fie folosită, noi trebuie să punem deoparte și să Î prezentăm Lui acea parte pe care El o pretinde ca a Lui. Când se realizează aceasta, ceea ce rămâne va fi sfințit și binecuvântat pentru uzul nostru. Însă când reținem ceea ce El spune că este al Său, blestemul zace asupra întregului, și suntem înregistrați în cărțile cerului ca fiind vinovați de jaf. Dumnezeu îi dă omului nouă zecimi, dar acea o zecime El o pretinde pentru scopuri sacre—după cum a dat omului șase zile pentru munca sa proprie și Și-a rezervat ziua a șaptea pentru Sine.” — *Pacific Union Recorder*, 10 octombrie 1901.

„În timp ce noi ca popor căutăm să Î dăm cu credincioșie lui Dumnezeu timpul pe care El Și l-a rezervat ca al Său, nu îi vom da noi de asemenea acea parte a mijloacelor noastre, pe care El o pretinde?...

O zecime din tot venitul nostru este a Domnului. El și-a rezervat-o pentru Sine pentru a fi folosită pentru scopuri religioase. Este sfântă. El nu a acceptat în nicio epocă (sistem economic) ceva mai puțin decât aceasta.” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 66, 67 engl. (secțiunea 2, *Principii fundamentale pentru sănătate*, subcap. *Experiența lui Daniel*).

„Pâraiele mici și mai mari de dărnicie ar trebui să fie menținute curgând mereu. Providența lui Dumnezeu este mult înaintea noastră, mișcându-se înainte mult mai repede decât generozitatea noastră. Calea pentru înaintarea și clădirea cauzei lui Dumnezeu este blocată de egoism, mândrie, lăcomie, extravaganză și dragostea de etalare. Întreaga biserică este însărcinată cu responsabilitatea solemnă de a pune umărul în fiecare ramură a bisericii. Dacă membrii ei Îl urmează pe Hristos, ei vor tăgădui înclinația spre etalare, dragoste de îmbrăcăminte, dragostea de case elegante și mobilă costisitoare. Trebuie să existe o umilință mult mai mare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 296 engl. (secțiunea 6, *Sfaturi pentru purtătorii de poveri*, subcap. *Un fond al lucrătorilor*).

4. AVERTIZĂRI PENTRU NOI

a. Ce legătură este între principiul zecimii și porunca a opta? Exodul 20:15; Maleahi 3:8, 9.

Exodul 20:15: „Să nu furi.”

Maleahi 3:8, 9: „Se cade să înșele un om pe Dumnezeu cum Mă înșelați voi? Dar voi întrebați: ‘Cu ce Te-am înșelat?’ Cu zeciuielile și darurile de mâncare. Sunteți blestemați câtă vreme căutați să Mă înșelați, tot poporul în întregime!”

„Dumnezeu își pune mâna Sa peste toate posesiunile omului, spunând: ‚Eu sunt posesorul universului, și aceste bunuri sunt ale Mele. Zecimea pe care tu ai reținut-o, Eu o rezerv pentru susținerea slujitorilor Mei în lucrarea lor de a deschide Scripturile pentru cei care sunt în regiunile întinericului, care nu înțeleg legea Mea. Utilizând fondul Meu de rezervă pentru a satisface propriile tale dorințe, tu ai jefuit suflete de lumina pe care Eu am luat măsuri ca ei să o primească. Tu ai avut ocazia să arăți loialitatea ta față de Mine, însă nu ai făcut aceasta. Tu M-ai jefuit; tu ai furat fondul Meu de rezervă. ‚Sunteți blestemați cu un blestem’ (Maleahi 3:9).” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 387 engl. (secțiunea 6, *Avertizări și sfaturi*, subcap. *Fără scuză*).

b. Ce nu trebuie să uităm niciodată despre zecime? 1 Corinteni 9:13, 14.

1 Corinteni 9:13, 14: „Nu știți că cei ce îndeplinesc slujbele sfinte sunt hrăniți din lucrurile de la Templu și că cei ce slujesc altarului au parte de la altar? Tot așa, Domnul a rânduit ca cei ce propovăduiesc Evanghelia să trăiască din Evangheliie.”

„Zecimea este pusă deoparte pentru o utilizare specială. Nu trebuie considerată ca un fond al săracilor. Ea trebuie să fie dedicată în mod special pentru cei care duc lumii solia lui Dumnezeu; și nu trebuie deturnată de la acest scop.” — *Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 103 engl. (cap. 21, *Întrebuințarea zecimii*, subcap. *Nu un fond pentru săraci*).

„Nimeni să nu se simtă liber să rețină zecimea, pentru a o folosi conform proprii judecăți. Nu trebuie să o folosească pentru ei înșiși într-o situație de urgență, nici să o administreze după cum consideră ei de bine, nici chiar în ceea ce ei pot considera lucrarea Domnului.” — *Slujitorii evangheliei*, p. 225 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *Utilizarea zecimii*).

„Un mesaj foarte simplu, precis, mi-a fost dat pentru poporul nostru. Mi s-a poruncit să le spun că ei fac o greșală folosind zecimea pentru diferite obiective, care, deși bune în ele însele, nu sunt obiectivul pentru care

Domnul a spus că trebuie utilizată zecimea. Cei care utilizează în acest mod zecimea se îndepărtează de orânduiala lui Dumnezeu. Dumnezeu va judeca pentru aceste lucruri.

Cineva poate raționa că zecimea poate fi utilizată pentru scopuri școlare. Alții gândesc că din zecime ar trebui întreținuți colportorii și cei care distribuie pliante. Însă se face o mare greșală atunci când zecimea este deurnată de la scopul pentru care trebuie să fie folosită—întreținerea predicatorilor. Ar trebui să fie astăzi în câmp o sută de lucrători bine calificați, acolo unde nu este decât unul.”—Ibid., p. 226 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *Utilizarea zecimii*).

Joi

17 noiembrie

5. PRIMA NOASTRĂ PRIORITATE FINANCIARĂ

a. Care este cheia pentru prosperitate spirituală și vremelnică? Matei 6:33.

Matei 6:33: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

„Domnul nu doar cere zecimea ca a Sa, ci ne spune și cum trebuie să fie rezervată pentru El. El spune: ‚Cinstește-L pe Domnul cu averile tale, și cu cele *dintâi roade* din tot venitul tău’ [Proverbe 3:9]. Aceasta nu ne învață că trebuie să cheltuim pentru noi înșine mijloacele noastre și să îi aducem Domnului ceea ce rămâne, chiar dacă altfel ar fi o zecime cinstită. Puneți mai întâi deoparte partea Domnului. Indicațiile date de Duhul Sfânt prin apostolul Pavel cu privire la daruri prezintă un principiu care se aplică, de asemenea, și la zecime: ‚În prima zi a săptămânii, *fiecare dintre voi* să pună în tezaur la el, după cum l-a făcut Dumnezeu să prospere’ [1 Corinteni 16:2 engl. KJV]. Părinții și copiii sunt incluși aici. Nu doar cei bogați, ci și săracii sunt vizati. ”—*The Review and Herald*, 10 noiembrie 1896. [Sublinierea autorului].

b. Ce declară Dumnezeu despre ceea ce este al Său? Maleahi 3:10.

Maleahi 3:10: „Aduceți însă la casa vistieriei toate zeciuielile, ca să fie hrană în Casa Mea; puneți-Mă astfel la încercare”, zice Domnul oștirilor, „și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazarile cerurilor și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare” (engl. „încât nu va fi spațiu suficient să o primiți”).

„Poporul lui Dumnezeu să plătească o zecime credincioasă, și, de asemenea, de la părinți până la copii, să pună deoparte pentru Domnul banii care sunt atât de cheltuiți pentru satisfacere personală. Domnul ne-a

făcut servii Săi. El a pus mijloace în mâinile noastre pentru o distribuire credincioasă. El ne cere să Îi dăm ceea ce este al Lui. El Și-a rezervat zecimea ca parte a Sa, pentru a fi folosită în răspândirea evangheliei în toate părțile lumii. Frații mei și surorile mele, mărturișiți și părăsiți egoismul vostru, și aduceți Domnului darurile și jertfele voastre. Aduceți-le la El, de asemenea, zecimea pe care ați oprit-o. Veniți, mărturisindu-vă neglijența. Puneți la încercare pe Domnul, așa cum v-a invitat El să faceți.” —Ibid., 23 noiembrie 1905.

Vineri

18 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce parabolă din Eden ilustrează principiul zecimii?**
- 2. Cum trebuia să recunoască evreii cerințele lui Dumnezeu înainte de a restitui zecimea lor în vistieria Domnului?**
- 3. De ce principiul zecimii este aplicabil în era Noului Testament?**
- 4. Ce s-ar întâmpla dacă fiecare din cei ce sunt creștini ar plăti o zecime credincioasă?**
- 5. Cum este benefică tuturor zecuirea credincioasă?**

Daruri de recunoștință și grijă pentru săraci

TEXT DE MEMORIZAT: „Ce voi întoarce Domnului pentru toate binefacerile Lui față de mine?” (Psalmi 116:12 engl. KJV).

„Dărnicia noastră tăgăduitoare de sine, darurile noastre de bună voie, trebuie să dea dovadă despre faptul că adevărul și-a îndeplinit lucrarea în inimile noastre.” — *The Review and Herald*, 14 iulie 1904.

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 390-399 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*); *Ibid.*, vol. 4, p. 462-476 engl. (cap. 41, *Sfințenia votului*).

Duminică

20 noiembrie

1. CREATORUL DEȚINE TOTUL

a. Despre ce ni se amintește atunci când ne gândim la dreptul de proprietate asupra lumii? Psalmi 95:3-5; Proverbe 3:9; 1 Corinteni 6:19 (ultima parte), 20.

Psalmi 95:3-5: „Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare, mai presus de toți dumnezeii. El ține în mână adâncimile pământului și vârfulurile munților (engl. „tăria dealurilor) sunt ale Lui. A Lui este marea, El a făcut-o, și mâinile Lui au întocmit uscatul.”

Proverbe 3:9: „Cinstește pe Domnul cu averile tale și cu cele dintâi roade din tot venitul tău.”

1 Corinteni 6:19 u.p. 20: „... Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.”

„Dumnezeu și-a pus mâna asupra tuturor lucrurilor, atât asupra omului cât și asupra posesiunilor sale; pentru că toate Îi aparțin. El spune: Eu sunt proprietarul lumii; universul este al Meu, și Eu îți cer să consacri serviciului Meu cele dintâi roade din tot ceea ce Eu, prin binecuvântarea Mea, am făcut să ajungă în mâinile tale.” — *Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 72 engl. (cap. 13, *Fundamentat pe principii veșnice*).

„Banii nu sunt ai noștri; casele și terenurile, picturile și mobila, veșmintele și articolele de lux, nu ne aparțin nouă. Suntem peregrini, suntem străini. Avem doar primite pe încredere acele lucruri care sunt necesare

pentru sănătate și viață... Binecuvântările noastre ne sunt date pe încredere, pentru a testa dacă putem fi încredințați cu bogățiile veșnice. Dacă îndurăm testul din partea lui Dumnezeu, atunci vom primi acea posesiune cumpărată care trebuie să fie a noastră - slavă, onoare și nemurire.

Dacă poporul nostru ar investi în cauza lui Dumnezeu banii pe care El ni i-a încredințat pe încredere, acea parte pe care ei o cheltuie în satisfacere egoistă, în idolatrie, ei ar strânge comoară în cer, și ar îndeplini tocmai lucrarea pe care Dumnezeu le-o cere ca ei să o facă. Însă, asemenea omului bogat din parabolă, ei trăiesc somptuos (grandios, fastuos). Banii pe care Dumnezeu li i-a împrumutat pe încredere pentru a fi folosiți pentru slava numelui Său, ei îi cheltuiesc în mod extravagant. Ei nu se opresc să ia în considerare responsabilitatea lor față de Dumnezeu. Ei nu se opresc să considere faptul că nu prea departe va fi o zi a socotelilor, când ei trebuie să dea socoteală de isprăvnicia lor.”—*Căminul adventist*, p. 367 engl. (cap. 60, *Administratori ai lui Dumnezeu*).

Luni

21 noiembrie

2. DARURI DE MULȚUMIRE, BUNĂ-VOIE ȘI PENTRU VINĂ

a. Ce ne învață Biblia despre dăruire? Psalmi 50:14; 116:12.

Psalmi 50:14: „*Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri și împlinește-ți juruințele făcute Celui Preaînalt!*”

Psalmi 116:12: „*Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?*”

„Iacov a simțit că Dumnezeu avea de la el așteptări pe care el trebuia să le recunoască, și că dovezi speciale ale favorii divine oferite lui cereau să fie îtoarse. Tot astfel, fiecare binecuvântare revărsată asupra noastră cere din partea noastră un răspuns față de Autorul tuturor îndurărilor noastre...

Timpul nostru, talentele noastre, proprietatea noastră, ar trebui să fie devotate în mod sacru Celui care ne-a dat pe încredere aceste binecuvântări. Ori de câte ori se realizează în favoarea noastră o eliberare specială, sau când favoruri noi și neașteptate ne sunt oferite, ar trebui să recunoaștem bunătatea lui Dumnezeu, nu doar exprimându-ne grațitudinea prin cuvinte, ci, asemenea lui Iacov, prin daruri și jertfe pentru cauza Sa. După cum continuăm să primim binecuvântări de la Dumnezeu, tot la fel trebuie să continuăm să dăm.”—*Patriarhi și profeți*, p. 187, 188 engl. (cap. 17, *Fuga și exilul lui Iacov*).

b. De ce a văzut Ezechia nevoia de o reformă în Iuda? 2 Cronici 29:1-7, 27-33. De ce reformă avem nevoie și noi astăzi?

2 Cronici 29:1-7, 27-33: „Ezechia a ajuns împărat la vârsta de douăzeci și cinci de ani și a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Mama sa se chema Abia, fata lui Zaharia. El a făcut ce este bine înaintea Domnului, întocmai cum făcuse tatăl său David. În anul întâi al domniei lui, în luna întâi, a deschis ușile Casei Domnului și le-a dres. A adus pe preoți și pe leviți, pe care i-a strâns în locul deschis dinspre răsărit, și le-a zis: „Ascultați-mă, leviților! Acum sfințiți-vă, sfințiți Casa Domnului Dumnezeului părinților voștri și scoateți afară din Sfântul Locaș ce este necurat. Căci părinții noștri au păcătuit, au făcut ce este rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru. L-au părăsit, și-au abătut privirile de la cortul Domnului și i-au întors spatele. Au închis chiar ușile pridvorului și au stins candelarele, și n-au adus Dumnezeului lui Israel nici tămâie, nici arderi-de-tot în Sfântul Locaș...²⁷⁻³³ Ezechia a poruncit să aducă arderea-de-tot pe altar și, în clipa când a început arderea-de-tot, a început și cântarea Domnului, în sunetul trâmbițelor și instrumentelor lui David, împăratul lui Israel. Toată adunarea s-a închinat, a cântat cântarea și a sunat din trâmbițe până s-a isprăvit arderea-de-tot. Și, când au isprăvit de adus arderea-de-tot, împăratul și toți cei ce erau cu el au îngenuncheat și s-au închinat. Apoi, împăratul Ezechia și căpeteniile au zis leviților să laude pe Domnul cu cuvintele lui David și ale prorocului Asaf. L-au lăudat cu bucurie și s-au plecat și s-au închinat. Ezechia a luat atunci cuvântul și a zis: „Acum, după ce v-ați sfințit în slujba Domnului, apropiați-vă, aduceți dobitoacele pentru jertfă și aduceți jertfe de mulțumire la Casa Domnului.” Și adunarea a adus dobitoacele pentru jertfă și a adus jertfe de mulțumire și toți cei pe care-i îndemna inima au adus arderi-de-tot. Numărul arderilor-de-tot aduse de adunare a fost de șaptezeci de boi, o sută de berbeci și două sute de miei; toate aceste vite au fost jertfite ca ardere-de-tot Domnului. Și au mai închinat Domnului șase sute de boi și trei mii de oi.”

„A existat o mare neglijare a datoriei. Mulți au reținut mijloacele pe care Dumnezeu le pretinde ca ale Sale, și făcând aceasta, ei au comis jaf contra lui Dumnezeu. Inimile lor egoiste nu au dat a zecea parte din tot venitul lor, așa cum cere Dumnezeu. Ei nu au venit nici la adunările anuale cu darurile lor de bună voie, cu darurile lor de mulțumire, și cu jertfele lor pentru vină. Mulți au venit cu mâna goală înaintea Domnului. „Va jefui un om pe Dumnezeu? Totuși, voi m-ați jefuit. Însă voi spuneți, În ce te-am jefuit? În zecimi și daruri’ [Maleahi 3:8 engl. KJV].” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 3, p. 510 engl. (cap. *Apeluri pentru mijloace*).

„Aduceți darurile voastre pentru vină, darurile voastre de recunoștință, și darurile voastre de bună voie; smeriți-vă inimile înaintea lui Dumnezeu, și El va fi găsit întotdeauna gata să primească și să ierte.” —*The Review and Herald*, 8 iulie 1880.

„Solii [Domnului] nu ar trebui să fie împiedicați în lucrarea lor de a răspândi cuvântul vieții. În timp ce ei prezintă adevărul, ar trebui să aibă mijloace pe care să le investească pentru înaintarea lucrării, [ceea] ce trebuie făcut la timpul potrivit pentru a avea cea mai bună și mai salvatoare

influență. Fapte de milă trebuie să fie făcute; săracii și cei suferinzi trebuie să fie ajutați. Daruri și jertfe trebuie să fie rânduite pentru acest scop. În special în câmpuri noi, unde standardul adevărului nu a fost încă ridicat nicio dată până acum, această lucrare trebuie să fie îndeplinită.”—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, p. 384, 385 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*).

Marți

22 noiembrie

3. GENEROZITATE LEVITICĂ

a. Cum a combinat Dumnezeu datoria și binecuvântarea? Proverbe 11:24, 25.

Proverbe 11:24, 25: „Unul care dă cu mână largă ajunge mai bogat; și altul care economisește prea mult nu face decât să sărăcească. Sufletul binefăcător va fi săturat, și cel ce udă pe alții va fi udat și el.”

„Sistemul levitic s-a distins într-o manieră remarcabilă prin sfințirea proprietății. Când vorbim despre zecime ca standardul contribuțiilor iudaice pentru scopuri religioase, nu vorbim cu pricepere. Domnul menținea cerințele Sale în prim plan, și în fiecare articol, lor li se amintea despre Dător, prin faptul că li se cerea să Îi restituie...

Câțiva puțini, conștiincioși, îi restituiau lui Dumnezeu aproape o treime din tot venitul lor pentru beneficiul intereselor religioase și pentru cei săraci. Aceste cerințe nu erau adresate unei anumite clase din popor, ci *tuturor*, cerința fiind proporțională cu cantitatea posedată.”—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 4, p. 467, 468 engl. (cap. 41, *Sfințenia legămintelor*) [Sublinierea autorului].

„Ori de câte ori poporul lui Dumnezeu, în orice perioadă a lumii, a îndeplinit cu voieșie și cu inimă largă planul Său de dăruire sistematică și de daruri și jertfe, ei au realizat promisiunea neschimbătoare că prosperitatea va însoți toate lucrările lor exact în măsura în care ei ascultau de cerințele Sale.”—*Ibid.*, vol. 3, p. 395 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*).

b. Când facem jurăminte și voturi financiare, ce trebuie să nu uităm niciodată? **Eclesiastul 5:4, 5; Psalmi 66:13, 14.**

Eclesiastul 5:4, 5: „Dacă ai făcut o juruință lui Dumnezeu, nu zăbovi s-o împlinești, căci Lui nu-I plac cei fără minte; de aceea împlinește juruința pe care ai făcut-o. Mai bine să nu faci nicio juruință decât să faci o juruință și să n-o împlinești.”

Psalmi 66:13, 14: De aceea, voi merge în Casa Ta cu arderi-de-tot, îmi voi împlini juruințele făcute Ție, juruințe care mi-au ieșit de pe buze, pe care mi le-a rostit gura când eram la strămtorare.”

„Dumnezeu vrea ca membrii bisericii Sale să considere obligațiile lor față de El la fel de constrângătoare ca datoria lor față de vânzătorul de la piață. Fiecare să își revizuiască viața trecută și să vadă dacă au fost neglijate ceva legăminte neîmplinite, și apoi să facă eforturi suplimentare pentru a plăti ‚ultimul bănuț‘, pentru că noi toți trebuie să ne înfățișăm și să facem față deciziei finale a unui tribunal unde nimic nu va rezista testului, decât integritatea și veracitatea (ceea ce e conform cu realitatea, cu adevărul).” —Ibid., vol. 4, p. 476 engl. (cap. 41, *Sfințenia legămintelor*).

„Dumnezeu a rezervat în mod absolut o parte specifică din timpul și mijloacele noastre. A ignora aceste pretenții înseamnă a-L jefui pe Dumnezeu. Creștinii se laudă că privilegiile lor întrec cu mult pe cele ale epocii iudaice. Să fim noi, atunci, mulțumiți să dăm mai puțin cauzei lui Dumnezeu, decât dădea poporul Său din vechime? Zecimea era doar o parte din generozitatea lor. Numeroase alte daruri se cereau dincolo de darurile de bună voie sau de mulțumire, care erau atunci, ca și acum, o obligație permanentă.” —*The Review and Herald*, 16 mai 1882.

Miercuri

23 noiembrie

4. A DOUA ZECIME

a. În sistemul economic iudaic, ce era a doua zecime - și care era scopul ei? Deuteronom 14:22, 23, 27-29; 26:12, 13.

Deuteronom 14:22, 23, 27-29: „Să iei zeciuială din tot ce-ți va aduce sămânța, din ce-ți va aduce ogorul în fiecare an. Și să mănânci înaintea Domnului Dumnezeului tău, în locul pe care-l va alege ca să-Și așeze Numele acolo, zeciuiala din grâul tău, din mustul tău și din untdelemnul tău și întâii născuți din cireada și turma ta, ca să te înveți să te temi totdeauna de Domnul Dumnezeuul tău...²⁷⁻²⁹ Să nu părești pe levitul care va fi în cetățile tale, căci n-are nici parte de moșie, nici moștenire cu tine. După trei ani, să scoți toată zeciuiala din venitul tău din anul al treilea și s-o pui în cetățile tale. Atunci să vină levitul, care n-are nici parte, nici moștenire cu tine, străinul, orfanul și văduva care vor fi în cetățile tale și să mănânce și să se sature, pentru ca Domnul Dumnezeuul tău să te binecuvânteze în toate lucrările pe care le vei face cu mâinile tale.”

Deuteronom 26:12, 13: „După ce vei isprăvi de luat toată zeciuiala din roadele tale, în anul al treilea, anul zeciuiei, s-o dai levitului, străinului, orfanului și văduvei, și ei să mănânce și să se sature în cetățile tale. Să spui înaintea Domnului Dumnezeului tău: ‘Am scos din casa mea ce este sfințit și l-am dat levitului, străinului, orfanului și văduvei, după toate poruncile pe care mi le-ai dat Tu; n-am călcat, nici n-am uitat niciuna din poruncile Tale.’”

„Pentru a promova adunarea poporului pentru serviciul religios, la fel ca și pentru a se îngriji de cei săraci, se cerea o a doua zecime din tot venitul. Cu privire la prima zecime, Domnul declarase: ‚Am dat copiilor lui Levi toată zecimea din Israel’ (Numeri 18:21 engl. KJV). Însă cu privire la a doua, El a poruncit: ‚O vei mânca înaintea Domnului Dumnezeuului tău în locul pe care îl va alege El să își pună numele Lui acolo, zecimea din grânele tale, din vinul tău, și din uleiul tău, și cei dintâi născuți ai turmelor și cirezilor tale; ca să înveți să te temi întotdeauna de Domnul’ (Deuteronom 14:23, 29; 16:11-14). Această zecime, sau echivalentul ei în bani, ei trebuia să o aducă timp de doi ani la locul unde era amplasat sanctuarul. După ce prezentau un dar de mulțumire lui Dumnezeu, și o parte specificată preotului, dăruitorii trebuia să folosească ceea ce rămânea pentru o sărbătoare religioasă la care trebuia să participe levitul, străinul, orfanul și văduva. Astfel se luau măsuri pentru darurile de mulțumire și sărbători la festivalurile anuale, și poporul era atras spre societatea preoților și leviților, ca să poată primi instrucțiuni și încurajare în serviciul lui Dumnezeu.

Însă, în fiecare al treilea an, această a doua zecime trebuia să fie folosită acasă, pentru a-i întreține pe leviți și pe cei săraci, ... [Deuteronom 26:12 citat]. Această zecime urma să pună la dispoziție un fond pentru a fi utilizat pentru binefacere și ospitalitate.”—*Patriarhi și profeți*, p. 530 engl. (cap. 51, *Grija lui Dumnezeu pentru cei săraci*).

b. Cum beneficia pe plan spiritual dăruitorul celei de-a doua zecimi, și în ce moduri poate aceasta să fie o binecuvântare astăzi? Proverbe 19:17.

Proverbe 19:17: „Cine are milă de sărac, împrumută pe Domnul, și El îi va răsplăti binefacerea.” (engl. KJV: „și ceea ce a dat, El îi va plăti din nou”).

„Consacrarea lui Dumnezeu a unei zecimi din tot venitul, fie al livezii și al recoltei câmpului, fie al turmelor și cirezilor sau al muncii creierului sau mâinii, devotarea unei a doua zecimi pentru alinarea săracilor și alte utilizări spre binefacere, tindea să mențină proaspăt înaintea poporului adevărul faptului că Dumnezeu este proprietarul a toate, și că e oportunitatea lor să fie canale pentru binecuvântările Sale. [Aceasta] era o instruire adaptată săucidă tot egoismul îngrădător și să cultive generozitatea și noblețea caracterului.”—*Educația*, p. 44 engl. (cap. 5, *Educația lui Israel*).

„Va exista o abundență de locuri în care să se folosească a doua zecime pentru îndeplinirea unei lucrări misionare serioase în locuri noi.”—*Manuscript Releases*, vol. 7, p. 139.

5. DĂRUIND ÎN SPIRITUL CORECT

- a. **Ce ar trebui să realizăm când dăm pentru lucrarea lui Dumnezeu? Marcu 12: 41-44. Cum putem determina cantitatea de prime roade (pârgă) și de alte daruri? Deuteronom 16:17.**

Marcu 12:41-44: „Isus ședea jos în fața vistieriei Templului și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, care erau bogați, aruncau mult. A venit și o văduvă săracă și a aruncat doi bănuți, care fac un gologan. Atunci, Isus a chemat pe ucenicii Săi și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie, căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.”

Deuteronom 16:17: „Fiecare să dea ce va putea, după binecuvântarea pe care i-o va da Domnul Dumnezeul tău.”

„Cât de mult datorezi tu domnului meu?” (Luca 16:5). Este imposibil de spus. Tot ceea ce avem este de la Dumnezeu. El pune mâna Sa asupra posesiunilor noastre, spunând: „Eu sunt proprietarul de drept al întregului univers; acestea sunt bunurile Mele. Consacră-Mi Mie zecimile și darurile. Când aduci aceste bunuri ca o dovadă a loialității tale și a supunerii tale față de suveranitatea Mea, binecuvântarea Mea va spori averea ta, și vei avea abundență.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 245 engl. (secțiunea 8, *Sfaturi la timpul potrivit*, subcap. *Isprăvnicie credincioasă*).

„Contribuțiile cerute de la evrei pentru scopuri religioase și de caritate ajungeau până la un sfert din venitul lor. O taxă atât de grea asupra resurselor poporului ar putea trezi așteptarea că îi va reduce la sărăcie; însă, din contră, respectarea cu credincioșie a acestor reglementări era una dintre condițiile prosperității lor.” —*Patriarhi și profeți*, p. 527 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*).

- b. **Ce atitudine dorește Domnul să manifeste fiecare dintre noi atunci când dăruiește? 2 Corinteni 9:6, 7; Matei 6:1-4.**

2 Corinteni 9:6, 7: „Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera, iar cine seamănă mult, mult va secera. ⁷ Fiecare să dea după cum a hotărât în inima lui: nu cu părere de rău sau de silă, (engl. de necesitate) căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu””

Matei 6:1-4: „Luați seama să nu vă îndepliniți neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru, care este în ceruri. Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni. Adevărat

vă spun că și-au luat răsplata. Ci tu, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta, pentru ca milostenia ta să fie făcută în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.” (Engl. KJV: „...îți va răsplăti pe față.”)

„Domnul nu are nevoie de darurile noastre. Noi nu Îl putem îmbogăți prin darurile noastre. Psalmistul spune: „De la Tine vin toate lucrurile, și din ale Tale proprii ți-am dat noi Ție’ [1 Cronici 29:14 engl. KJV]. Totuși Dumnezeu ne permite să ne arătăm aprecierea noastră pentru îndurărilor Sale prin eforturi jertfitoare de sine pe care să le facem pentru alții. Acesta este singurul mod în care este posibil pentru noi să manifestăm recunoștința și dragostea noastră pentru Dumnezeu. El nu a pus la dispoziție un altul.” —*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 18, 19 engl. (cap. 2, *Binefăcătorul nostru generos*).

Vineri

25 noiembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. De ce cere Domnul ca noi să îi dăm Lui primele noastre roade (pâr-ga)?
2. Ce tipuri de daruri mai specifică Domnul încă pentru noi astăzi?
3. Ce putem învăța din exemplul de dăruire oferit de evrei?
4. Pentru ce scopuri poate fi folosită în zilele noastre a doua zecime?
5. Cum este măsurată în ochii lui Dumnezeu valoarea unui dar?

Darul Sabatului Întâi pentru o capelă în Castellon, Spania



Spania, cunoscută de asemenea ca Regatul Spaniei, este un stat independent al Uniunii Europene. Forma sa de guvernare este o monarhie parlamentară. Această țară însorită, cu varietate climatică, ocupă, împreună cu Portugalia, Peninsula Iberică. Țara cuprinde o suprafață de 504.645 km² (195.364 mile²), și o populație de peste 47 milioane de locuitori. Castiliana sau Spaniola este limba oficială. Aproape 96% din populație se declară romano-catolici, totuși doar aproximativ 20% dintre aceștia pretind a fi practicanți.

În 1958 a fost organizat primul grup de Adventiști de Ziua a Șaptea Mișcarea de Reformă în orașul Barcelona. La acea vreme, în țara noastră nu exista libertatea de conștiință, totuși astăzi suntem mulțumitori să ne bucurăm de această binecuvântare. Orașul Malaga a devenit curând centrul lucrării noastre, și mai târziu Madrid, capitala. Dezvoltarea bisericii a fost înceată, însă sub călăuzirea lui Dumnezeu, s-a pus o temelie sigură.

Începând din anul 2000, Spania și-a deschis ușile pentru imigranți, iar frați din România, Ucraina, Moldova și de pe continentul American au început să sosească. A fost frumos să vedem frați din credință, de origine din diferite țări și de diferite limbi, venind aici să își câștige existența. Proclamarea adevărului prezent era o comoară purtată în inimile lor în această țară catolică.

Ne-am confruntat curând cu problema găsirii unui spațiu adecvat pentru toți închinătorii. Închirierea unei locații a fost prima soluție, însă a fost curând depășită de sosirea continuă a zeci și chiar sute de frați, în special în capitală. Ne-am confruntat cu timpuri care au fost o provocare.

Apoi, în 2019, slujbașii Câmpului Spaniol, în armonie cu biserica din Castellon de la Plana—un oraș pe coasta de est—au decis să cumpere o proprietate care se adaptează la nevoile prezente și viitoare ale bisericii și le rezolvă. Această proprietate a fost deja cumpărată, însă are nevoie de renovări extinse—care costă mulți bani—și resursele noastre sunt limitate. De aceea apelăm la frații, surorile și prietenii noștri care sunt membri ai Școlii de Sabat din întreaga lume să ofere cu bunătate un dar generos pentru capela din Castellon.

„Este unul care împrăștie, și totuși sporește” (Proverbe 11:24 engl. KJV). Vă mulțumim anticipat.

Frații și surorile voastre din Spania

Visteria lui Dumnezeu: biserica Sa

TEXT DE MEMORIZAT: „Voi de asemenea, ca pietre vii, sunteți clădiți o casă spirituală, o preoție sfântă, pentru a oferi sacrificii spirituale, acceptabile lui Dumnezeu prin Isus Hristos” (1 Petru 2:5 engl. KJV).

„Biserica lui Hristos este foarte prețioasă în ochii Săi. Ea este casetă care conține bijuteriile Sale, staulul care încercuiește turma Sa.” —*Credința prin care trăiesc*, p. 280 engl. (cap. 10, *O biserică purificată*, subcap. *Dragă inimii lui Dumnezeu*).

Studiu recomandat: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 9-16 engl. (cap. 1, *Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa*).

Duminică

27 noiembrie

1. UN STAUL PENTRU TURMA LUI HRISTOS

a. De ce are Dumnezeu o biserică pe pământ? 1 Petru 2:5, 9.

1 Petru 2:5, 9: „Și voi, ca niște pietre vii, sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos. ...⁹ Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”

(v. 9: Engl. KJV: „Voi sunteți o generație aleasă, o preoție împărătească, o națiune sfântă, un popor deosebit; ca să vestiți laudele celui care v-a chemat din întuneric în lumina Sa minunată.”)

„Biserica lui Dumnezeu este agentul desemnat pentru salvarea oamenilor. Ea a fost organizată pentru slujire, și misiunea ei este de a duce lumii evanghelia. De la început a fost planul lui Dumnezeu ca prin biserica Sa să fie reflectată lumii plinătatea și suficiența Sa. Membrii bisericii, cei pe care El i-a chemat afară din întuneric la lumina Sa minunată, trebuie să manifeste slava Sa. Biserica este depozitara bogățiilor harului lui Hristos; și prin biserică se va manifesta în cele din urmă, chiar „stăpânirilor și puterilor din locurile cerești” manifestarea finală și deplină a dragostei lui Dumnezeu. Efeseni 3:10.” —*Istoria faptelor apostolilor*, p. 9 engl. (cap. 1, *Scopul lui Dumnezeu pentru biserica Sa*).

b. Ce caracteristici sunt esențiale în biserica adevărată a lui Dumnezeu? Apocalipsa 14:12; Efeseni 4:4-6.

Apocalipsa 14:12: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Efesenii 4:4-6: „Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.”

„Trebuie să ne unim, dar nu pe o platformă a erorii.”—*Manuscript Releases*, vol. 15, p. 259.

Luni

28 noiembrie

2. UN REFUGIU SIGUR

a. Întrucât doar prezența lui Hristos (Ioan 15:4, 5) în inima noastră poate să ne facă una în adevăr, ce exemplu al primilor ucenici nu ar trebui să uităm niciodată? Fapte 1:13, 14; 2:46; 4:32.

Fapte 1:13, 14: „Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov. Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.”

Fapte 2:46: „Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.”

Fapte 4:32: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște.”

„[Cei doisprezece apostoli] au fost aduși laolaltă, cu diferitele lor greșeli, toți cu tendințe spre rău moștenite și cultivate; însă în și prin Hristos, ei trebuia să locuiască în familia lui Dumnezeu, învățând să devină una în credință, în doctrină, în spirit. Ei urma să aibă testele lor, mâhnirile lor, diferențele lor de opinie; însă în timp ce Hristos locuia în inimă, nu putea să existe disensiune. Dragostea Sa urma să conducă la dragoste unul pentru celălalt; lecțiile Stăpânului urma să conducă la armonizarea tuturor diferențelor, aducând ucenicii în unitate, până când ei aveau să fie de o minte și o judecată.”
—*Hristos, Lumina lumii*, p. 296 engl. (cap. 30, *El a rânduit doisprezece*).

b. Ce responsabilitate cade asupra fiecăruia dintre noi când ne dedicăm lui Hristos viața? 1 Timotei 3:15.

1 Timotei 3:15: „Dar, dacă voi zăbovi, să știi cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stâlpul și temeliala adevărului.”

„Foarte strânsă și sacră este relația dintre Hristos și biserica Sa—El mirele, și biserica mireasa; El capul, iar biserica trupul. Atunci, legătura cu Hristos, implică legătură cu biserica Sa.

Biserica este organizată pentru slujire; și într-o viață de slujire pentru Hristos, legătura cu biserica este unul din primii pași. Loialitatea față de Hristos cere îndeplinirea cu credincioșie a datoriilor bisericii.”—*Educația*, p. 268, 269 engl. (cap. 31, *Lucrarea vieții*).

c. Ce privilegiu se extinde la fiecare membru al adevăratei biserici a lui Dumnezeu? 1 Ioan 1:7; Evrei 10:24, 25.

1 Ioan 1:7: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat (engl. KJV: „de tot păcatul”).”

Evrei 10:22, 25: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

„Predicarea este doar o mică parte a lucrării care trebuie făcută pentru salvarea sufletelor. Spiritul lui Dumnezeu convinge de adevăr pe cei păcătoși, iar El îi pune în brațele bisericii. Predicatorii pot să își îndeplinească partea lor, însă ei nu pot îndeplini niciodată lucrarea pe care ar trebui să o facă biserica. Dumnezeu cere bisericii Sale să îi hrănească pe cei care sunt tineri în credință și experiență, să meargă la ei, nu cu scopul de a bârbi cu ei, ci să se roage, să le spună cuvinte care sunt, ca mere de aur în tablouri de argint [Proverbe 25:11 engl. KJV].”—*Evanghelizarea*, p. 352 engl. (cap. 10, *Fundamentând și păstrând noii convertiți*).

Marți

29 noiembrie

3. CHEMAȚI PENTRU A SLUJI

a. Ce datorie a credincioșilor este adesea neglijată? Psalmi 60:4.

Psalmi 60:4: „Ai dat celor ce se tem de Tine un steag, ca să-l înalțe spre biruința adevărului.”

„În multe dintre bisericile noastre organizate, standardul adevărului este târât prin praf pentru că membrii nu slujesc pentru Dumnezeu, ci își slujesc propriei lor plăceri. Ei lucrează prin influențele care înconjoară sufletul. Prin precept și exemplu, în îngăduire de sine, în obiceiurile lor lumești de îmbrăcăminte, în cuvintele și acțiunile lor, ei mărturisesc împotriva adevărului, împotriva tăgăduirii de sine, împotriva blândeții lui Hristos. Ei sunt reci din punct de vedere spiritual, și sunt separați de Hristos, departe de

El. Dacă ei ar urma pașii lui Hristos, ar deveni părtași ai tăgăduirii Sale de sine, ai sacrificiului Său, ca să poată înălța și salva sufletele care sunt gata să piară.”—*Manuscript Releases*, vol. 19, p. 173.

b. Care este chemarea fiecărui urmaș al lui Hristos? 2 Timotei 2:1-4.

2 Timotei 2:1-4: „Tu dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine în fața multor martori încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții. Suferă împreună cu mine, ca un bun ostaș al lui Hristos. Niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste.”

„Biserica lui Hristos este organizată pentru slujire. Cuvântul ei de ordine (lozinca, motto-ul ei) este slujirea. Membrii ei sunt soldați, care să fie instruiți pentru conflict sub Căpitanul mântuirii lor. Predicatorii, medicii, profesorii creștini au de îndeplinit o lucrare mai vastă decât și-au dat mulți seama. Ei nu sunt doar slujitori ai poporului, ci ei trebuie să îi învețe să slujească. Ei nu ar trebui doar să dea instrucțiune în principiile drepte, ci să îi educe pe ascultătorii lor să comunice aceste principii. Adevărul care nu este trăit, care nu este comunicat, își pierde puterea dătătoare de viață, virtutea sa vindecătoare. Bindecuvântarea sa poate fi menținută doar în măsura în care este împărtășită.”—*Pe urmele Marelui Medic*, p. 148, 149 engl. (cap. 9, *Învățând și vindecând*).

c. Ce ajută la unificarea bisericii? Galateni 6:2; Efeseni 4:1-3.

Galateni 6:2: „Purtați-vă sarcinile unii altora și veți împlini astfel legea lui Hristos.”

Efeseni 4:1-3: „Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii.”

„Biserica nu poate ajunge niciodată poziția pe care Dumnezeu dorește ca ea să o ajungă până când nu este unită în simpatie cu lucrătorii ei misionari. Unitatea pentru care s-a rugat Hristos nu poate niciodată să existe, până când spiritualitatea nu este adusă în slujirea misionară, și până când biserica nu devine un agent pentru susținerea misiunilor. Eforturile misionarilor nu vor îndeplini ceea ce ar trebui, până când membrii bisericii din câmpul de acasă nu arată, nu doar în cuvânt, ci în faptă, că realizează obligația care zace asupra lor de a da acestor misionari sprijinul lor din inimă.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 47, 48 engl. (secțiunea II, *Principii esențiale pentru sănătate*, subcap. *Alergarea creștină*).

4. CRESCÂND ȘI DEZVOLTÂNDU-SE

a. Cum descrie Inspirația creșterea și dezvoltarea credinciosului și a bisericii? Efeseni 2:19-22; 4:14-16; 1 Corinteni 3:9-13.

Efeseni 2:19-22: „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună-cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheșată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul.”

Efeseni 4:14-16: „ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.”

1 Corinteni 3:9-13: „Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu. După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelia, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos. Iar dacă clădește cineva pe această temelie aur, argint, pietre scumpe, lemn, fân, trestie, lucrarea fiecăruia va fi dată pe față: ziua Domnului o va face cunoscută, căci se va descoperi în foc. Și focul va dovedi cum este lucrarea fiecăruia.”

„Dumnezeu testează fiecare suflet care pretinde a crede în El. Tuturor le-au fost încredințați talanți. Domnul a dat oamenilor bunurile Sale pe care să le pună în negoț. El i-a făcut ispravnicii Săi și a pus în stăpânirea lor bani, case și terenuri. Toate acestea trebuie să fie privite ca bunuri ale Domnului și să fie folosite pentru a avansa lucrarea Sa, pentru a clădi împărăția Sa în lume. Punând în negoț bunurile Domnului, noi trebuie să Îl căutăm pe El pentru înțelepciune, ca să nu folosim încrederea Sa sacră pentru a ne glorifica pe noi sau pentru a ne permite impulsuri egoiste. Cantitatea încredințată variază, însă cei care au cele mai mici daruri nu trebuie să simtă că deoarece talantul lor de mijloace este mic, ei pot să nu facă nimic cu el.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 245, 246 engl. (secțiunea 8, *Sfaturi la vremea potrivită*, subcap. *Ispravnicie credincioasă*).

„Lucrarea noastră nu a fost susținută de daruri mari sau moșteniri; pentru că avem doar puțini oameni bogați între noi. Care este secretul prosperității noastre? Noi ne-am mișcat sub ordinele Căpitanului mântuirii noastre. Dumnezeu a binecuvântat eforturile noastre unite. Adevărul s-a răspândit și a înflorit. Instituțiile s-au înmulțit. Sămânța de muștar a crescut

pom mare. Sistemul de organizare s-a dovedit un mare succes. Dăruirea sistematică a fost începută conform planului biblic. Trupul a fost bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură' [Efeseni 4:16].—*Mărturii pentru predicatori*, p. 27 engl. (cap. 1, *Biserica lui Hristos*, subcap. *Rezultatele eforturilor unite*).

b. Ce face ca talentele și fondurile să poată fi utilizate în modul cel mai eficient între credincioși? 1 Corinteni 1:10; 14:40. Pe de altă parte, ce face ca mult să se piardă între mulți dintre păzitorii Sabatului?

1 Corinteni 1:10: „Vă îndemn, dar, fraților, prin numele Domnului nostru Isus Hristos, să vorbiți toți același lucru, și să nu existe diviziuni între voi; ci să fiți în mod perfect uniți împreună în aceeași minte și în aceeași judecată.” (engl. KJV)

1 Corinteni 14:40: „Dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială.” (engl. KJV: „Toate lucrurile să se facă în mod decent și în ordine”)

„O, cât s-ar bucura Satan să pătrundă în acest popor și să dezorganizeze lucrarea într-un timp când organizarea temeinică este esențială și va fi cea mai mare putere pentru a ține la distanță revolte vătămătoare și a respinge pretențiile care nu sunt susținute de cuvântul lui Dumnezeu! Vrem să menținem direcția dreaptă, ca să nu existe un colaps al sistemului de rânduială și ordine. În acest mod nu va fi dată autorizație elementelor dezordonate pentru a controla lucrarea în acest timp. Trăim într-un timp când ordinea, sistemul, și unitatea de acțiune sunt esențiale în cel mai înalt grad.”—*Ibid.*, p. 228. engl. (cap. 9, *Lucrători sub Dumnezeu*, subcap. *Calm și considerație*).

Joi

1 decembrie

5. SERVICIU OPTIM ȘI CREDIBILITATE

a. Descrieți condiția care trebuie să existe între urmașii lui Hristos pentru a asigura succes în eforturile noastre misionare. Ioan 10:16; 13:35; 17:18-23.

Ioan 10:16: „Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.”

Ioan 13:35: „Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții.”

Ioan 17:18-23: „Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu Însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr. Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în

Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine –, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit cum M-ai iubit pe Mine.”

„Pe măsură ce numărul nostru creștea, era evident că fără vreo formă de organizare urma să existe mare confuzie, și lucrarea nu urma să fie dusă cu succes înainte. Pentru a lua măsuri pentru susținerea corpului de predicatori, pentru avansarea lucrării în câmpuri noi, pentru protejarea atât a bisericilor, cât și a predicatorilor de membrii nevrednici, pentru menținerea proprietăților bisericii, pentru publicarea adevărului prin tipografie, și pentru multe alte scopuri, organizarea era indispensabilă.”—*Mărturii pentru predicatori*, p. 26 engl. (cap. 1, *Biserica lui Hristos*, subcap. *Introducerea ordinii în biserică*).

„[Îngerul a spus:] ‚Biserica trebuie să alerge la Cuvântul lui Dumnezeu și să devină fundamentată pe rânduiala evangheliei, care a fost trecută cu vederea și neglijată.’ Aceasta este în mod indispensabil necesară pentru a aduce biserica la unitatea credinței.”—*Experiențe și viziuni*, p. 100 engl. (cap. *Ordinea (rânduiala) evangheliei*).

„Isus S-a rugat ca ucenicii Săi să fie toți una... Prin această unitate trebuie să convingem noi lumea de misiunea lui Hristos, și să ducem acreditarea noastră divină în fața lumii.”—*The Review and Herald*, 11 martie 1890.

„Dacă au existat neînțelegeri între frați și surori—dacă invidie, răutate, amărăciune, bănuiele rele au existat, mărturisiți aceste păcate, nu într-un mod general, ci mergeți la frații și surorile voastre în mod personal. Fiți specifici. Dacă voi ați comis un rău și ei douăzeci, mărturisiți-l pe acel unu ca și când voi ați fost principalul vinovat. Luați-i de mână, lăsați ca inima voastră să se înmoaie sub influența Spiritului lui Dumnezeu, și spuneți: ‚Vrei să mă ierți? Nu am avut sentimente drepte față de tine. Vreau să corectez fiecare greșeală, ca nimic să nu stea înregistrat împotriva mea în cărțile cerului. Trebuie să am un raport curat.’ Cine, credeți voi, ar rezista unei asemenea acțiuni?”—*Ibid.*, 16 decembrie 1884.

Vineri

2 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum putem identifica adevărata biserică a lui Dumnezeu?
2. De ce este importantă pentru fiecare credincios individual calitatea de membru al bisericii?
3. În ce mod putem fi în pericolul de a mărturisi contra adevărului?
4. Numiți câțiva factori care vor nutri (vor crește) unitatea în biserică.
5. Cum trebuie să purtăm în fața lumii acreditarea noastră divină?

Finanțând lucrarea lui Dumnezeu

TEXT DE MEMORIZAT: „Noi suntem lucrători împreună cu Dumnezeu: voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, voi sunteți clădirea lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 3:9).

„Dumnezeu i-a făcut pe oameni ispravnicii Săi. Proprietatea pe care El a pus-o în mâinile lor este mijlocul pe care El l-a pus la îndemână pentru răspândirea evangheliei.”—*Patriarhi și profeți*, p. 529 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 571-575 engl. (cap. 57, *Economie și tăgăduire de sine*).

Duminică

4 decembrie

1. CEVA PENTRU FIECARE

a. Care este metoda lui Dumnezeu de a perfecționa și uni oile Sale risipite? Efeseni 4:11-16.

Efeseni 4:11-16: „Și El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare (engl. „perfect”), la înălțimea staturii plinătății lui Hristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură (engl. „doctrină”), prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire, ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos. Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei și se zidește în dragoste.”

„Trimițând predicatorii Săi, Salvatorul nostru a dat daruri oamenilor, pentru că prin ei El comunică lumii cuvintele vieții veșnice. Acesta este mijlocul pe care l-a rânduit Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților în cunoștință și adevărată sfințire.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 237 engl. (cap. 26, *Unitatea creștină*).

b. Cum implică aceasta o datorie și un privilegiu pentru fiecare credincios? 1 Corinteni 3:7, 8.

1 Corinteni 3:7, 8: „așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă nu sunt nimic, ci Dumnezeu, care face să crească. Cel ce sădește și cel ce udă sunt tot una, și fiecare își va lua răsplata după osteneala lui.”

„Domnul a făcut proclamarea evangheliei dependentă de abilitatea consacrată și de darurile voluntare ale poporului Său. În timp ce El a chemat bărbați să predice Cuvântul, El a făcut [să fie] privilegiul întregii biserici de a avea o parte în lucrare contribuind din mijloacele lor la susținerea ei.”—*In Heavenly Places*, p. 303.

Luni

5 decembrie

2. AVERTIZARE ȘI ÎNCURAJARE

a. Cum repetă mulți astăzi păcatul lui Nadab și Abihu? *Leviticul 10:1, 2.*

Leviticul 10:1, 2: „Fiii lui Aaron Nadab și Abihu și-au luat, fiecare, cădelnița, au pus foc în ea și au pus tămâie pe foc, și au adus astfel înaintea Domnului foc străin, lucru pe care El nu li-l poruncise. Atunci a ieșit un foc dinaintea Domnului, i-a mistuit și au murit înaintea Domnului.”

„Unde, în indicațiile lui Dumnezeu pentru sprijinirea lucrării Sale, găsim noi vreo mențiune despre bazare, concerte, târguri de caritate, și distracții similare? Trebuie oare ca lucrarea Domnului să fie dependentă de chiar lucrurile pe care El le-a interzis în cuvântul Său—de acele lucruri care îndepărtează mintea de la Dumnezeu, de la sobrietate, de la pietate și sfințenie?

Și ce impresie se face asupra minților necredincioșilor? Standardul sfânt al cuvântului lui Dumnezeu este înjosit în țărână. Se aruncă dispreț asupra lui Dumnezeu și asupra numelui de creștin. Cele mai corupte principii sunt întărite prin acest mod nescripturistic de a strânge fonduri. Și așa dorește Satan să fie lucrurile. Oamenii repetă păcatul lui Nadab și Abihu. Ei folosesc foc obișnuit în loc de focul sacru în serviciul lui Dumnezeu. Domnul nu acceptă astfel de jertfe.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 204, 205 engl. (cap. 41, *Metode populare de apeluri*, subcap. *Repetând păcatul lui Nadab și Abihu*).

b. Ce putem învăța din modul în care a strâns Moise fonduri—și din răspunsul israeliților? *Exodul 35:4, 5, 21, 29; 36:3-7.*

Exodul 35:4, 5, 21, 29: „Moise a vorbit întregii adunări a copiilor lui Israel și a zis: „Iată ce a poruncit Domnul. Luați din ce aveți și aduceți un prinos Domnului. Fiecare să aducă prinos Domnului ce-l lasă inima: aur, argint și aramă; ...²¹ Toți cei cu tragere de inimă și bunăvoință au venit și au adus un prinos Domnului pentru lucrarea cortului întâlnirii, pentru toată slujba lui și pentru veșmintele sfinte...²⁹ Toți copiii lui Israel, bărbați și femei, pe care-i trăgea inima să ajute la lucrul poruncit de Domnul prin Moise au adus Domnului daruri de bunăvoie.”

Exodul 36:3-7: „Ei au luat dinaintea lui Moise toate prinoasele pe care le aduseseră copiii lui Israel ca să facă lucrările rânduite pentru slujba Sfântului Locaș. Chiar

și după ce se începuse lucrarea, tot se mai aduceau lui Moise în fiecare dimineață daruri de bunăvoie. Atunci, toți bărbații iscusiți, prinși la toate lucrările Sfântului Locaș, și-au lăsat fiecare lucrul pe care-l făceau și au venit de au spus lui Moise: „Poporul aduce mult mai mult decât trebuie pentru facerea lucrărilor pe care a poruncit Domnul să le facem.” Moise a pus să strige în tabără ca nimeni, fie bărbat, fie femeie, să nu mai aducă daruri pentru Sfântul Locaș. Au oprit astfel pe popor să mai aducă daruri. Materialul adus era de ajuns pentru toate lucrările care trebuiau făcute, ba încă mai și trecea.”

„Planul lui Moise de a strânge fonduri pentru construirea tabernacolului a avut un bun succes. Nu a fost nevoie de îndemnuri. El nu a folosit nici vreuna dintre stratagemele la care recurg atât de des bisericile în zilele noastre. El nu a făcut nicio mare sărbătoare. Nu a invitat oamenii la scene de veselie, dans, și amuzament general; nici nu a instituit loterii, nici ceva de acest ordin profan, cu scopul de a ridica tabernacolul pentru Dumnezeu. Domnul i-a indicat lui Moise să îi invite pe copiii lui Israel să își aducă jertfele. El avea să accepte daruri de la oricine dădea de bună voie, din inima sa. Iar darurile au venit într-o abundență atât de mare, încât Moise i-a cerut poporului să înceteze să mai aducă, pentru că aduseseră mai mult decât putea fi folosit.”—*Patriarhi și profeți*, p. 529 engl. (cap. 50, *Zecimi și daruri*).

„I-ai adus tu lui Dumnezeu darurile și jertfele tale din abundența pe care El ți-a dat-o? I-ai dat tu ceea ce pretinde El ca al Său? Dacă nu, nu este încă prea târziu pentru tine să îndrepti ceea ce era greșit. Spiritul lui Isus poate să topească egoismul de gheață care pătrunde sufletul.”—*The Review and Herald*, 13 octombrie 1896.

Marți

6 decembrie

3. SFAT PRACTIC

a. Cum putem să riscăm a primi blestemul rostit asupra lui Meroza? **Judecători 5:23.**

Judecători 5:23: „Blestemați pe Meroza, a zis Îngerul Domnului, Blestemați, blestemați pe locuitorii lui, căci n-au venit în ajutorul Domnului, în ajutorul Domnului, printre oamenii viteji!”

„[Judecători 5:23 citat.] Ce făcuse Meroza? Nimic. Acesta a fost păcatul lor. Blestemul lui Dumnezeu a venit asupra lor pentru ceea ce nu făcuseră.”—*Mărturie pentru comunitate*, vol. 2, p. 284 engl. (cap. 39, *Înșelăciunea bogățiilor*).

„Roadele egoismului se manifestă întotdeauna într-o neglijare a datoriei, și în neutilizarea darurilor încredințate de Dumnezeu pentru înaintarea

lucrării Sale.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 26 engl. (cap. 4, *Principiile opuse ale lui Hristos și Satan*, subcap. *Roadele egoismului*).

„Doar o cantitate mică de mijloace curge în vistieria lui Dumnezeu pentru a fi utilizate pentru salvarea de suflete, și chiar și acestea se obțin cu muncă grea. Dacă ochii tuturor ar putea fi deschiși pentru a vedea cum lăcomia predominantă a împiedicat înaintarea lucrării lui Dumnezeu, și cât de mult mai mult s-ar fi făcut dacă toți ar fi acționat conform planului lui Dumnezeu în zecimi și daruri, ar exista o reformă hotărâtă din partea multora; pentru că ei nu ar îndrăzni să împiedice lucrarea de înaintare a cauzei lui Dumnezeu așa cum au făcut.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 483 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

b. Ce ne învață scriptura despre economia personală? Proverbe 21:20; Ioan 6:12.

Proverbe 21:20: „Comori de preț și untdelemn sunt în locuința celui înțelept, dar omul fără minte le risipește.”

Ioan 6:12: „După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strângeți firimiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.”

c. În ce moduri cer strigătele macedoniene de astăzi ceva de la noi, și cum suntem noi binecuvântați ascultând de ele? Fapte 16:9, 10.

Fapte 16:9, 10: „Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare și i-a făcut următoarea rugămintă: „Treci în Macedonia și ajută-ne!” După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înțelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia.”

„Fiecare dintre noi ar trebui să lupte să facă pentru Isus tot ceea ce este posibil pentru el să facă, prin eforturi personale, prin daruri, prin sacrificii. Ar trebui să fie hrană în casa Domnului, și aceasta înseamnă o vistierie plină, ca să se poată da răspunsuri la strigătele macedoniene care vin din fiecare țară. Cât de jalnic este că suntem obligați să le spunem celor care strigă după ajutor: „Nu vă putem trimite oameni sau bani. Avem o vistierie goală.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 298 engl. (cap. 58, *Un apel la economie*).

„Noi trebuie să punem în vistieria lui Dumnezeu toate mijloacele de care ne putem lipsi. După aceste mijloace strigă câmpurile nevoiașe, nelucrate. Din multe țări răsună strigătul: „Treci, ... și ajută-ne” [Fapte 16:9]. Membrii bisericii noastre ar trebui să simtă un interes profund pentru misiunile de acasă și din străinătate. Mari binecuvântări vor veni asupra lor în timp ce ei fac eforturi jertfitoare de sine pentru a planta standardul adevărului în teritoriile noi. Baniile investiți în această lucrare vor aduce profituri bogate.”

—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 49 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *Fără plată ați primit, fără plată să dați*).

Miercuri

7 decembrie

4. PARTEA NOASTRĂ ÎN PLANUL LUI DUMNEZEU

a. Ce relație există între zecimile și darurile noastre și deschiderea de noi câmpuri? 1 Timotei 5:17, 18.

1 Timotei 5:17, 18: „Prezbiterii care cârmuiesc bine să fie învredniciți de îndoită cinste, mai ales cei ce se ostenesc cu propovăduirea și cu învățătura pe care o dau altora. Căci Scriptura zice: „Să nu legi gura boului când treieră bucate” și „Vrednic este lucrătorul de plata lui”.

„Zecimea este a Domnului, și cei care se amestecă în ea vor fi pedepsiți cu pierderea comorii lor cerești, dacă nu se pocăiesc. Să nu mai fie îngrădită lucrarea din cauza faptului că zecimea a fost direcționată în diferite canale, altele decât cel spre care a spus Dumnezeu că trebuie să meargă ea. Trebuie luate măsuri pentru aceste alte domenii de lucrare. Ele trebuie să fie susținute, însă nu din zecime. Dumnezeu nu s-a schimbat; zecimea trebuie și acum să fie folosită pentru susținerea predicatorilor. Deschiderea câmpurilor noi cere mai multă eficiență din partea predicatorilor, decât avem acum, și trebuie să existe mijloace în vistierie.”—*Slujitorii evangheliei*, p. 227, 228 engl. (cap. 6, *Subpăstorul*, subcap. *O obligație solemnă*).

„Predicarea evangheliei este modul rânduit de Dumnezeu pentru convertirea sufletelor oamenilor. Oamenii trebuie să audă pentru a fi salvați. Ei nu pot auzi fără un predicator, și predicatorul trebuie trimis. Aceasta face necesară existența fondurilor în vistierie, pentru a pune la dispoziție mijloace prin care misionarul poate ajunge la câmpurile nevoiașe. În lumina acestui fapt, cum pot cei care pretind a-L urma pe Hristos, să Îl jefuiesc pe Dumnezeu în zecimi și daruri de talanții încredințați de El? Nu înseamnă aceasta a reține pâinea de la suflete care flămânez? A reține mijloacele pe care Dumnezeu le pretinde drept ale Sale, prin care El a luat măsuri ca sufletele să fie salvate, va aduce cu siguranță un blestem asupra celor care Îl jefuiesc astfel pe Dumnezeu. Sufletelor pentru care a murit Hristos li se refuză privilegiul de a auzi adevărul, pentru că oamenii refuză să împlinească măsurile pe care Dumnezeu le-a pus la îndemână pentru iluminarea celor pierduți.

Banii pentru îndeplinirea lucrării evangheliei nu trebuie să fie furnizați într-un oarecare mod misterios, și prin mijloace nevăzute, misterioase. Dumnezeu nu va ploua bani din ferestrele cerului pentru a îndeplini lucrarea Sa specificată, de a răspândi adevărul în lumea noastră, și de a salva

suflete pentru viață eternă. El a făcut poporul Său ispravnici ai mijloacelor care să fie folosite spre slava Sa binecuvântând omenirea... Dumnezeu nu va turna aur și argint din ferestrele cerului, ci ceea ce este de o valoare infinit mai mare. El spune: ‚Voi turna Duhul Meu peste voi.’ — *The Home Missionary*, 1 aprilie 1895.

b. Cum ne încurajează David să fim dătători generoși? 1 Cronici 29:10-14.

1 Cronici 29:10-14: *„David a binecuvântat pe Domnul în fața întregii adunări. El a zis: ‚Binecuvântat să fii Tu din veac în veac, Doamne, Dumnezeul părintelui nostru Israel! Ale Tale sunt, Doamne, mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău! A Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalți ca un stâpân mai presus de orice! De la Tine vin bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta sunt tăria și puterea și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile. Acum, Dumnezeul nostru, Te lăudăm și preamărim Numele Tău cel slăvit. Căci ce sunt eu și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bunăvoie? Totul vine de la Tine și din mâna Ta primim ce-Ți aducem.”*

„Dacă mijloacele ar curge în vistierie în armonie cu acest plan rându-it divin—o zecime din tot venitul, și daruri cu generozitate—ar exista o abundență pentru înaintarea lucrării Domnului.” — *Istoria faptelor apostolilor*, p.75 engl. (cap. 7, *O avertizare împotriva ipocriziei*).

Joi

8 decembrie

5. O RESPONSABILITATE ȘI UN PRIVILEGIU

a. Cum grăbește sau întârzie poporul lui Dumnezeu revenirea lui Hristos pe norii slavei? 2 Petru 3:11, 12.

2 Petru 3:11, 12: *„Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului?”*

„Dacă biserica lui Hristos și-ar fi îndeplinit lucrarea indicată ei așa cum a rânduit Dumnezeu, întreaga lume ar fi fost deja avertizată, și Domnul Isus ar fi venit pe pământul nostru în putere și slavă mare.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 633, 634 engl. (cap. 69, *Pe Muntele Măslinilor*).

„Lucrarea lui Dumnezeu, care ar trebui să înainteze cu o putere și eficiență de zece ori mai mari decât cele prezente, este încetinită, asemenea unei primăveri întârziate de vântul rece al iernii, pentru că unii din pretin-sul popor al lui Dumnezeu își însușesc mijloacele care ar trebui dedicate

serviciului Său. Pentru că dragostea jertfitoare de sine a lui Hristos nu este întrețesută în practicile vieții, biserica este slabă acolo unde ar trebui să fie tare. Prin propriul ei curs a stins lumina ei și a jefuit milioane de evanghelia lui Hristos.”—*Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 54 engl. (cap. 10, *O chemare la o seriozitate mai mare*, subcap. *Spiritul de sacrificiu*).

b. Ce privilegiu este oferit fiecărui credincios? 1 Corinteni 3:9.

1 Corinteni 3:9: „Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. Voi sunteți ogorul lui Dumnezeu, clădirea lui Dumnezeu.”

„Dumnezeu a făcut oamenii administratorii Săi, co-parteneri cu Sine în marea lucrare de înaintare a împărăției Sale pe pământ; însă ei pot urma cursul urmat de robul necredincios, și, făcând astfel, să piardă cele mai prețioase privilegii oferite vreodată oamenilor. Timp de mii de ani, Dumnezeu a lucrat prin agenții omenești, însă după voia Sa, El poate să îi elimine pe cei egoști, pe cei iubitori de bani și pe cei lacomi. El nu depinde de mijloacele noastre, și El nu va fi restricționat de agentul uman. El poate să îndeplinească singur lucrarea Sa, chiar dacă noi nu am îndeplini niciun rol în ea. Însă cine dintre noi ar fi mulțumit ca Domnul să facă aceasta?”—*Ibid.*, p.198, 199 engl. (cap. 40, *Daruri de bună voie*).

Vineri

9 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Care este un mod prin care putem ajuta la perfecționarea și unirea poporului lui Dumnezeu?**
- 2. Cum sunt metodele greșite de a strânge fonduri în contrast cu calea lui Dumnezeu?**
- 3. Cum pot cheltuielile personale mici să împiedice lucrarea lui Dumnezeu?**
- 4. Ce s-ar întâmpla dacă toți ar cultiva generozitatea lui David?**
- 5. Cum putem grăbi sau întârzia revenirea Domnului nostru?**

Principii financiare biblice

TEXT DE MEMORIZAT: „Toate aceste binecuvântări vor veni asupra ta, și te vor ajunge, dacă vei asculta de vocea Domnului Dumnezeului tău.” (Deuteronom 28:2 engl. KJV).

„Nimeni nu poate strânge comoară în cer fără să descopere că viața sa pe pământ este prin aceasta îmbogățită și înnobilită.”—*Educația*, p. 145 engl. (cap. 15, *Principii și metode de afaceri*).

Studiu recomandat: *Istoria faptelor apostolilor*, p. 70-76 engl. (cap. 7, *O avertizare împotriva ipocriziei*). *Educația*, p. 135-145 engl. (cap. 15, *Principii și metode de afaceri*).

Duminică

11 decembrie

1. FINANȚE PERSONALE

a. Care poate să fie rezultatul acum și pentru veșnicie al neglijării cauzei lui Dumnezeu? Hagai 1:5-11.

Hagai 1:5-11: „Așa vorbește acum Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Semănați mult și strângeți puțin; mâncați și tot nu vă săturați; beți și tot nu vă potoliți setea; vă îmbrăcați și tot nu vă este cald și cine câștigă o simbrie o pune într-o pungă spartă!” Așa vorbește Domnul oștirilor: „Uitați-vă cu băgare de seamă la căile voastre! Suiți-vă pe munte, aduceți lemne și zidiți Casa! Eu Mă voi bucura de lucrul acesta și voi fi proslăvit”, zice Domnul. „Vă așteptați la mult, și iată că ați avut puțin; l-ați adus acasă, dar Eu l-am suflat. Pentru ce?” zice Domnul oștirilor. „Din pricina Casei Mele, care stă dărâmată, pe când fiecare din voi aleargă pentru casa lui. De aceea cerurile nu v-au dat roua și pământul nu și-a dat roadele. Am chemat seceta peste țară, peste munți, peste grâu, peste must, peste untdelemn, peste tot ce poate aduce pământul, peste oameni și peste vite și peste tot lucrul mâinilor voastre.”

„Cei care rețin în mod neegoist mijloacele lor nu trebuie să fie surprinși dacă mâna lui Dumnezeu risipește. Ceea ce ar fi trebuit să fie devotat pentru înaintarea lucrării și cauzei lui Dumnezeu, dar care a fost reținut, poate fi încredințat unui fiu nesăbuit, și el poate să risipească aceasta. Un cal bun, mândria unei inimi vanitoase, poate fi găsit mort în staul. Ocazional poate să moară o vacă. Pagubele de fructe sau alte recolte pot să vină. Dumnezeu poate risipi mijloacele pe care El le-a împrumutat ispravnicilor Săi, dacă ei refuză să le utilizeze spre slava Sa. Unii, am văzut, poate nu vor avea niciunele dintre aceste pierderi pentru a le aminti de neglijența lor în datorie, însă cazurile lor pot fi chiar mai lipsite de speranță.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, p. 661, 662 engl. (cap. 78, *Lucrarea în Vermont*).

„Neglijarea de a-L mărturisi pe Hristos în registrele voastre contabile vă separă de marele privilegiu de a avea numele voastre înscrise în cartea vieții Mielului.”—*Înalta noastră chemare*, p. 192 engl. (cap. 186, *Cum e contul tău?*).

b. Ce trebuie luat în considerare de toți cei care în mod obișnuit tind să ceară ajutor, în loc de a-l oferi? Deuteronom 28:12, 13.

Deuteronom 28:12, 13: „Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut. Domnul te va face să fi cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini.”

„Cei care au parte la slava lui Hristos trebuie să aibă parte, de asemenea, și la slujirea Sa, ajutându-i pe cei slabi, pe cei nenorociți și descurajați.”—*Counsels for the Church*, p. 60.

Luni

12 decembrie

2. PROMISIUNI CONDIȚIONATE

a. Ce dorește Dumnezeu pentru poporul Său chiar astăzi? Deuteronom 28:1-6.

Deuteronom 28:1-6: „Dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte dacă vei asculta de glasul Domnului Dumnezeului tău: Vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate. Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate. Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecarea ta.”

„Cuvântul lui Dumnezeu vine la fiecare credincios: ‚Pregătiți calea Domnului, neteziți în deșert un drum pentru Dumnezeul nostru.’ [Isaia 40:3 engl. KJV]. Economisiți în cheltuielile voastre de mijloace pentru voi înșivă. Primul pas spre tăgăduire de sine este în general cel mai greu, însă începeți fără întârziere. Darurile voastre jertfitoare de sine vor fi folosite în acest câmp pentru a-i aproviziona pe lucrători pentru a duce unei lumi pierdute ultimul mesaj de îndurare.”—*The General Conference Bulletin*, 1 aprilie 1899.

„Nu este scopul lui Dumnezeu acela ca cei ce sunt creștini, ale căror privilegii le întrec cu mult pe cele ale națiunii iudaice, să dea cu mai puțină generozitate decât dădeau ei. ‚Oricui i se dă mult’, a declarat Salvatorul, i se va cere mult. Luca 12:48. Generozitatea cerută de la evrei a fost în mare parte pentru a fi în folosul propriei lor națiuni; astăzi lucrarea lui Dumnezeu se întinde pe tot pământul. În

măinile urmașilor Săi Hristos a pus comorile evangheliei, și asupra lor El a pus responsabilitatea de a da lumii vestea bună a mântuirii. Cu siguranță, obligațiile noastre sunt mult mai mari decât au fost cele ale vechiului Israel.” —*Istoria faptelor apostoloror*, p. 337, 338 engl. (cap. 32, *O biserică generoasă*).

b. Ce promisiuni sunt asigurate tuturor celor care urmează planul financiar al lui Dumnezeu? Maleahi 3:11, 12.

Maleahi 3:11, 12: „Și voi muștra pentru voi pe cel ce mănâncă (lăcusta) și nu vă va nimici roadele pământului, și vița nu va fi neroditoare în câmpiile voastre”, zice Domnul oștirilor. „Toate neamurile vă vor fericii atunci, căci veți fi o țară plăcută”, zice Domnul oștirilor.”

„Toți pot simți că pot îndeplini un plan în promovarea prețioasei lucrări de salvare. Fiecare bărbat, femeie și tânăr poate să devină un vistiernic pentru Domnul, și poate fi un agent pentru a îndeplini cerințele ce cad asupra vistieriei. Apostolul spune: ‚Fiecare din voi să pună deoparte, după cum l-a făcut Domnul să prospere’ (1 Corinteni 16:2).

Scopuri mărețe sunt îndeplinite prin acest sistem. Dacă fiecare și toți l-ar accepta, fiecare ar fi făcut un casier vigilent și credincios pentru Dumnezeu; și nu ar fi lipsă de mijloace cu care să înaintăm lucrarea măreață de a da lumii ultima avertizare. Vistieria va fi plină, dacă toți adoptă acest sistem, și cei ce contribuie nu vor fi lăsați mai săraci. Prin fiecare investiție făcută, ei vor deveni mai uniți de cauza adevărului prezent.” —*Solii pentru tineret*, p. 304, 305 engl. (cap. 100, *Zecimea*).

Marti

13 decembrie

3. LECȚII DIN ZILELE LUI HRISTOS

a. Cum poate devoțiunea magilor pentru Copilul din Betleem să ne servească nouă de încurajare? Matei 2:1, 2, 11.

Matei 2:1, 2, 11: „După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”¹ Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistierile și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.”

„Magii fuseseră printre primii care să spună ‚Bun venit’ Răscumpărătorului. Darul lor a fost primul care a fost pus la picioarele Sale. Și prin acel dar, ce privilegiu de slujire a fost al lor! Dumnezeu este încântat să onoreze darul dat dintr-o inimă care iubește, dându-i cea mai mare eficiență în serviciul Său. Dacă ne-am dat lui Isus inimile noastre, noi vom aduce, de asemenea,

darurile noastre la El. Aurul și argintul nostru, cele mai prețioase proprietăți ale noastre, cele mai înalte înzestrări mentale și spirituale ale noastre, vor fi devotate cu generozitate Celui care ne-a iubit, și care S-a dat pe Sine însuși pentru noi.” —*Hristos, Lumina lumii*, p. 65 engl. (cap. 6, *Noi am văzut steaua Lui*).

b. Ce ar trebui să învățăm din gestul Mariei de a unge picioarele lui Isus? Marcu 14:3.

Marcu 14:3: „Pe când ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump, și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.”

„În stabilirea proporției care să fie dată cauzei lui Dumnezeu, asigurați-vă mai degrabă că depășiți, decât că nu împliniți cerințele datoriei. Luați în considerare pentru cine va fi făcut darul. Această amintire va pune pe fugă lăcomia. Gândiți-vă doar la marea iubire cu care ne-a iubit Hristos, și cele mai bogate daruri ale noastre vor părea nevrednice de acceptarea Sa. Când Hristos este obiectul afecțiunilor noastre, cei care au primit dragostea Sa iertătoare nu se vor opri să calculeze valoarea vasului de alabastru cu ulei prețios. Lacomul Iuda a putut să facă aceasta, însă primitorul darului mântuirii va regreta doar că jertfa nu are un parfum mai bogat și o valoare mai mare.” —*Mărturie pentru comunitate*, vol. 4, p. 485 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

c. Cum pot cei care din obișnuință sunt dependenți de milostenie să devină - asemenea Mariei - dăruitori de milă iubitoare? Fapte 20:35.

Fapte 20:35: „În toate privințele v-am dat o pildă și v-am arătat că, lucrând astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Isus, care Însuși a zis: ‘Este mai fericit să dai decât să primești.’”

„Dacă cei care nu au înregistrat succes în viață ar fi dispuși să fie instruiți, ei și-ar putea însuși obiceiuri de tăgăduire de sine și economie strictă, și ar avea satisfacția de a fi dăruitori, mai degrabă decât primitori de milostenie. Există mulți robi leneși. Dacă ar face tot ce stă în puterea lor de a face, ei ar experimenta o binecuvântare atât de mare în a-i ajuta pe alții, încât ar realiza într-adevăr că ‘Este mai fericit să dai, decât să primești’ [Fapte 20:35].” —*Ibid.*, vol. 3, p. 400, 401 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*).

Miercuri

14 decembrie

4. PE VREMEA APOSTOLILOR

a. În proclamarea evangheliei, ce intensitate a scopului trebuie să avem în comun cu creștinii din biserica primară? Fapte 4:32-37.

Fapte 4:32-37: „Mulțimea celor ce crezuseră era o inimă și un suflet. Niciunul nu zicea că averile lui sunt ale lui, ci aveau toate de obște. Apostolii mărturiseau cu multă putere despre învierea Domnului Isus. Și un mare har era peste toți. Căci nu era niciunul printre ei care să ducă lipsă: toți cei ce aveau ogoare sau case le vindeau, aduceau prețul lucrurilor vândute și-l puneau la picioarele apostolilor, apoi se împărțea fiecăruia după cum avea nevoie. Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tălmăcire, „fiul mângâierii”, un levit, de neam din Cipru, a vândut un ogor pe care-l avea, a adus banii și i-a pus la picioarele apostolilor.”

„[Fapte 4:34, 35 citat.] Această generozitate din partea credincioșilor a fost rezultatul revărsării Duhului. Cei convertiți la evanghelie erau „o inimă și un suflet” [versetul 32]. Un interes comun îi controla—succesul misiunii încredințate lor; și lăcomia nu avea niciun loc în inimile lor. Dragostea lor pentru frații lor și pentru cauza de care se legaseră era mai mare decât dragostea lor de bani și posesiuni. Faptele lor mărturiseau că ei socoteau sufletele oamenilor de o valoare mai mare decât bogăția pământească.

La fel va fi întotdeauna când Duhul lui Dumnezeu pune stăpânire asupra vieții. Cei ale căror inimi sunt umplute cu dragostea lui Hristos vor urma exemplul Celui care de dragul nostru a devenit sărac, pentru ca prin sărăcia Sa noi să putem fi făcuți bogați. Banii, timpul, influența—toate darurile pe care ei le-au primit din mâna lui Dumnezeu, ei le vor aprecia doar ca mijloace pentru înaintarea lucrării evangheliei. Astfel a fost în biserica primară; și când în biserica de astăzi se vede că prin puterea Duhului membrii ei și-au îndepărtat afecțiunile de la lucrurile lumii, și că ei sunt dispuși să facă sacrificii pentru ca semenii lor să audă evanghelia, adevărurile proclamate vor avea o influență puternică asupra ascultătorilor.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 70, 71 engl. (cap. 7, *O avertizare împotriva ipocriziei*).

b. Ce putem învăța din înșelătoria vicleană a lui Anania și Safira și din consecințele ei îngrozitoare? Fapte 5:1-11.

Fapte 5:1-11: „Dar un om numit Anania a vândut o moșioară, cu nevastă-sa Safira, și a oprit o parte din preț cu știrea nevastei lui, apoi a adus partea cealaltă și a pus-o la picioarele apostolilor. Petru i-a zis: „Anania, pentru ce ți-a umplut Satana inima ca să minți pe Duhul Sfânt și să ascunzi o parte din prețul moșioarei? Dacă n-o vindeai, nu rămânea ea a ta? Și, după ce ai vândut-o, nu puteai să faci ce vrei cu prețul ei? Cum s-a putut naște un astfel de gând în inima ta? N-ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.” Anania, când a auzit cuvintele acestea, a căzut jos și și-a dat sufletul. O mare frică a apucat pe toți cei ce ascultau aceste lucruri. Flăcâii s-au sculat, l-au învelit, l-au scos afară și l-au îngropat. Cam după trei ceasuri, a intrat și nevastă-sa, fără să știe ce se întâmplase. Petru i-a zis: „Spune-mi, cu atât ați vândut moșioara?” „Da”, a răspuns ea, „cu atâta.” Atunci, Petru i-a zis: „Cum de v-ați înțeles între voi să ispititiți pe Duhul Domnului? Iată picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă

și te vor lua și pe tine.” Ea a căzut îndată la picioarele lui și și-a dat sufletul. Când au intrat flăcăii, au găsit-o moartă; au scos-o afară și au îngropat-o lângă bărbatul ei. O mare frică a cuprins toată adunarea și pe toți cei ce au auzit aceste lucruri.”

„Dorind să câștige o reputație pentru tăgăduire de sine, generozitate și devoțiune față de credința creștină, Anania și Safira și-au vândut proprietatea, și au pus o parte din contravaloare la picioarele apostolilor, pretinzând că dăduseră tot. Ei nu fuseseră îndemnați să dea cauzei tot ce aveau. Dumnezeu ar fi acceptat o parte. Însă ei doreau să se creadă că ei ar fi dat totul. Astfel ei se gândeau să câștige reputația pe care o râvneau, și în același timp să rețină o parte din banii lor. Ei credeau că avuseseră succes în șiretlicul lor; însă ei îl înșelau pe Domnul, și El a rezolvat imediat acest prim caz de înșelăciune și minciună în biserica nou-formată. El i-a ucis pe amândoi, ca o avertizare pentru toți despre pericolul sacrificării adevărului cu scopul de a obține favoare.”—*Slujirea medicală*, p. 126, 127 engl. (secțiunea 7, *Cheltuieli și salarii*, subcap. *Principiile religioase să fie menținute*).

Joi

15 decembrie

5. JERTFIRE DE SINE SISTEMATICĂ

a. Ce trebuie să realizăm în operarea și întreținerea financiară a cauzei lui Dumnezeu pe acest pământ? 1 Corinteni 14:33.

1 Corinteni 14:33: „căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate Bisericile sfinților.”

„[Dumnezeu] dorește ca lucrarea Sa să fie dusă înainte cu temeinicie și exactitate, așa încât El să poată pune asupra ei sigiliul aprobării Sale. Creștin trebuie să fie unit cu creștin, biserică cu biserică.”—*Istoria faptelor apostolilor*, p. 96 engl. (cap. 9, *Cei șapte diaconi*).

b. Ce trebuie să învățăm din căile prin care poporul credincios al lui Dumnezeu a exemplificat tăgăduire de sine? Evrei 11:8-10, 24-26, 37-40.

Evrei 11:8-10, 24-26, 37-40: „Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu...²⁴⁻²⁶ Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului. El

socotea ocara lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire...³⁷⁻⁴⁰ au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prigonți, munciți – ei, de care lumea nu era vrednică –, au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit, pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.”

„A existat un timp când erau doar puțini cei care ascultau adevărul și care l-au îmbrățișat, și ei nu aveau multe din bunurile acestei lumi. Atunci a fost necesar ca unii să își vândă casele și terenurile, și să obțină unele mai ieftine, în timp ce mijloacele lor au fost împrumutate cu generozitate Domnului pentru publicarea adevărului, și pentru a ajuta pe alte căi la avansarea cauzei lui Dumnezeu. Aceste persoane jertfitoare de sine au suferit privațiuni; însă dacă ei vor răbda până la sfârșit, mare va fi răsplata lor.

Dumnezeu a mișcat multe inimi. Adevărul pentru care câțiva au sacrificat atât de mult a triumfat, și mulțimi s-au prins de el. În providența lui Dumnezeu, cei care au mijloace au fost aduși la adevăr pentru ca, pe măsură ce lucrarea crește, nevoile cauzei Sale să fie acoperite. Dumnezeu nu cere acum casele de care poporul Său are nevoie pentru a locui în ele; însă dacă cei care au abundență nu aud vocea Sa, nu se separă de lume, și nu sacrifică pentru Dumnezeu, El va trece pe lângă ei și îi va chema pe cei care sunt dispuși să facă orice pentru Isus, chiar să își vândă căminele pentru a împlini nevoile cauzei. Dumnezeu va primi daruri de bună voie. Cei care dau, trebuie să aprecieze ca un privilegiu de a face astfel.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 215 engl. (cap. 42, *Pericolul lăcomiei*, subcap. *Îndepărtarea de la sacrificiul de sine al pionierilor*).

Vineri

16 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum poate primitorul de milostenie să devină distribuitor?
2. Cum ar trebui să fie generozitatea noastră comparativ cu cea a vecinilor evrei?
3. Ce exemple de generozitate din zilele lui Hristos ar trebui să ne inspire?
4. Ce putem învăța din spiritul bisericii creștine primare?
5. Cum poate fi reînviată astăzi tăgăduirea de sine a pionierilor adevărului prezent?

Încheind lucrarea

TEXT DE MEMORIZAT: „*Mergeți în toată lumea și propovăduiți evanghelia la orice făptură*” (Marcu 16:15).

„Cei care se bucură în lumina prețioasă a adevărului ar trebui să simtă o dorință arzătoare de a o trimite peste tot.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 42 engl. (cap. 8, *Atașament din toată inima față de biserică*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 51-60 engl (secțiunea 2, *Literatura în serviciu*, subcap. *Publicațiile noastre*). *Ibid.*, vol. 3, p. 382-385 engl. (cap. 33, *Zecimi și daruri*).

Duminică

18 decembrie

1. RĂSPUNZÂND LA STRIGĂTUL MACEDONIAN

- a. **Deși literatura este un instrument misionar puternic, ce pași trebuie să urmărim pentru a finaliza misiunea evangheliei? Matei 28:18-20. Cum poate fi împlinită această nevoie de lucrători ai evangheliei conștiințioși? Isaia 52:7, 8.**

Matei 28:18-20: „*Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei și le-a zis: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.*”

Isaia 52:7, 8: „*Ce frumoase sunt pe munți picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea, picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!” Iată, glasul străjerilor tăi răsună; ei înalță glasul și strigă toți de veselie, căci văd cu ochii lor cum Se întoarce Domnul în Sion.*”

„Această lucrare de a aduce cu credințioșie toate zecimile, pentru ca să fie hrană în casa lui Dumnezeu, ar aproviziona atât lucrătorii de acasă, cât și pe cei din câmpuri străine. Deși cărțile și publicațiile despre adevărul prezent toarnă comoara lor de cunoștință în toate părțile lumii, totuși posturi misionare trebuie întemeiate în diferite puncte. Predicatorul viu trebuie să proclame cuvintele vieții și ale mântuirii. Există câmpuri deschise care îi invită pe lucrători să intre. Recolta este coaptă, și strigătul macedonian serios după lucrători se aude din fiecare parte a lumii.”—*Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 39 engl. (cap. 7, *Lucrarea Domnului să fie menținută*, subcap. *Susținerea misiunilor străine*).

b. Ce lucrare urgentă e necesar să fie făcută? Marcu 16:15.

Marcu 16:15: „Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

„Magnitudinea lucrării noastre cere generozitate de bună voie din partea poporului lui Dumnezeu. În Africa, India, China există mii, da, milioane, care nu au auzit solia adevărului pentru acest timp. Ei trebuie să fie avertizați. Insulele mării așteaptă o cunoștință despre Dumnezeu.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 51 engl. (secțiunea 1, *Pentru venirea Regelui*, subcap. *Nevoia de ajutor a omenirii*).

Luni

19 decembrie

2. IMPORTANȚA ZECIMII LUI DUMNEZEU

a. Cum accentuează Inspirația elementul personal, uman, în salvarea de suflete? Romani 10:13-15. Cum pot fi implicați toți? Apocalipsa 22:17.

Romani 10:13-15: „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”

Apocalipsa 22:17: „Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!”

„Predicarea evangheliei este modul rânduit de Dumnezeu pentru convertirea sufletelor oamenilor. Oamenii trebuie să audă pentru a fi salvați. Ei nu pot auzi fără un predicator, și predicatorul trebuie trimis. Aceasta face necesară existența fondurilor în vistierie, pentru a pune la dispoziție mijloace prin care misionarul poate ajunge la câmpurile nevoiașe. În lumina acestui fapt, cum pot cei care pretind a-L urma pe Hristos, să Îl jefuiască pe Dumnezeu în zecimi și daruri de talanții încredințați de El? Nu înseamnă aceasta a reține pâinea de la suflete care flămânzesc? A reține mijloacele pe care Dumnezeu le pretinde drept ale Sale, prin care El a luat măsuri ca sufletele să fie salvate, va aduce cu siguranță un blestem asupra celor care Îl jefuiesc astfel pe Dumnezeu.”—*The Home Missionary*, 1 aprilie 1895.

b. Ce cere Dumnezeu, dacă neglijăm să Îi returnăm la timp zecimea? Leviticul 27:31. Ce experiență a unei biserici locale din anul 1889 ne poate încuraja pe toți astăzi?

Leviticul 27:31: „Dacă vrea cineva să răscumpere ceva din zeciuiala lui, să mai adauge o cincime.”

„În ultimul Sabat al anului trecut, i-am invitat pe toți cei care simțeau că trebuie să facă o mărturisire, să meargă în una dintre camerele de rugăciune, și acolo li s-a oferit o oportunitate specială. Am vorbit despre ultimul capitol din Maleahi: ‚Va jefui un om pe Dumnezeu?’ ‚Aduceți toate zecimile în vistierie, ca să fie hrană în casa Mea, și puneți-Mă la încercare cu aceasta, spune Domnul oștirilor, dacă nu voi deschide pentru voi ferestrele cerului, și voi turna peste voi o binecuvântare, încât nu va fi suficient spațiu să o primiți’ (engl.). Multe mărturisiri s-au făcut cu privire la acest punct...

Unii dintre cei care nu fuseseră corecți față de Dumnezeu, și care în consecință se separaseră de El, au început să înapoieze ceea ce reținuseră. Un frate nu plătise zecime de doi ani. El a dat secretarului conferinței nota sa pentru zecimea pe care o reținuse și dobânda corespunzătoare, în sumă totală de 571,50\$. Îi mulțumesc Domnului că a avut curajul să facă aceasta. Un altul și-a dat nota pentru 300\$. Un alt bărbat care se îndepărtase de Dumnezeu atât de mult încât era doar o mică speranță că el își va întoarce din nou vreodată picioarele pe calea neprihănirii, a dat nota sa pentru 1.000\$. S-a propus ca aceste zecimi și daruri reținute de mult timp să fie devotate Misiunii Central-Europene; ca urmare, cu aceste donații și cu cele de Crăciun, aproape 6.000\$ au intrat în vistierie de la această biserică, pentru a fi utilizați în lucrarea misionară.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 643, 644 engl. (cap. 80, *Ideii greșite despre mărturisire*).

Marți

20 decembrie

3. ÎNVĂȚÂND PREVEDERE CREDINCIOASĂ

- a. **Ce obiecție a fost făcută contra generozității Mariei față de Isus? Ioan 12:3-6. Cum a recomandat-o Hristos pe Maria, și cum suntem avertizați noi astăzi să nu facem obiecții similare? Marcu 14:7-9.**

Ioan 12:3-6: „Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și l-a șters picioarele cu părul ei și s-a umplut casa de mirosul mirului. Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vândă, a zis: „De ce nu s-a vândut acest mir cu trei sute de lei și să se fi dat săracilor?” Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoț și, ca unul care ținea punga, lua el ce se punea în ea.”

Marcu 14:7-9: „căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte pentru îngropare. Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.”

„Facem mișcări progresive; însă la fiecare pas prejudecata și ideile false trebuie îndepărtate. Acesta a fost cazul cu fiecare mișcare reformatoare pe care a văzut-o vreodată lumea. În ochii unora cu o credință mică și o dispoziție egoistă, iubitoare de bani, fiecare mișcare de înaintare a indicat spre un dezastru general și o cheltuială extravagantă de mijloace. Ei au simțit așa cum a simțit sărmanul Iuda atunci când uleiul a fost turnat pe capul lui Isus? De ce această mare risipă, a spus el; acesta ar fi trebuit să fie vândut, și banii dați săracilor. Mereu și mereu, când s-a făcut un pas de înaintare, cei egoiști, precauți, au crezut că totul urma să se ruineze; însă când bătălia a fost dată împotriva tuturor piedicilor, ei au aclamat victoria ca pe un semn că Dumnezeu era în acea mișcare. Când a fost demonstrat atât de amplu că lucrarea era de la Dumnezeu, încât necredința a trebuit să cedeze, oamenii care au condus, a căror prevedere a fost mai mare decât a altora, care au lucrat împotriva a toată opoziția, sunt aclamați ca oameni ridicați pentru acel timp, și conduși de Duhul lui Dumnezeu. Realizează acei oameni care au blocat calea, ce lucrare au făcut ei? Înțeleg ei că dacă și-ar fi adăugat banii, puterea, credința, și curajul, ar fi putut face lucrarea mai puternică și mai influentă, și că neglijența lor de a face ceea ce puteau face este păcat?...

O, dacă am trăi atât de aproape de cruce, încât să vedem așa cum vede Dumnezeu și să lucrăm așa cum dorește El să lucrăm.”—*The Review and Herald*, 5 februarie 1884.

b. Față de ce realități ar trebui să ne trezim acum? Ioan 4:35, 36.

Ioan 4:35, 36: „Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș. Cine seceră primește o plată și strânge rod pentru viața veșnică, pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.”

„Banii pentru îndeplinirea lucrării evangheliei nu trebuie să fie furnizați într-un oarecare mod misterios, și prin mijloace nevăzute, misterioase. Dumnezeu nu va ploua bani din ferestrele cerului pentru a îndeplini lucrarea Sa specificată, de a răspândi adevărul în lumea noastră, și de a salva suflete pentru viață eternă. El a făcut poporul Său ispravnic al mijloacelor care să fie folosite spre slava Sa binecuvântând omenirea.”—*The Home Missionary*, 1 aprilie 1895.

Miercuri

21 decembrie

4. SARE CARE SĂREAZĂ

a. Ce recomandări ajung la toți cei care caută să Îl onoreze pe Hristos? Matei 5:13.

Matei 5:13: „Voi sunteți sarea pământului. Dar, dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.”

„Cât de mult mai nerăbdător va fi fiecare ispravnic să mărească proporția de daruri așezate în vistieria Domnului, decât să reducă darul său cu vreo iotă sau o frântură. Pe cine îl slujește el? Pentru cine pregătește el o jertfă?—Pentru Cel de care depinde el pentru fiecare lucru bun de care se bucură. Atunci, niciunul dintre noi care primește harul lui Hristos să nu dea ocazie îngerilor să se rușineze de noi, și lui Isus să se rușineze să ne numească frați...”

Cei care sunt primitori ai harului Său, care contemplă crucea Calvarului, nu vor pune întrebări cu privire la proporția care să fie dată, ci vor simți că până și cel mai bogat dar este mult prea sărac, mult prea disproporțional cu marele dar al singurului Fiu al Dumnezeului infinit. Prin tăgăduire de sine, cel mai sărac va găsi moduri în care să obțină ceva ce să dea înapoi lui Dumnezeu.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 200 engl. (cap. 40, *Daruri de bună voie*).

b. Cum trebuie să se răspândească pe pământ adevărul prezent? Eclesiastul 11:1, 6.

Eclesiastul 11:1, 6: „Aruncă-ți pâinea pe ape și, după multă vreme, o vei găsi iarăși! ...⁶ Dimineața seamănă-ți sămânța și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti: aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.”

„Locurile pustii ale pământului trebuie cultivate. În dependență umilă de Dumnezeu, familiile trebuie să iasă și să se stabilească în locurile nelucrate ale viei Sale. Ca răsplătă a sacrificiului lor de sine pentru a semăna semințele adevărului, ei vor strânge o recoltă bogată.”—*The Review and Herald*, 26 august 1902.

c. Care este cea mai urgentă chemare de astăzi, și de ce? Matei 9:36-38.

Matei 9:36-38: „Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite și risipite, ca niște oi care n-au păstor. Atunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui.”

„Cine poartă vina pentru pierderea sufletelor care nu Îl cunosc pe Dumnezeu, și care nu au avut nicio oportunitate de a auzi motivele credinței noastre? Ce obligație zace asupra bisericii cu privire la o lume care pierde fără evanghelie? Dacă nu există tăgăduire de sine mai hotărâtă din partea aceluia care pretind a crede adevărul, dacă nu există credincioșie mai hotărâtă în aducerea zecimilor și darurilor în vistierie, dacă nu se fac planuri mai vaste decât au fost executate până acum, nu vom împlini misiunea evangheliei de a merge în întreaga lume și de a-L predica pe Hristos la orice făptură.”—*The Home Missionary*, 1 aprilie 1895.

5. ILUMINÂND FIECARE COLȚ

a. Care va fi rezultatul glorios al misiunii evangheliei, și cum putem fi noi binecuvântați având un rol în ea? Apocalipsa 18:1.

Apocalipsa 18:1: „După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.”

„Tot cerul privește cu interes intens asupra bisericii, pentru a vedea ce fac membrii ei individual pentru a-i ilumina pe cei care sunt în întuneric. Câmpul este lumea, și ocaziile sunt atât de multe, lucrarea a crescut atât, încât este dincolo de puterea mijloacelor pe care le avem la îndemână să acopere solicitările necesare. Timp de ani, Domnul i-a avertizat pe cei din poporul Său să își limiteze nevoile, să nu cheltuie în mod nenecesar mijloacele. Însă în ciuda sfatului Celui care cunoaște sfârșitul de la început, cât de nenecesar au fost cheltuiți banii. Instrucțiunile date au fost privite cu ușurință, și mințile oamenilor au interpretat greșit, s-au întors de la sfatul lui Dumnezeu sau l-au strâmbat, pentru ca să poată să urmeze propriile lor proiecte ambițioase, deși făcând astfel, tocmai mijloacele prin care Dumnezeu ar fi fost glorificat și onorat prin răspândirea adevărului Său, sunt pierdute pentru cauza Sa. Domnul l-a onorat cu îndurare pe om, angajându-l ca agent uman pentru a coopera cu inteligențele cerești, ca lumina adevărului să poată străluci în toate părțile pământului. Domnul are agenții Săi care vor îndeplini o parte în cel mai puternic conflict pe care l-a văzut vreodată lumea. Dacă lucrătorii rămân umili, învățând zilnic, în școala lui Hristos, blândețea și umilința inimii, Domnul Isus va lucra cu ei. Cel care este conc lucrător cu Hristos va realiza că transferând beneficii cerești spre alții, el însuși va avea beneficii. El va ști că ‚cel care udă pe alții, va fi udat și el’ [Proverbe 11:25].” — *The Review and Herald*, 27 februarie 1894.

Vineri

23 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. În ce sens este limitată literatura, în abilitatea ei de a salva suflete?
2. Ce revelează importanța punctualității în plata zecimii?
3. Cum putem fi noi în pericol de a repeta păcatul lui Iuda?
4. Ce ar trebui să luăm în considerare atunci când decidem cât de mult să dăm pentru Hristos?
5. Cum va fi iluminată lumea—cu sau fără noi?

Ultima noastră oportunitate!

TEXT DE MEMORIZAT: „Cât este zi, trebuie să lucrez lucrările Celui care M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate lucra” (Ioan 9:4).

„Ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ, și diferitele departamente ale lucrării lui Dumnezeu trebuie duse înainte cu mult mai mult sacrificiu de sine decât s-a practicat până acum.”—*Evangelizarea*, p. 631 engl. (cap. 19, *Lucrătorul și calificările sale*, subcap. *Spiritul de slujire*).

Studiu recomandat: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 476-485 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*); *Ibid.*, vol. 6, p. 445-453 engl. (secțiunea 7, *Chemări la slujire*, subcap. *Ajutor pentru câmpurile de misiune*).

Duminică

25 decembrie

1. ÎNAINTE CA VIAȚA SĂ ÎNCETEZE

a. Căror realități suntem toți supuși? Evrei 9:27. Ce ar trebui să ne facă aceasta să luăm în considerare - fie că suntem vârstnici sau tineri, bolnavi sau sănătoși? Romani 12:11.

Evrei 9:27: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”

Romani 12:11: „În sânguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.” (engl. KJV: „Nu trândavi în afaceri; ferveți în spirit; slujind Domnului!”)

„Se întâmplă frecvent că un om de afaceri activ este secerat fără vreo avertizare de moment și la examinarea afacerilor sale, acestea sunt descoperite a fi într-o condiție dintre cele mai uimitoare. În efortul de a rându-i proprietățile sale, cheltuielile cu avocații înghit o parte mare, dacă nu întreaga proprietate, în timp ce soția și copiii și cauza lui Dumnezeu sunt jefuiți. Cei care sunt ispravnici credincioși ai mijloacelor Domnului vor ști exact cum le stau afacerile, și, ca niște oameni înțelepți, se vor pregăti pentru orice situație de urgență. Dacă timpul lor de probă s-ar încheia dintr-odată, ei nu ar lăsa în urmă o atât de mare nedumerire asupra celor care sunt chemați să pună în ordine proprietățile lor.

Mulți nu se preocupă cu subiectul întocmirii testamentelor lor în timp ce sunt aparent sănătoși. Însă această precauție ar trebui luată de frații noștri. Ei ar trebui să își cunoască situația financiară și nu ar trebui să permită afacerii lor să devină încurcată. Ei ar trebui să își aranjeze proprietatea

într-un asemenea mod, încât să o poată părăsi oricând.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 482 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

b. Când facem planuri pentru testamentele noastre, ce ar trebui să luăm în considerare? Isaia 38:1.

Isaia 38:1: „În vremea aceea, Ezechia a fost bolnav pe moarte. Prorocul Isaia, fiul lui Amoț, a venit la el și i-a zis: „Așa vorbește Domnul: ‘Pune-ți în rânduială casa, căci vei muri și nu vei mai trăi.’”

Luni

26 decembrie

2. PREGĂTINDU-NE PENTRU SFÂRȘIT

a. Întrucât se pierd mii de dolari pentru că oamenii mor fără să își fi făcut un testament valabil din punct de vedere legal, ce nevoie trebuie adusă în atenția credincioșilor? 1 Corinteni 4:2.

1 Corinteni 4:2: „Încolo, ce se cere de la ispravnici este ca fiecare să fie găsit credincios în lucrul încredințat lui.”

„Unele testamente sunt făcute într-un mod atât de neglijent, încât nu vor trece testul legii, și astfel mii de dolari au fost pierduți pentru lucrare. Frații noștri ar trebui să simtă că asupra lor zace o responsabilitate, ca servi credincioși în cauza lui Dumnezeu, de a-și exercita intelectul cu privire la această chestiune, și de a asigura pentru Domnul ceea ce este al Lui.

Mulți manifestă o delicatețe nenecesară cu privire la acest punct. Ei simt că pășesc pe un teren interzis atunci când prezintă vârstnicilor sau celor invalizi subiectul proprietății, cu scopul de a afla cum intenționează ei să dispună de aceasta. Însă această datorie este la fel de sacră ca datoria de a predica cuvântul pentru a salva suflete. Iată un om cu banii sau proprietatea lui Dumnezeu în mâinile Sale. El este pe punctul de a-și transfera isprăvnicia. Va pune El mijloacele pe care i le-a împrumutat Dumnezeu pentru a fi folosite în lucrarea Sa, în mâinile oamenilor răi, doar pentru că aceștia sunt rudele sale? Nu ar trebui bărbații creștini să se simtă interesați și preocupați pentru binele viitor al aceluși om precum și pentru interesul lucrării lui Dumnezeu, ca el să dispună în mod corect de banii Domnului său, talanții încredințați lui pentru a fi folosiți în mod înțelept? Vor sta frații săi alături și îl vor vedea pierzând controlul asupra acestei vieți și în același timp jefuind vistieria lui Dumnezeu? Aceasta ar fi o pierdere îngrozitoare pentru sine însuși și pentru cauză; pentru că, punând talantul său de mijloace în mâinile acelora care nu au nicio considerație pentru adevărul lui Dumnezeu, în orice sens el l-ar înveli în ștergar și l-ar ascunde în pământ.”—*Mărturii pentru comunitate*, vol. 4, p. 479 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

„Moartea nu va veni cu nicio zi mai devreme, fraților, pentru că v-ați făcut testamentul. Când dispuneți de proprietatea voastră prin testament pentru rudele voastre, asigurați-vă că nu uitați cauza lui Dumnezeu. Voi sunteți agenții Săi, deținând proprietatea Sa; și pretențiile Sale ar trebui să aibă considerația voastră în primul rând. Soția și copiii tăi, bineînțeles, nu trebuie să rămână lipsiți; trebuie luate măsuri pentru ei, dacă sunt nevoiași. Însă, nu aduceți în testamentul vostru un șir lung de rude care nu sunt nevoiași, doar pentru că așa este obiceiul.”—Ibid., p. 482 engl. (cap. 42, *Testamente și moșteniri*).

b. Fie că trăim sau murim, ce așteaptă Dumnezeu să ne amintim? Romani 14:8, 12.

Romani 14:8, 12: „Căci, dacă trăim, pentru Domnul trăim și, dacă murim, pentru Domnul murim. Deci, fie că trăim, fie că murim, noi suntem ai Domnului...¹² Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu.”

Marți

27 decembrie

3. LUCRAREA FINALĂ

a. Care este datoria noastră în aceste ultime zile? 1 Tesaloniceni 5:1-6; Zaharia 10:1. Cum putem primi ploaia târzie sau „învierea”? Fapte 3:19-21.

1 Tesaloniceni 5:1-6: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.”

Zaharia 10:1: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară! Domnul scoate fulgerele și vă trimite o ploaie îmbelșugată pentru toată verdeața de pe câmp.”

Fapte 3:19-21: „Pocățiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se steargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviere și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor – despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”

„Marea revărsare a Duhului lui Dumnezeu, care luminează întreg pământul cu slava Sa, nu va veni până când nu avem un popor luminat, care cunoaște din experiență ce înseamnă să fie lucrători împreună cu Dumnezeu. Când avem o consacrare deplină, din toată inima, în serviciul lui Hristos, Dumnezeu va recunoaște faptul printr-o revărsare fără măsură a Spiritului Său; însă

acesta nu se va întâmpla în timp ce cea mai mare parte a bisericii nu lucrează împreună cu Dumnezeu. Dumnezeu nu poate să își manifeste Spiritul Său când egoismul și îngăduința de sine sunt atât de manifestate; când predomină un spirit care, transpus în cuvinte, ar exprima răspunsul lui Cain—„Sunt eu păzitorul fratelui meu?” [Geneza 4:9].” —*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 52 engl. (cap. 10, *O chemare la o seriozitate mai mare*, subcap. *Ploaia târzie amânată*).

„Dumnezeu cheamă oamenii să dea lumii care doarme moartă în fără-delegi și păcate, avertizarea. El cere daruri de bună voie de la cei ale căror inimi sunt în lucrare, care au o povară pentru suflete, ca să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” —*Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 446 engl. (secțiunea 7, *Chemări la slujire*, subcap. *Ajutor pentru câmpurile de misiune*).

b. Ce ar trebui să fie pe primul loc în mintea noastră astăzi, ca indivizi și ca organizație a bisericii? *Eclesiastul 8:5; Ioan 9:4.*

Eclesiastul 8:5: „Pe cine păzește porunca, nu-l va atinge nicio nenorocire, dar inima înțeleptului cunoaște și vremea, și judecata.”

Ioan 9:4: „Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.”

„Ar trebui să luăm seama la prescripția Salvatorului nostru: ‚Vindeți ce aveți, și dați milostenie; faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară în ceruri, care nu dă greș’ [Luca 12:33 engl.]. Acum ar trebui ca frații noștri să își reducă posesiunile, în loc să le crească. Suntem pe punctul de a ne muta într-o țară mai bună, chiar într-una cerească. Atunci să nu fim locuitori ai pământului, ci să ne menținem lucrurile într-un perimetru pe cât de compact posibil.” —*Ibid.*, vol. 5, p. 152 engl. (cap. 14, *Va jefui un om pe Dumnezeu?*).

„Pentru ce să îngrămădim comori? Ca să fie măturate de flăcări în ziua din urmă? Să acumulăm aur și argint ca să fie martori împotriva noastră la Judecată—să ne mănânce carnea ca și când ar fi foc? Să ne agățăm de posesiunile noastre până când ele vor cădea în mâinile vrăjmașilor noștri? Vine timpul când păzitorii poruncilor nu vor putea nici să cumpere, nici să vândă. La ce bun ne vor fi atunci casele și terenurile, conturile în bancă și bunurile comerciale? Acum este timpul de a ne pune comoara acolo unde va fi pentru veșnicie sigură.” —*The Review and Herald*, 6 decembrie 1887.

Miercuri

28 decembrie

4. PREGĂTIRE PRACTICĂ

- a. De ce nu s-a întors încă Hristos? 2 Petru 3:9. Cum putem evita să ne pierdem toate mijloacele în evenimentele profetice care se vor împlini curând? Isaia 2:20; Ezechiel 7:19; Psalmi 96:4-8.**

2 Petru 3:9: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.”

Isaia 2:20: „În ziua aceea, oamenii își vor arunca idolii de argint și idolii de aur pe care și-i făcuseră ca să se închine la ei, îi vor arunca la șobolani și la liliaci.”

Ezechiel 7:19: „Își vor arunca argintul pe ulițe și aurul lor le va fi o scârbă. Argintul sau aurul lor nu poate să-i scape în ziua urgiei Domnului; nu poate nici să le sature sufletul, nici să le umple măruntaiele, căci el i-a aruncat în nelegiuirea lor.”

Psalmi 96:4-8: „Căci Domnul este mare și foarte vrednic de laudă. El este mai de temut decât toți dumnezeii. Căci toți dumnezeii popoarelor sunt niște idoli, dar Domnul a făcut cerurile. Strălucirea și măreția sunt înaintea Feței Lui, slava și podoaba sunt în Locașul Lui cel Sfânt. Familiile popoarelor, dați Domnului, dați Domnului slavă și cinste! Dați Domnului slava cuvenită Numelui Lui! Aduceți daruri de mâncare și intrați în curțile Lui!”

„Dacă frații noștri ar vrea să învețe valoarea sufletelor în lumina a ce L-a costat pe Isus mântuirea lor, ei ar ști că sufletele sunt de o mai mare valoare decât case și terenuri, aur și pietre prețioase, sau poziții de înaltă onoare.”
—*The Review and Herald*, 5 februarie 1884.

„Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să devină mai extinsă, iar dacă poporul Său urmează sfatul Său, nu vor fi multe mijloace în stăpânirea lor, care să fie distruse în conflagrația finală. Toți își vor fi strâns comoara acolo unde molia și rugina nu o pot distruge; iar inima nu va avea o coardă care să o lege de pământ.”—*Sfaturi pentru isprăvnicie*, p. 60 engl. (cap. 11, *Vânzând case și proprietăți*).

b. Ce promite Hristos tuturor celor care prin sacrificiu credincios se pregătesc serios pentru revenirea Sa? Isaia 33:14-17.

Isaia 33:14-17: „Păcătoșii sunt îngroziți în Sion, un tremur a apucat pe cei nelegiu-iți, care zic: „Cine din noi va putea să rămână lângă un foc mistuitor? Cine din noi va putea să rămână lângă niște flăcări veșnice?” Cel ce umblă în neprihănire și vorbește fără vicleșug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea să n-audă cuvinte setoase de sânge și își leagă ochii ca să nu vadă răul, acela va locui în locurile înalte; stânci întărite vor fi locul lui de scăpare; i se va da pâine, și apa nu-i va lipsi. Ochii tăi vor vedea pe împărat în strălucirea Lui, vor privi țara în toată întinderea ei.”

(engl. KJV: „Păcătoșii în Sion se tem; teama i-a surprins pe ipocriți. Cine dintre noi va locui cu un foc mistuitor? Cine dintre noi va locui cu flăcări veșnice? Cel ce umbră în neprihănire, și vorbește fără vicleșug; cel care disprețuiește câștigul asupririlor, care își scutură mâinile de la a ține mită, care își astupă urechile pentru a nu auzi despre sânge, și își închide ochii pentru a nu vedea răul; El va locui în înălțime; locul lui de apărare va fi întăriturile stâncilor; i se va da pâine, apele lui vor fi sigure. Ochii tăi îl vor vedea pe Rege în frumusețea Sa; ei vor vedea țara care este foarte departe.”)

„Este contrar Bibliei să facem ceva provizii pentru nevoile noastre temporare în timpul de strâmtorare. Am văzut că dacă sfinții ar avea hrană pusă bine deoparte pentru ei sau în câmp în timpul de strâmtorare, atunci când sabia, foamea și ciurma sunt în țară, aceasta le-ar fi luată de mâini violente, și străinii le-ar recolta câmpurile. Atunci va fi timpul ca noi să ne încredem cu totul în Dumnezeu, și El ne va susține. Am văzut că pâinea și apa noastră vor fi sigure în acel timp, și că nu vom avea lipsă, nici nu vom suferi foame; pentru că Dumnezeu este capabil să întindă o masă pentru noi în pustie. Dacă ar fi necesar, El ar trimite corbii să ne hrănească, la fel cum l-a hrănit pe Ilie, sau ar face să plouă mană din cer, la fel cum a făcut pentru Israeliiți.

Case și terenuri nu vor fi de niciun folos sfinților în timpul de strâmtorare, pentru că ei vor fi fugit din ele din fața gloatelor înfuriate, și în acel timp posesiunile lor nu pot fi vândute pentru a avansa cauza adevărului prezent. Mi-a fost arătat că este dorința lui Dumnezeu ca sfinții să se separe de orice piedică înainte de a veni timpul de strâmtorare, și să facă un legământ cu Dumnezeu prin sacrificiu. Dacă ei au proprietatea lor pe altar și Îl întreabă în mod serios pe Dumnezeu cu privire la datoria lor, El îi va învăța când să se debaraseze de aceste lucruri. Atunci ei vor fi liberi în timpul de strâmtorare, și nu vor avea greutatea care să îi tragă în jos.”—*Experiențe și viziuni*, p. 56, 57 engl. (cap. *Datoria în vederea timpului de strâmtorare*).

Joi

29 decembrie

5. O INVESTIȚIE CU PROFIT MARE

a. Care este cea mai bună investiție disponibilă astăzi - și de ce? Luca 12:32-34.

Luca 12:32-34: „Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția. Vindeți ce aveți și dați milostenie. Faceți-vă rost de pungi care nu se învechesc, o comoară nesecată în ceruri, unde nu se apropie hoțul și unde nu roade molia. Căci unde este comoara voastră, acolo este și inima voastră.”

„Să fim onești cu Domnul. Toate binecuvântările de care ne bucurăm vin de la El; iar dacă El ne-a încredințat talantele mijloacelor, ca noi să ajutăm la îndeplinirea lucrării Sale, noi să le reținem? Vom spune noi, „Nu, Doamne, copiii mei nu ar fi mulțumiți, și de aceea eu voi îndrăzni să nu ascult de Dumnezeu, îngropând talantul Său în pământ?”

Nu ar trebui să existe nicio amânare. Cauza lui Dumnezeu reclamă ajutorul vostru. Vă cerem, ca ispravnici ai Domnului, să vă puneți mijloacele în circulație, să faceți rost de facilități prin care mulți vor avea ocazia să învețe ce este adevărul.”—*Sfaturi despre isprăvnicie*, p. 44, 45 engl. (cap. 8, *Atașament cu toată inima față de biserică*).

b. Ce declarație va face Domnul la sfârșitul timpului? Psalmi 50:3-5. Cum vor fi răsplătiți din abundență toți cei care fac un legământ prin sacrificiu? 1 Corinteni 15:51-58.

Psalmi 50:3-5: „Dumnezeul nostru vine și nu tace. Înaintea Lui merge un foc mistuitor și împrejurul Lui, o furtună puternică. El strigă spre ceruri sus și spre pământ, ca să judece pe poporul Său: „Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!”

1 Corinteni 15:51-58: „Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” Boldul morții este păcatul și puterea păcatului este Legea. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos! De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintiți, sporțiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.”

„Există o răsplată pentru lucrătorii cu toată inima, neegoști, care intră în acest câmp, și de asemenea pentru cei care contribuie de bună voie la susținerea lor. Cei care sunt angajați în serviciu activ în câmp, și cei care dau din mijloacele lor pentru a-i susține pe acești lucrători vor avea parte de răsplata celor credincioși...

Tăgăduirea de sine pe care au practicat-o pentru a susține lucrarea nu mai este amintită. Când privesc la sufletele pe care au încercat să le câștige pentru Isus, și îi văd salvați, salvați pentru veșnicie—monumente ale îndurării lui Dumnezeu și a dragostei Răscumpărătorului—răsună prin bolțile cerului strigăte de laudă și recunoștință.”—Ibid., p. 348, 349 engl. (cap. 68, *Împărtășindu-ne de bucuriile celor răscumparați*).

Vineri

30 decembrie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce superstiție cu privire la alcătuirea testamentelor este în detrimentul cauzei lui Dumnezeu?**
- 2. De ce nu ar trebui să neglijăm să vorbim despre întocmirea testamentelor?**
- 3. Care este un motiv pentru care atât de mulți nu vor primi ploaia târzie?**
- 4. Ce ar trebui să realizăm înainte de apropierea timpului de strâmtorare?**
- 5. Cum și când se plătește dobânda pentru comoara strânsă în cer?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

Octombrie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 1 – Capitolul 18: *Un reformator american (prima parte)*
- 8 – Capitolul 18: *Un reformator american (a doua parte)*
- 15 – Capitolul 18: *Un reformator american (a treia parte)*
- 22 – Capitolul 19: *Lumină prin întuneric*
- 29 – Capitolul 20: *O mare redeșteptare religioasă (prima parte)*

Noiembrie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 5 – Capitolul 20: *O mare redeșteptare religioasă (a doua parte)*
- 12 – Capitolul 21: *O mare redeșteptare religioasă (a treia parte)*
- 19 – Capitolul 21: *O avertizare respinsă (prima parte)*
- 26 – Capitolul 22: *O avertizare respinsă (a doua parte)*

Decembrie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 3 – Capitolul 22: *Profeții împlinite (prima parte)*
- 10 – Capitolul 23: *Profeții împlinite (a doua parte)*
- 17 – Capitolul 23: *Ce este Sanctuarul (prima parte)*
- 24 – Capitolul 24: *Ce este Sanctuarul (a doua parte)*
- 31 – Capitolul 17: *În Sfânta Sfințelor*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Octombrie

- 1. B: 18:57; CT: 18:47; IS: 18:50; SV: 18:55; MS: 19:02; CJ: 19:06; SM: 19:08; AR: 19:15
- 7. B: 18:46; CT: 18:36; IS: 18:38; SV: 18:43; MS: 18:50; CJ: 18:54; SM: 18:56; AR: 19:04
- 14. B: 18:33; CT: 18:24; IS: 18:24; SV: 18:29; MS: 18:37; CJ: 18:41; SM: 18:43; AR: 18:51
- 21. B: 18:22; CT: 18:12; IS: 18:12; SV: 18:16; MS: 18:25; CJ: 18:28; SM: 18:30; AR: 18:38
- 28. B: 18:11; CT: 18:01; IS: 18:00; SV: 18:04; MS: 18:13; CJ: 18:16; SM: 18:17; AR: 18:27

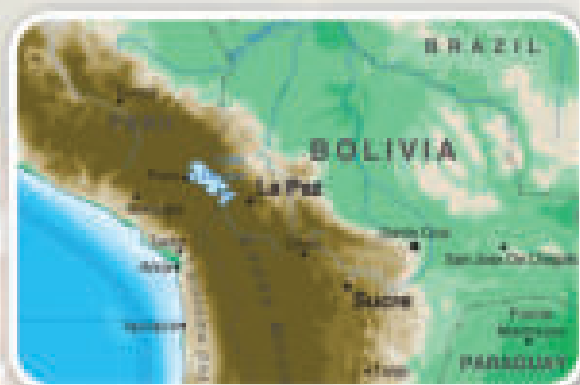
Noiembrie

- 4. B: 17:01; CT: 16:52; IS: 16:49; SV: 16:53; MS: 17:03; CJ: 17:06; SM: 17:06; AR: 17:16
- 11. B: 16:53; CT: 16:43; IS: 16:39; SV: 16:43; MS: 16:53; CJ: 16:56; SM: 16:57; AR: 17:07
- 18. B: 16:46; CT: 16:36; IS: 16:32; SV: 16:35; MS: 16:46; CJ: 16:49; SM: 16:48; AR: 17:00
- 25. B: 16:40; CT: 16:31; IS: 16:26; SV: 16:29; MS: 16:40; CJ: 16:43; SM: 16:42; AR: 16:54

Decembrie

- 2. B: 16:37; CT: 16:28; IS: 16:22; SV: 16:25; MS: 16:36; CJ: 16:39; SM: 16:38; AR: 16:50
- 9. B: 16:36; CT: 16:27; IS: 16:20; SV: 16:23; MS: 16:34; CJ: 16:37; SM: 16:36; AR: 16:49
- 16. B: 16:37; CT: 16:28; IS: 16:20; SV: 16:24; MS: 16:35; CJ: 16:38; SM: 16:37; AR: 16:49
- 23. B: 16:40; CT: 16:31; IS: 16:23; SV: 16:27; MS: 16:38; CJ: 16:41; SM: 16:40; AR: 16:52
- 30. B: 16:45; CT: 16:35; IS: 16:28; SV: 16:32; MS: 16:43; CJ: 16:46; SM: 16:45; AR: 16:57

Darurile Sabatului Întâi



1 octombrie

pentru
sediul
Uniunii
Boliviene
(vezi p. 4)

5 noiembrie

pentru
literatură
în câmpurile
nevoiașe
(vezi p. 44)



3 decembrie

pentru
o capellă în
Castellon,
Spania
(vezi p. 75)

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți



Administratori
în
Zilele din Urmă
(II)

octombrie- decembrie 2022